

CALCUTTA SANSKRIT SERIES

under the direction of

Pandit AMARESWAR THAKUR, M A., Ph D.

No. X

डाकार्णवः

STUDIES IN THE APABHRAMŚĀ TEXTS OF THE

D Ā K Ā R N A V A

(Text from Nēpal, 2.)

EDITED BY

NAGENDRA NARAYAN CHAUDHURI, M A , Ph D

**Professor of Sanskrit and allied Languages
Santiniketan College, Visvabharati**

Published by

**METROPOLITAN PRINTING & PUBLISHING HOUSE LTD ,
CALCUTTA**

1935

Printed by

SHIBNATH GANGULI

AT METROPOLITAN PRINTING & PUBLISHING HOUSE, LIMITED
56, Dharamtala Street, Calcutta

To
MY AUGUST SOVEREIGN

HIS HIGHNESS MAHARAJA

Vir Vikram Kishore Manikya Bahadur

OF TRIPURA

Who is the Ocean of Wisdom, famous for His Qualities of Head
and Heart and has sown the Seeds of Reform in His fertile State,

I Dedicate

In Token of steadfast Devotion and unflinching Loyalty,

This edition of the DAKARNAVA, i.e. the Ocean
of Wisdom, which is the First Fruit of my Life

PREFACE

On the 6th December, 1933, the University of Dacca accepted my thesis entitled *STUDIES IN THE APABHRAMŚA TEXTS OF THE DĀKĀRNAVA* for the degree of 'Doctor of Philosophy', approved by the Board of examiners consisting of Dr F W Thomas of Oxford (Chairman), Dr Sylvain Lévi, Professeur au Collège de France, Directeur d'études à l'Ecole des Hautes Etudes and Dr Louis de la Vallée Poussin of Paris. I am very grateful to these gentlemen for their kind recommendation. The present work is practically the same thesis with a few additions and alterations.

An apology is hardly needed for preparing a critical edition of the Apabhrāmśa Texts of the Dākārnava. Its linguistic value gives it a very high place as it helps to show the change and development of the Middle Indo-Aryan language to the New Indo-Aryan one. It also holds a position of great importance in the History of the Bengali language as some of its forms particularly belong to Bengali. The texts are interspersed in the only existing edition of the Dākārnava which was brought out by the late Mahāmahopādhyāya Dr Haraprasād Śāstri under the auspices of the Vangīya Sāhitya-Pariśad of Calcutta. Śāstri's edition based on a single manuscript and the texts interspersed therein are corrupt and unintelligible. The purpose of the present edition is to provide as good and intelligible a text as possible with the help of another manuscript belonging to Prof G Tucci who brought it from Nepal and has kindly allowed me to make use of it and of its Tibetan translation which helps in its correction and the most careful scrutiny of the various readings of the MSS, so as to facilitate further work by others on the Apabhrāmśa language. The Dākārnava will also throw some new light on the Vajrayāna and its history. I am sure that other eyes will bring many points of great interest to light that I may have failed to see, being too deeply engrossed with minute varieties of reading, difficulties of interpretation and Philological problems to have had either time or insight for these larger questions.

I owe a special debt of gratitude to my revered Guru, Pandit Vidhushekhari Śāstri, Principal, Vidyabhavana (Research Department), Visvabharati, who guided me and took a personal interest in my Research work and under whom, I studied the Tibetan language. He is not only my Śikṣā-guru but also a real guru in the true sense of the term. I am very grateful to Dr. Suniti Kumar Chatterjee, M. A. (Cal.), D. Lit. (London), Khanna Professor of Indian Linguistics and Phonetics and Lecturer in English and Comparative Philology in the University of Calcutta, who favoured me with valuable suggestions. My manifold obligations to Dr. Prabodh Chandra Bagchi, M. A. (Cal.), D.-ès-Lettres (Paris), Lecturer in the University of Calcutta, also require to be mentioned, he was kind enough to look through with me my work in its first draft and to give me much helpful advice, many useful references and suggestions, moreover he has taken the trouble to go through the proof-sheets. I am also indebted to Pandit Haricharan Banerjee, sometime Professor of Sanskrit, Visvabharati, and to Muni Shree Jin Vijayji, sometime Professor, Singhi Chair of Jainism, Visvabharati, for their various suggestions. My hearty thanks are due to Pandit Amaleswar Thakur, M. A., Ph.D., Vedantashastri, Honorary Secretary and General Editor of the Calcutta Sanskrit Series, who very kindly accepted this work for publication in the above-mentioned collection and to Pandit Narendrachandra Bagchi Bhattacharya, M.A., Vedantatirtha etc., Assistant Secretary and Editor to the Series, from whom I have received all kinds of facilities, encouragements and timely suggestions while the book was in the press.

For the Index, I am thankful to my pupil, Mr. Vibhutipushan Banerjee who volunteered to prepare an index of all the Apabramśa words.

In spite of my best efforts, the work has been disfigured by a few typographical errors, and for this I crave the indulgence of my readers. A short list of errata has been given at the end of the book.

SANTINIKETAN,
BENGAL
January, 1935.

}

Nagendranarayan Chaudhuri.

The Report of the Board of Examiners

Report upon a Thesis entitled *Studies in the Apabhramśa texts of the Dākānava*, submitted by M₁ Nagendranarayan Chaudhuri, M A, candidate for the Degree of Doctor of Philosophy in the University of Dacca

The texts studied by M₁ Nagendranarayan Chaudhuri are interspersed in a work entitled *Dākānava-Mahā yoginī-tantra-āṇa* they were published in the year 1916 by the late Mahāmahopādhyāya Hariprasād Śāstri, the whole *tantra* occupying pp 135-167 of *Hājā Bachari Purān Bāngālā Bhāsāy Baudha gān o Dohā*. The Śāstri's edition was made from a single M_s existing in Nepal, and the interspersed texts were to a large extent corrupt and unintelligible. M₁ Chaudhuri has been able to make use of a second M_s, but his reconstitution of the texts, which is fundamental, is based mainly upon a comparison with a Tibetan version existing in the *Bhah-hgyur*, the collection of Buddhist canonical works. With these aids M₁ Chaudhuri has been able to reproduce the verses in a consistent and reliable form, accompanied by the Tibetan renderings, a *Sanskrit Chāyā*, metrical descriptions and grammatical exegesis (pp 1-188), and he has prefixed an Introduction (pp 1-40), discussing the character of the texts, the Script and dates of the MSS, and the grammar and prosody of the language.

M₁ Chaudhuri's editorial work is scholarly. The idea of utilizing the Tibetan version originated with him, and he has carried it out with ability and success, the texts can now be understood and the readings have been fixed with sufficient definiteness and finality to form a basis for discussions of the dialect. In view of the difficulty of the task Mr Chaudhuri must be accorded a high commendation, . . .

The grammatical sketch records the facts of the language, which it associates with a *Saurasenī Apabhramśa* and in which

it finds traces of Eastern Bengali influences and the tendencies of Nepalese copyists. In regard to this very complicated philological question, perhaps no more can be done at present

Mr Chaudhuri cannot, we think, be denied the credit of original and fruitful work, and we concur in the recommendation that the Degree of Ph. D, be conferred upon him

INTRODUCTION

INTRODUCTION

1 Preliminary

While working in the Viśvabhāratī Research Department, I occupied myself with the study of the Tibetan language. In the course of my labours in that direction I commenced examining with the help of the Tibetan translation, the Apabhramśa fragments of the Dākāṇava, edited under the auspices of the Vangīya Sāhitya-Paṇṣad of Calcutta, by the late Mahāmahopādhyāya Dī Haraprasād Śāstri, who discovered it in Nepal and published this manuscript along with three others in one volume, named in full, 'Hājāi Bacharai Puāna Bāngālā Bhāṣāy Bauddha Gān O Dohā'. When I was examining them, I noticed many discrepancies in the received text of the original. It is given to conjecture and corruption and also abounds in conjectural emendations. There are omissions and commissions of portions of syllables, syllables and words. Sometimes the late learned editor was not content with faithfully reproducing the text as he found it, but he made bold to improve upon it wilfully without taking trouble to discover the right reading of the text. There are also misuses and superfluous uses of punctuations which are partly responsible for making the language of the Apabhramśa text of the Dākāṇava, an enigma. While I was studying them, another idea struck me, how far would this work, which contains a number of the Apabhramśa fragments and is composed in the province of Bengal proper, throw light on the origin and growth of the Bengali language. The study of this work, therefore, particularly gave me much pleasure, as I thought, I would find therein, Proto-Bengali forms, composed and preserved, which would be of great importance to the history of the Bengali language.

Keeping all these considerations in view, I made up my

mind to undertake a critical study of it. As I proceeded with the work, I took down notes, which I now put before the public.

The text of the present edition is based on that of Mm Dī H P Śāstī, on the Tibetan translations¹ of two xylographs of the Naithang edition—one belonging to the Viśvabhāratī Library and the other belonging to the India Office Library, which was borrowed for my use by my revered Guru Pandit Vidhuśekhara Śāstī, Principal, Research Department, Viśvabhāratī and on the codices of the readings of two manuscripts—one belonging to the Asiatic Society of Bengal, procured for my use and the other belonging to Prof. Tucci who brought it from Nepal and kindly lent it to V Śāstī for my use. The first manuscript which is marked A by me, contains 197 folios with 7 lines on a page. It is written in Newari characters on Nepalese paper, white on one side and yellow on the other and is 11 by 5 inches in size. This manuscript has been copied under orders in 1907 for the Asiatic Society of Bengal. This is a modern Newari copy of the original manuscript in the Durbar Library of Nepal. The edition, published by Mm Dī H P Śāstī, is representative of the text of the copied manuscript. The last verse (No xxviii) in the present work, which is not found in the published text of Mm Dī H P. Śāstī, is taken directly from the manuscript. The second one which is not a copy but seems to be an independent one, is marked N in the present edition. This manuscript apparently belongs to that period of the manuscript of the Durbar Library. It has 125 folios with 5 lines in a page. This too is written in Newari characters. Neither of them contains any date nor any name of the copyist. Both the manuscripts are full of serious mistakes and it will not be out of place to mention here that without its Tibetan translation it would not have at all been possible to restore the text of the present edition properly, though in some cases I had to reject it in favour of the right reading.

This work is called 'डाकार्णव' and its name in full is 'श्रीडाकार्णवमहायोगिनीतन्त्रराज्य' The real form should be 'श्रीडाकार्णवमहायोगिनीतन्त्रराज' instead of 'श्रीडाकार्णवमहायोगिनीतन्त्रराज्य', as supported by the Tibetan transliteration and as we do not come across with such a form in other works of this type. The Tibetan version both in transliteration and translation calls it 'डाकार्णवमहायोगिनीतन्त्रराज' ('dā kāna ba mahā yo gi nī tantia iā d/a' in transliteration and 'mkah gio igya mtsho inal hbyor mahi igyud kyī igyal po chen po' in translation). Now let us explain the term 'डाकार्णव'. The word 'डाकार्णव' which is the combination of 'डाक' and 'अर्णव', means 'the ocean of wisdom' (ज्ञानार्णव). In the colophon of the first chapter of the Dākānava, it is written—'इति डाकार्णवे महायोगिनीतन्त्रराज्ये ज्ञानार्णवावतार प्रथमपटलः', which is in English, 'The introduction to the ocean of wisdom (ज्ञानार्णव) (has been described) in the first chapter (पटल) of the Dākānava-Mahāyoginī-Tantia-iājya'. There is also another expression in the beginning of the first chapter which runs thus—'शृण्वन्तु ज्ञानसागरान्', which is in English, 'please hear the ocean of wisdom'. It is now quite clear from above that ज्ञानार्णव has been used instead of डाकार्णव and they carry the same meaning. For this reason they are one and the same. There is also a work, called the Dāka-Tantia, popularly known as Dāka-vacan, which contains the wise and wholesome sayings and aphorisms regarding astrology, meteorology, medicine, agriculture and other subjects of great interest to domestic life. We find the worship of Dākini in Tantiism. Dākini, who is one of the yoginīs, is represented as a goddess of wisdom. In the Tibetan language too she is mentioned as cye śes kyī mkhah hgīo ma, i.e., the goddess of wisdom. Dākini is the feminine form of the word 'dāka'. From all these evidences, it is now quite obvious that 'dāka' means prajñā or jñāna (wisdom).

Let us now find out the source of the word डाक. This word does not occur in the Vedic speech, nor even in old classical

Sanskrit For this reason this word arouses our suspicion as its root is unobtainable in genuine Sanskrit Tib 'gdag' to signify प्रज्ञा (wisdom) is the original word I am strongly inclined to hold that डाक signifying प्रज्ञा or ज्ञान (wisdom) comes from the Tibetan source

We meet also with many Tibetan words in I A and N I A The following list of a few words of undoubted Tibetan origin, used in I A and N I A of different times will prove, to some extent, the influence of the Tibetans on the Aryan people in all the ages, but the influence of the Tibetans on the province of Bengal and its neighbourhood, seems to be very considerable, because in ancient times Eastern India was in close communication with Tibet Hiuen Tsang who visited India in the seventh century A D, remarked that the tribes living in the frontiers of Bengal and Assam, were akin to a Tibeto-Chinese people

A List of Tibetan words in I A. and N I A

(1) Vanga (Bengal)—This is without any doubt identical with the Tibetan word 'bans,' meaning 'marshy and moist' Vanga (Bengal) was marshy and moist in the early period of Bengal history In the Anguttara-nikāya we find the mention of 'Vanga' only once (I 213) in the list of sixteen kingdoms, everywhere else, there is the mention of 'Vamsa' in place of 'Vanga' (iv 252, 256, 260) 'Vamsa' is the literal pronunciation of the Tibetan word 'bans', though its real pronunciation is 'ban' From 'ban' 'vanga' is easily obtainable¹

* Vāṅgālā (Bengal) is undoubtedly from 'Vāṅgālam' found in the Tirumalai Rock Inscription of Rajendra Chola I The first part of the word, 'Vāṅgālam' is from Tib 'bans', 'marshy and moist', from which 'Vāṅgi' itself was derived and the second part of the word, Dravidian 'ālam' is a verbal derivative from the root 'āl', meaning 'to possess', 'to use', etc Therefore, 'Vāṅgālam' means the 'marshy and moist region' Cf Malayālam [Dravidian 'mala' 'a mountain'+y (inserted to prevent hiatus)+ālam] meaning the 'mountain region' An inhabitant of Vāṅgālā is called Vāṅgālī (Vāṅgālā +ī)—cf Nepālī, Vihārī etc.

(2) Kalanka—meaning 'blame, spot, etc' comes undoubtedly from Tib 'khan ka' No genuine Aryan root for it is obtainable

(3) Jambu (the rose apple fruit)—This word does not occur in the Vedic language, and we first meet with it in Pāṇ 1v 3 165 It is evidently from Tib 'hdzam bu', this word is traceable in the Kuki language 'cambu'

(4) Khanā—is not the name of a particular woman This word is the general name of learned men Khanā is without any doubt from Tib 'mkhan' with the addition of the feminine suffix So 'Khanāi-vacan' is not the wise sayings of a particular lady, but of learned men in general

(5) Canā, Conā or Cenā—which signifies urine, specially of the cattle, is from Tib 'gcin' meaning 'urine'

(6) Cho or Cho[~]—which signifies 'a swoop' comes from Tib 'mchu' meaning 'lips'

(7) Doma, Domba or Dombī—comes from Tib 'diun ba' meaning 'wise'

There are other words also which have been borrowed into I A and N I A from the Tibetan language But for want of time and space I wish to stop here for the present and have a mind to write an elaborate paper on this very subject in near future

The Dākārnava is a Buddhist Tantra where a fine artistic method has been adopted in order to realise Śūnya (Void) through the medium of mystic names, forms, formulas and symbols It is divided into fiftyone chapters called patalas (patala—piatala where *tala* seems to be from *stala*) and consists of Sanskrit ślokas intermingled with the Apabhramśa fragments in prose and verse It is written in the Sangīti style as it begins with the usual formula—

एव मया श्रुतमेकस्मिन् समये भगवान् महावीरेश्वर सर्वतथागतवीरकायवाक्चित्तयोगिनीभगेषु क्रीडितवान् ।

Being a Sangīti which means singing together, its Tibetan translation is included in the Kanjur collection and not in the Tanjur one in which the Tibetan translation of all other

Tantias are included As it belongs to the Sangiti literature, its Apabhramśa fragments must be primarily regarded as songs But we should not estimate their value by the same standard as is applicable in the case of poetical compositions Some of them follow their metrical systems and I have mentioned in their proper places the names of metres after examining them very carefully, while others are connected with the conditions of their musical expressions and it is quite impossible to analyse them wholly by the recognized systems of prosody They are self-regulated and follow the laws of their own which vary naturally according to emotional or melodious suggestion The words and lines are sometimes elongated or crippled for the sake of tune and fall into apparently song rhythm

In the first century A D, under the reign of the Indo-Scythian king Kanishka, Buddhism was officially recognized to be divided into two sections—(1) Mahāyāna (the great vehicle) and (2) Hīnayāna (the little vehicle) The former in its later stage was split up into two sorts—(1) Pāramitānaya and (2) Māntianaya or Māntiayāna —

महायान च द्विविधम्, पारमितानयो मन्त्रनयश्चेति । तत्र य पारमितानय सौत्रान्तिक योगाचार-
मध्यमकस्थित्या व्याख्यायते । मन्त्रनयस्तु योगाचार मध्यमकस्थित्या व्याख्यायते ।—AS , p 14

Later on, Māntianaya or Māntiayāna was further divided and different offshoots came into existence and Vajrayāna is one of them Our present work belongs to Vajrayāna which may be regarded as Buddhist Tantricism, based on the Buddhist philosophy, Yogācāra and Madhyamaka

Vajrayāna is an admixture of Tantricism and Buddhism In the Guhyasamāja, p 154, Vajrayāna is defined as —

सौहृदी द्वेषस्तथा राग सदा वञ्च रति स्थिता ।

उपायस्तेन बुद्धानां वज्रयानमिति स्मृतम् ॥

When Tantricism penetrated into India, the Buddhists readily incorporated many ideas, doctrines and gods of this new religion in their own They busied themselves with producing

a variety of literature on the Tantras and our present work is one of them

2. The Teachings of the Dakṛṇava

The Dākāṇava follows the doctrine of the Vajrayāna or the symbol of Śūnya (void) and Mantras, Yantias, Mudrās, Dhāraṇīs, Yoga and Samādhi have been described there as a means to attain happiness and prosperity in this world. The word Vajra occurs, times without number, in the present work. The word Śūnya also occurs frequently in the Dākāṇava wherein it is used in a particular sense to represent Vajra and not that which is conceived by the Mādhyamaka school and that is clearly defined below —

न सन्नासन्न सदसन्न चाप्यनुभयात्मकम् ।

चतुष्कोटिविनिर्मुक्तं शून्यं माध्यमिका विदुः ॥

—AS, p 19

अस्तिनास्तितदुभयानुभयचतुष्कोटिविनिर्मुक्तं शून्यरूपम् ॥

—Sarvadarśanasamgraha, p 23

The reason, why Śūnyatā is called Vajra, is given below —

इदं सारमसौशीर्यमच्छेद्याभेदलक्षणम् ।

अदाहि अविनाशि च शून्यता वज्रमुच्यते ॥

—AS, p 23

“First, the knowledge of Śūnyatā which leads to nirvāṇa and a diamond are both very precious, secondly, both of them are abhedya, ‘adamant’, in the sense that they are so hard, strong and firm that one can hardly penetrate them. It may also be noted that ‘abhedya’ is a synonym for a diamond”—The Vajrayāna by Vidhuśekhara Bhattacharya in the *Modern Review*, Oct, 1930, P. 395

The aim of the Dākānava is illustrated by the following verse —

केवल सहजसहाउ रि दिसइ नमहु सुरासुर तिहुयण नाहइ ।
इन्द्रिय लोअ ण जानइ कोइ परम महासुह पूजहु गाहइ ॥
सम्भ कम्म जिम भावह रुइ भव निव्वाण न दिसइ कोइ ।
माइमोहइ अच्छसि नाइ सत्तउयान ज नासइ कोइ ॥

—XXVIII

‘O, only the Sahajiyā doctrine (सहजसहाउ=सहजस्वभाव) is being instructed Bow down to the lord of gods, demons and all the three worlds The organs of senses do not know where he (the lord) is Adore the highest Bliss with gāthās and all kinds of action become real Nowhere Samsāra and Nivāna are seen Owing to ignorance of illusion you are in the navel Who can now destroy the Sattvayāna ?”

Really speaking, there is no difference between the Vajrayāna and the Sahajayāna The philosophy of the Vajrayāna centres round that of the Sahajayāna and Vajra and Sahaja are one and the same The following is the reason as to why Vajra is called Sahaja (born or produced together) Every one on earth is entitled to attain Vajradharahood and he possesses the right of attaining it from his very birth There is no remissness which can stand on the way of attaining it —

अनेन सर्वबुद्धत्वं सर्वसौख्यमेव च ।
सर्ववज्रधरत्वं च सिध्यन्तीहैव जन्मनि ॥

—Vajradākatantra

The Dākānava begins with an invocation to all Viras,¹ e, the Sādhakas who attain Siddhi ‘success’ after sticking to the Vāmācāra and Vīreśvaris,¹ e, the great female devotees who attain Siddhi according to the system of the Vāmācāra —

ॐ नमः सर्ववीरवीरेश्वरीभ्यः ।

This shows that the present work follows the Vāmācāra system of Tantricism which is the basic principle of the Sahajiyā culture

The Dākārṇava is a very interesting work, giving in a nutshell many leading doctrines and rites of the Vajrayāna, which throw immense light on this obscure religion

As time went on, the literature of the Vajrayāna, being written in the mystic language (sandhābhāṣā), began to be misunderstood. This misconception gave rise to awful degeneration. Lalanā, Rasanā and Avadhūti, meaning really the three principal arteries (nādis), such as idā, pingalā and susumnā, were taken as women in the ordinary sense. Vajra, Linga, Padma, Mudiā etc, instead of being used in a refined sense, have been used in a gross one. There are many other mystic terms in the Vajrayāna which require a scientific treatment demanding some sort of technical study to understand them clearly. But for our present purpose, it is sufficiently plain so as to convince us of the fact that these terms have not yet been thoroughly understood in their proper light. Many of the current interpretations and criticisms are irrelevant and should be rejected. The whole subject of the Vajrayāna should, therefore, be studied anew, on a critical, scientific and comparative basis, if its real significance should be understood and any profitable use made of it. The same thing happens also in the Dākārṇava. The doctrine of the Sahajayāna (Sahaja) and karunā (compassion) have been taken in the ordinary sense of women and Sādhaka is instructed to have conjugal union with them just like with women. The terms like vajra, padma, hṛdaya, mudrā and the like, losing their meanings on their face, convey other senses quite different from the original.

The doctrine of the Dākārṇava is based on the Yogācāra system of Buddhist metaphysics where Citta (Mind) holds a very exalted position. It is all in all there. The same idea finds expression in the Dākārṇava where the metaphysical Citta is deified and invoked to enlighten all beings and to deliver them from Māyā—

इ वोह करहु चित्त जिननाहइ

सत्तम्राउ उतारहु माइअइ ॥

Mind is at the root of all happiness and miseries. There is an oft-quoted maxim, '*mana eva manusyanām kāṇanam bandha-moksayoh*', which is true to a word. A purified mind directs one towards the path of salvation, while a polluted mind leads one to destruction and this is why Buddha has laid a special stress on the purification of mind (*citta-śodhana*) in his dialogues. The phenomenal world grows itself from *Citta* and hence happiness or miseries which one enjoys or undergoes depends or depend on the purity or impurity of mind. Mind becomes dull and inactive by mundane desires and attachments (*kāmanā* or *vāsanā*) and is subject to bondage. When *kāmanās*, both internal and external, are relinquished, the flow of the mind is virtually stopped and the goal is easily attained. *Kāmanā* or *Kāma* is *Māra* and *Māra* is *Mrtyu* (death or destruction). *Kāma* is called *Māia*, because it is the root of all miseries and sufferings. When Siddhārtha, a Royal prince, 2500 years ago, could conquer *Māia* (i.e., *Kāma*, 'lust'), the Highest Wisdom shone of its own accord and he became Buddha. He is also called *Mārajit* or *Mrtyuñjaya* (conqueror of death). The tendency of *Kāmanā* or *Vāsanā* should be annihilated by the development of real knowledge as salvation is never attained without the cessation of the work of *Vāsanā*. Thus the practice of controlling *Vāsanā* and mind should go hand in hand with the development of real knowledge and they will remove all obstacles barring the path to salvation. When *Vāsanā* is destroyed, the mind will be full of boundless compassion (*Karūṇā*) and sympathy. The development of *Bodhi* (Supreme Knowledge) which is the most important factor for annihilating *Kāma* or *Vāsanā*, has been fully and emphatically discussed in the *Dākāṇḍya* where *Bodhi* is deified and the *Sādhaka* is instructed to set his mind on it. One obtains *Nirvāna* (salvation), and freedom from constant sufferings and the continuous flow of births and rebirths by dint of the development of *Bodhi* :—

सुखं सुखं बोधिं ह्यो पपञ्चगच्छो

अथ कर्मणो उत्तारणं चित्तं हृत् ।

And also,

धन्वाधन्व जइ अत्यगिअो
ताइ तु बन्धसि बोहि मानु ।
सिज्ज सुरासुर सेह हेअो
तुइइ आवइगइ निजाण ॥

The Mahāyānists do not aspire for their own salvation, , but they try their level best for the deliverance of their fellow creatures who always undergo manifold sufferings In the Kārandavyūha we find that Avalokiteśvara, out of compassion, did not want to obtain Nirvāṇa (salvation) though he was fully entitled to attain it, unless all the creatures of the world acquired the Bodhi knowledge and attained Nirvāṇa

This very ideal has been forcibly advocated in the Dākār-
ṇava —

मायिसहावइ अक्खसि तुअ
तिहुअण सल्ल उतारअ जिअ ॥

The Dākārṇava deals with the worship of Vajra, representing Śūnya and it is also identical with Dharma and Mahāsukha —

इइइ अ भाव अभाव अ रग्ग
विरग्ग सण्णठइ ओवण रज्ज ।
मज्जठिअो अओ धम्म अ रज्जहु
रज्जहु वज्ज विणिधम्म पमेजु ॥

And also,

रम रम परम महासुह वज्जु ।

Vajra with its three darts (trisūcīkam bhāvayed vajram—Dākārṇava, Patala xii) represents collectively the Buddhist Triratna (the three jewels)—Buddha, Dharma and Sangha (Buddha, the Law and the Community) Śūnya, Vijñāna and Mahāsukha—these three have been admitted in the Śūnyavāda doctrine of the Vajrayāna Śūnya, with these three, is called Vajra by the Vajrayānists According to the Buddhist Tantricism Śūnya, Vijñāna and Mahāsukha are the constituent parts of Nirvāṇa

When a Bodhisattva attains Nivāna, his mind is overflowed with the greatest pleasure. The Mahāsukhavādins are of opinion that this Śūnya is Nairātmadevī (Goddess of soullessness), and just after obtaining Nivāna, the Bodhi mind merges into Śūnya and with the embrace of Nairātmadevī, it enjoys Mahāsukha. The character of Mahāsukha, conceived in later times, is the nature of bliss arising out of conjugal union. This conception of Mahāsukha gave rise to the culture of love as well as the ideal of Parakīyā in the doctrine of Sahajiyā.

The Sādhaka, being free from all false notions and with a mind completely pure, can easily attain Siddhi by the proper co-ordination of prajñā (wisdom) and upāya (means). Prajñā is Śūnyatā, devoid of all prapañca and upāya is karuṇā (compassion) (AS, p 2). Śūnyatā is again identical with Karuṇā (compassion). Śūnyatā is infinite and so also is Karuṇā. The combination of prajñā and upāya leads one to the stage of Mahāsukha, representing Vajra, gradually leading through the four kinds of ānandas, such as ānanda, paramānanda, saha-jānanda and vīramānanda —

प्रज्ञोपायश्च सिद्धयुक्तं कञ्च ।

The cruel rites of the Tantras, such as māṇasa (destruction of enemies), ākarsana (attracting) *etc*, though not mentioned together, appear in the Dākārṇava and Mantras have been prescribed to attain the desired Siddhi.

The ideas of pañcatattva or pañcamakāras, such as madya (wine), māmsa (meat), matsya (fish), mudrā (parched grain) and maithuna (sexual copulation), cakras, nerves *etc*, have been fully discussed in the Dākārṇava and they manifest peculiar mysticism which is the common property of Hindu, Buddhist and Vaiṣṇava Tantricism.

The Dākārṇava, being a Tantra, is essentially the Mantra-śāstra. Mantras are the verbal expression of the idea of God. They are composed of letters—both vowels and consonants. There are many bijas and mantras which do not convey any mean-

ing on their face according to the ordinary use of the language. But the initiate knows well their meaning and the gods whom they represent through the proper guidance and instruction of the preceptor (Guru). It would be enough to note here that mantras are prescribed for spiritual advancement, accompanied by meditation upon the divinities.

The Dākārnava also deals with Yantra. Yantra, in its literal sense, means any instrument for restraining or fastening. In Tantric ceremonies it is that with the help of which the mind of the Sādhaka is concentrated and fastened to the object of worship. Gods and goddesses are sometimes worshipped in Yantra as well. It is a diagram depicted or engraved on metal, paper or other substances and is worshipped in the same way as an image. Different Yantras are prescribed for different worships and consequently they are of different designs according to the different objects of worship. The subject is strictly technical and most important for the purpose of comprehending the applicability of some of the features of the Tantras and Mantras. But I cannot do full justice to it for want of space and time as there are many other subjects of equal worth to be discussed here.

The Guru (the preceptor) plays a very prominent part in the Dākārnava as in other Tantras. He is the religious teacher whose direction is there held as the best guide for spiritual advancement (jñeyam gurumukhāt saivam—Dākārnava, Patala, III). As it deals with the Sahajiyā doctrine which is of mystic nature, one cannot dive into it without the proper guidance of one who has got a full command over the subject.

Regarding the treatment of the subject in the Dākārnava, it may be said that in advocating arguments, lots of similes, examples and references have been put forward, but the defect lies in the fact that the subject-matter has not been treated well in a systematic way. In spite of this defect the defence for the Vajrayāna or the Sahajayāna doctrines of ethics and metaphysics is very lucid, strong and impressive.

The central idea of the *Dākārṇava* agrees with that of many other works on the same subject, such as, the *Sādhana-mālā*, *Advaya-vajrasaṃgraha*, *Prajñopāyavinīśaya-siddhi*, *Jñāna-siddhi*, *Guhyasamājatantra*, *Āścaiyacaiyācaya*, *Dohākosa* and other *Sahajiyā* literatures. The predominance of mind over all, utility to please it by all means, the wonderful success (*siddhi*) owing to the proper co-ordination of *Prajñā* and *Upāya*, high honour and unique position attributed to the Guru who reveals the meaning of the esoteric doctrine and whose qualifications are identical with those of Divinity itself, the efficaciousness of Mantras and Yantras, all ordinary activities expressed in the mystic language, absence of the objective world, conception of *Mahāsukha* which is symbolically expressed as the union of *Vajra* (the thunderbolt) and *padma* (the lotus), the superiority of man to God—all these are the common characteristics to all the works mentioned above.

3. DATE

It is not possible to ascribe a definite date to the *Dākārṇava*, for there are very scanty materials available to us for the purpose of fixing the date. We do not find the mention of the name or names of any author or authors either in the colophons, or in the body of the book, with the help of which, we can ascertain its date. Nevertheless, what can help us a little in this direction, is the language and palaeography. Let us now take up these two data one by one and see what we can do with their help.

As regards the language, it shows imperfect acquaintance with the *Apabhramśa* language. It is in a moribund form of *Apabhramśa*. A comparison of the *Apabhramśa* of the *Dākārṇava* with that of the *Dohā-kosa* shows that the former cannot be earlier than the latter whose date is the 12th century A. D.

Let us now judge it from the palaeographic stand-point. The photographs of some of the pages of the original manuscript in the Durbar Library of Nepal have been published by Mr. Dr.

H P Śāstri in his *Bauddha-gan-o-dohā* The marginal note in the Tibetan language found in the manuscript of Durbar Library shows that it was probably one of those manuscripts which were used by the translators at the time of the Tibetan translation The original manuscript is written in Newari characters The Nepali or colloquially the Newari character possesses some of the characters common to the Northern Indian alphabets With the help of Buhler's *Indische Palaeographie*, Tafel, vi, we have been able to find out similarities between some of the alphabets of the Dākār-nava and those of North Indian manuscripts

अ—This letter is similar to that of Cambridge Ms No 1691, dated 1179 A D—Col. xi 1, cf avahagaha—the photo of fol 2^a—second half, L 12, pahiam—the photo of fol 2^b—second half, L 8

आ—It is also similar to that of Cambridge Ms No 1691—Col xi 2, cf eāru—the photo of fol 3^a—first half, L 7

इ—It is similar to that of British Museum Ms No 1439, dated 1286 A D—Col xii 3, cf iam—the photo of fol 2^b—second half, L 9, thu—the photo of fol 2^b—second half, L 12

ए—It is open at the top and is similar to that of Cambridge Ms No 1699, dated 1198 A D—Col X II ए, even in the beginning of the 12th century A D was not open at the top cf eam—the photo of fol 3^a—first half, L 7, ekādaśa—the photo of fol 20^a—first half

क—It is similar to that of Cambridge Ms No 1691, dated 1176 A D—Col xi 14, cf kamma—the photo of fol 3^a—second half, L 7

ग—This letter is similar to that of Cambridge Ms No 1691, dated 1179 A D—Col xi 17, cf yoginī—the photo of fol 3^b—first half, L 5, gahao—the photo of fol 3^a—second half, L 6

क—It is similar to that of British Museum Ms No 1439, dated 1286 A D—Col, xii 21, cf chattha—
the photo of fol 3^a—second half L 3

ण—This letter is similar to that of Cambridge Ms No 1691, —Col xi 29, cf Vairovano—the photo of fol 3^b—second half, L 8, jana—the photo of fol 3^a—second half, L 2

त—It is similar to that of British Museum Ms No 1439, dated, 1286 A D—Col xii 30, cf tihuvana—the photo of fol 3^a—second half, L 2, tāt—the photo of fol 2^a—second half, L 12

द—It is similar to that of Cambridge Ms No 866, dated 1008 A D—Col xiii 32, cf danta—the photo of fol 3^a—first half, L 4, deva—the photo of fol 3^a—first half, L 7

न—This letter is similar to that of Cambridge Ms No 1691, dated 1179 A D—col XI 34, cf ajāna—the photo of fol 3^a—second half, L 5, āsanu—the photo of fol 3^b—second half, L 5

भ—It is similar to that of Cambridge Ms No 1691, —col XI 38, cf nābhi—the photo of fol 2^b—second half, L 8, bhinnī—the photo of fol 2^b—second half, L 9

ह—This letter is similar to that of British Museum Ms No 1439, dated 1286 A D—col XII 47, cf sahāva—the photo of fol 3^a—second half, L 7, suhāsuha—the photo of fol 2^a—second half, L 12

From the above identification of letters, it is now quite evident that the manuscript of the Dākārṇava, in the Duībar Library of Nepal, belongs to the 13th century A D

Our present work may very well be placed in the 13th century A D

4 LANGUAGE

The language of the present work is an artificial one based on the Śaurasenī Apabhramśa and it was evolved in the early NIA period as a direct result of the literary influence of the Śaurasenī Apabhramśa. It was also influenced by Sanskrit and the literary Prakrits of the second MIA period. It has NIA forms with single consonant side by side with MIA forms and there we have specially many Bengali words and expressions e g, tumi, lai, chay, yemanta, kāj, pāi, pūv, ke, juvanisayala, mantasayala, etc. The grammar determines the character of a speech and here the grammar is largely based on Śaurasenī Prakrit and Śaurasenī Apabhramśa, as its '-u' nominatives, its '-aha' genitives, and its other agreements in forms with the Śaurasenī Apabhramśa sufficiently indicate. Similarly the pronominal forms like 'jo' 'so' 'ko' = old Bengali, 'je', 'se', 'ke', and the pronominal adverbs 'jima', 'tima', are also found in the present work. The language of the present work may be well compared with that of the 'Pīthiājā-Rāsu' which is, of course, written in the old Hindi in respect of their being overwhelmingly influenced by Śaurasenī Apabhramśa forms and the genuine NIA character is also very conspicuous there.

The language of the present work seems to be based on East Bengal dialect. The pronunciation of some of the letters, belongs rather to East Bengal than to West Bengal e g, the pronunciation of ड as र and consequently the pronunciation of र as ड, are found particularly in East Bengal dialect and the same thing has also happened in the present work e g, सजर=सजड, पडिअर=परिकर. The deaspiration of some aspirated words and consequently the aspiration of deaspirated words show East Bengal tendency e g, मोअ—मोह, बोअन—बोहन—बोधन, पउ—पहु—प्रभु, etc, भिनि—बिनि—दि, पहु—पउ—पद, भीओ—बीज, etc.

The manuscript of the Dākārṇava was written in Nepal where the scribes were, perhaps, more acquainted with the standard Śaurasenī Apabhramśa than with Bengali. For this reason, it seems to

me that the language of the present work is much more influenced by the Śauraseni Apabhramśa than by Bengali, though it was composed in Bengal proper

5 Grammar as construed from the Apabhramsa fragments of the Dakarnava

I PHONOLOGY

(A) VOWELS

§ 1 Vowels —The Apbh like the literary Prakrits possesses all the Sanskrit vowels, save and except *r*, *l*, *ai* and *au*. In the present text we find some words in *ai* as in *vairoyana* (*vairocana*), *tailoa* (*tailokya*), *vuaddaitae* (*viādvate*). We do not come across any word in *au* in our work

§ 2. *i* itself is represented by *a*, *ī*, *u*, *e*, *ai*

r—*a*

gahaio (*grhita*), *chettaa* (*chettrka*), *bhadaa* (*bhitaka*)

r—*ī*

ḍatta (*ḍista*), *vinda* (*vrnda*), *tuja* (*trtiya*) *dissai* (*drśyate*),
kia (*krta*)

r—*u*

suṇu (*śrṇu*)

r=*e*

heya (*hṛdaya*), *paketa* (*prakṛti*)

r—*ar*

marau (*mrtyu*)

§ 3. *ai* is either weakened to *e* or resolved into *i*

ai—*e*

addete (advaita)*

ai—i

tiloa (tīalokya), tihāka (tīadhātuka)

- § 4 (a) All vowels, except i, ai and au generally remain unaltered
But sometimes there is shortening or weakening with or
without the loss of the quantity of the syllable

aggi (agīa), bhanti (bhrānti), maha (mahā), dīsa (dāśa),
kana (kona), isāna (isāna), juna (yoni), dia (deva),
kajja (kāya), samsara (samsāra), sesa (śīrsa), dhāa
(dhātu), viālu (vetāla)

- (b) Sometimes there is the opposite tendency of lengthening the
vowel, even at the cost of quantity

bhāini (bhagīni), māi (mayi), dveya (dvaya), jāla (jala),
gunā (guna), mānu (manah)

- § 5 The ā of feminines is sometimes shortened, though in some
cases the shortening might be due to metre

māya (māyā), dattha (damstīā), ieha (iekhā), pūa (pūjā),
majja (majjā), soa (śobhā)

- § 6. The ī of feminines is sometimes shortened also, though in
some cases the shortening might be due to metre

dāini (dākīni), jūni (yogīni), caālī (candālī), avadhūi
(avadhūti).

- § 7. Initial a, ā and u are in some cases dropped

nudihi (anudivasam), nattha (anartha), nāhao (anāhata)
jānau (ajñāna), nanda (ānanda), sana (āsana), bharāṇa
(ābharāṇa), roa (uraga), pāi (upāya).

- § 8. 'ya'-śruti —This is not a peculiarity of any Prakrit or the
Apabhramśa. This is due to the fact that 'ya', the real
pronunciation of which is a compound sound of 'i' and 'a', is

pronounced as 'a' since long, and 'ya' is inserted to prevent the hiatus caused by the vocalization of consonants. Thus both the purposes, such as (1) the pronunciation of 'a' due to the vocalization of consonants and (2) the prevention of the hiatus, are served by its introduction. This phenomenon is very common in the Bengali language, cf. Bengali *kuyā* (—*kūpaka*), *moyā* (—*modaka*), etc.

sayala (*sakala*), *raya* (*ravi*), *tihuyana* (*tribhuvana*), *bhuyana* (*bhuvana*), *vairoyano* (*vairocana*)

§9 'va'-śruti —The real pronunciation of 'va' is a compound sound of 'u' and 'a'. But sometimes it is pronounced as 'a' (cf. *jīva* is pronounced as 'jīa', *divasa* is pronounced as 'dīaha' and so on), 'va' is also inserted to prevent the hiatus caused by the vocalization of consonants. Thus both the purposes, such as (1) the pronunciation of 'a' due to the vocalization of consonants and (2) the prevention of the hiatus, are served by the introduction of 'va'.

bīva (*bīja*), *juvini* (*yogini*), *pava* (*pada*), *jova* (*yoga*)

Both *ya* and *va* are pronounced as *a*, for this reason the introduction of both *ya* and *va* is found in the same word and this insertion is, of course, due to the vocalization of consonants. Thus

rājā—*īyā* or *lāvā*, *pada*—*paya* or *pava*

(B) CONSONANTS

The language of the *Dākāṇava* shows a very varying form of the Sanskrit consonants and generally agrees with the *Prākṛits*.

§10 Initially all single consonants remain unaltered, with the exception of 'ya' and rarely others as in *bhahma* (*brahma*), *bhinni* (*binni*—*dvi*).

§11. Vocalization of consonants —

ka—*loa* (*loka*), *viaṣa* (*vikasita*), *saala* (*sakala*), *utāīaa* (*uttāīaka*)

ga—joi (yogī)

ja—bhua (bhuja), bia (bija)

ta—ārāhia (ārādhita), dhāu (dhātu), mohia (mohita), mudia (mudita), vasia (vikasita), bhania (bhanita), gunia (gunita)

da—āi (ādi), khea (kheda), satthānāi (samsthānādi)

pa and ba—saiūa (svaiūpa), pāu (pāpa), iūi (iūpa)

ya—māi (māyā)

ra—heuka (heruka), anuttāo (anuttara), sariū (śarīa)

la—karāini (karālini), pigga (pingala)

*va—tihuana (tribhuvana), bhāa (bhāva), sahāa (svabhāva), dia (deva), paittu (pavitra)

§12 Softening of consonants —

ta to da—mauda (makuta)

ta to da—bhadaa (bhrtaka), vāda (vāta)

pa to ba—sarūba (svaiūpa), iūba (iūpa)

§13 The aspirates of all classes, except the palatals, when alone, are generally reduced to 'ha'

kha—mahāsuha (mahāsukha), muha (mukha), nihi (nikhila)

tha—pahia (pathita)

tha—nāha—(nātha)

dha—ārāhia (ārādhita), bohī (bodhi), samāhi (samādhī), vihiha (vividha), bohana (bodhana), nihi (nidhi)

bha—tihuana (tribhuvana), paḍihāsa (pratibhāsa), sahāa (svabhāva), sohana (śobhana), hāu (bhāva)

§14 There is only one example of the change of 'ka' to 'ca' in the Dākāinava —sūcara (śūkaia)

§15 na is sometimes retained as in Ardha-Māgadhī and sometimes it becomes ṇa.

nāha (nātha), tihuyana oi tihuvana (tribhuvana), vanoyana
(vanocana), sohana (śobhana), puna (punar), jāna
(jñāna), nihi (nidhi), nāi (nādi) puno (punar)

§16 na is sometimes retained and sometimes changes into na
kāiana oi kāiana, guna, pamāna

§17 ya changes into ja In the Bengali language ya is pronounc-
ed as ja The same practice is observed by Uriyā
and in most cases by Hindī and Punjābī

bhaja (bhaya), pameja (pameya), jahaa (yathā), tiya
(titiya), joga (yoga), jutta (yukta), indiyau (indiyaka),
visaja (visaya), junni (yogini), jama (yama)

§18 (a) Skt ma changes into nasalised va (vã) in the first instance,
then into va and finally there is syncope of va
panacaū (pañcama), nitta (nimitta), pahia (prathama), gaiao
(gamitaka), gāi (gamyā), nāo (nāma)

(b) On the contrary, Skt va sometimes changes into ma
jimma oi jima (yat+iva), tima (tad+iva), jihmā (jihvā)

§19 (a) śa is retained—deśa, viśesa (viśesa)

śa changes into sa—sunu (śinu), sāsu (śvāsa), pāsa
(pāśva), suala (śukla), sesa (śiśa), sattu (śatiu),
sūna (śūnya), sūa (śiśa), sukka (śukla)

śa changes into sa—sasi (śaśi)

śa becomes ha—nāha (nāśa)

(b) sa is retained—satta (sattva), sahāva (svabhāva), salla
(sakala), saiūa (svaiūpa)

sa becomes sa—saha (saha)

sa changes into ca—cahāi (svabhāva)

(c) sa is retained—kasana (karsana)

sa becomes sa—viśesa (viśesa), usia (bhūṣita), sa (sat)

sa changes into cha—chattha (sastha), chaya (—cha+ka)

syncope of sa—bīanu (bhīṣana).

(C) COMPOUND CONSONANTS

§20 In the Dākārnava compound consonants are treated variously and agree in a general way with the Prākṛits

- (a) At the beginning of a word compound consonants drop the latter one, having ya, ra and va in the second place

ya—dheya (dhyeya), dhāanu (dhyāni), vāpai (vyāpnoti)

ra—papañcu (prapañca), ghāna (ghīāna), bamma (brahma)

va—sahāa (svabhāva), saiūa (svarūpa), saia (svaia), sasaū (śvāsa), jalaita (jvalita)

In some cases Svarabhakti takes place

javaia (jvara)

- (b) Compound consonants, noninitially, are assimilated
The assimilation is of two kinds—(1) Progressive assimilation, (2) Regressive assimilation

- (1) Progressive assimilation —

vagga (varga), cauttha (caturtha), savva (sarva), jutta (yukta), kamma (karma), kanna (kaina), sadda (śabda), jamma (janma), canda (candra), pamma (padma), cinna (cinna)

- (2) Regressive assimilation —

sunna (śūnya), aggi (agni), agga (agra), kumma (kumbha), cakka (cakra), vajja (vajra)

- (c) Separated by Svarabhakti —

suala (śukla), visamita (vismita), usahāma (usma), praeta (preta), laana (lagna), dasara (dasra)

- (d) In the Dākārnava we find many examples of varnopa-jana or addition of a letter or letters

mahantu (mantra), bohi (bodhi), saautta (sattva), vuna-thaio (vinastaka), samkuataa (samketaka), aarudhoanu (avarodhana)

(e) Special compound consonants are specially treated

(1) jña becomes ja—jāna (jñāna)

ma—ninnāo (nirjñata)

(2) ksa becomes kka—mokka (moksa)

kkha—akkhau (aksara), akkhaju (aksaya), cakkhu (caksu)

kha—khudda (ksudha), khahanta (ksayati), ukhita (utksipta), bhakhata (bhaksita)

ja—jārahi (ksārayasi), jārūoa (ksārita)

ha—pahaa (paksaka)

(3) dhya becomes jja—majja (madhya)

(4) ddha jja—sijja (siddha)

(5) śma ma—masānu (śmaśāna)

§21 Sporadic double consonants—The language of Dākārṇava shows double consonants, though there were none in the original. In many cases they are due to analogy, in others, due to metre

salla (sakala)—the loss of a in saala—sakala, has caused the doubling of la in compensation

kajja (kāya)—the shortening of ā requires the doubling in compensation

vissau (viśaya)—on the analogy of viśaya where ssa is legitimate

junni (yogini)—the loss of i has caused the doubling

akkasu (ākāśa)—the shortening of ā requires the doubling of ka in compensation

pavissa (praviśa)—the doubling is *metri causa*

binni (dvi)—on the analogy of tinni (trini) where the doubling is legitimate

punṇa (punar)—on the analogy of punṇa where ṇṇa is legitimate

ikka (eka)—the weakening of e necessitates the doubling of kka

nassa (nāśa)—the shortening of ā has caused the doubling of ssa

rajja (rāja)—doubling due to the loss of ā in rāja

ragga (iāga)—the shortening of ā has caused the doubling of gga

laggaḷ (lagatḷ)—where perhaps the doubling consonant is due to the change of conjugation, lag being regarded as of the 9th class

§22 In one case only the compound consonant is simplified and the preceding syllable gets an anusvāra as a compensation

sambha (sarva)

II MORPHOLOGY

(A) INFLECTION

§23 —a bases of Masculine and Neuter genders

Nom	Singular	Plural
Masc	bhāva, sahāva, ragga, vragga, vanoyano, dhammu, bhua, janu, loa, bheu, bāla, vajjadhau, nau, buddha	
Neut	citta, cakku, dukkha, iūa, bio, tattū	akkharai
Acc		
Masc	sahāa, saia, papañcu, moha, bhāi, pammattha, loa, pammu	
Neut.	jāna, maiana.	
Inst		
	sahāvai, bohicitthai, sarūbai, punnai, saiūṇa, mohai, visai	praāṇai

	Singular	Plural
Abl	randa, majjā	
Gen	māggaha, pui aha, vaggaha, vaggasa, dantaha, sūnaha, vajjaha, heyaha, biosā, vaggassa, matthassa, jānaha, gunaha, sattahu, virahu, loaha, kājaha, samsāi aha	loaṇa
Loc	mathai, kannai, kundai, mudai, maudai, pamme, majji, anthe	
Voc	citta, vajadharu	

24 —i bases Masculine are not very numerous in the language of the Dākārṇava

Nom	manau
Inst	vihiṇā
Loc	samāhīa

25 —u bases are not also numerous

Nom	dhāu, hetau, pau, pasu	dhātaha, guravo
Acc	sattu	
Inst	bhihiṇā	
Voc	pabhu	

26 There are no—r bases in the language of the Dākārṇava
There are only two examples of—i bases which are of course treated as—ā or—u bases

Nom	ūsau, haddau
------------	--------------

27.—ā bases feminine.

Nom.	sajjaā
Acc	karunā
Inst	gāhaī
Abl.	māiai
Gen.	dhai ai, sahadhan

Singular**Plural**

§ 28 —ī oī—ī bases feminine These have merged into each other so completely that except in some rare cases, no distinctive characteristic of—ī bases is left behind

Nom	uatti, dāini, nāi, sijjau, caāhi, juini, boi
Acc	juani, uti, bohi
Gen	bhanati, gahara, nāhi, dāinīa, bohi
Loc	bohi
Voc	bhāini, candāvaī

§ 29 The consonantal bases have lost their characteristics and vowel bases are formed in their stead either by the addition of 'a' to the consonant or by dropping it

Nom	janai, jagu
Acc	kamma
Abl.	manā
Gen	nabhaha, kamaī, sirayī, jaganu bammaha, sirasa, manaha, kamaha
Loc	kamme, jagai, sirai, sirasi.

(B) Pronominal Inflection

§ 30 First person

	Singular	Plural
Gen	mahu	
Loc	māi, mai	

§ 31 Second person

Nom	tumma, tumi, tu, tummi, to
Gen	tummihu

§ 32 The base jo, Sanskrit yad

Nom	jo, ji
Inst	ji, jina

§ 33 Demonstrative tad

Nom	so, sa, tā
Gen	tasu, tassa

§ 34 Sanskrit kim

Nom	ko, ke
Inst	ke

§ 35 Sanskrit idam

Acc	i
Gen	assa

§ 36. Sanskrit adas in Neuter

Nom.	aha
-------------	-----

§ 37. Sanskrit sarva

Nom.	sabhu, sabbha
Gen	savaha, sabbhahu, sabbhaha, savvahu

§ 38. Pronominal adverbs

jimma, jima, tima, jemanta

§ 39 Numerals

(a) cardinal.

akku, ikku, vikka, eku.

dvī, bhinnī, bhī, dvai

ti, tinnī

ca, cauiāi, cau

pañca

chaya, cha, sa

satta

attha

nava

daśa, disa

dvadisa, dvaadassa

dasatea

caudasa, cauddasa

tayāisai (trayastrimśat).

sata.

saasa (sahaśīa)

(b) Ordinal.

pahīam, pahāya

vinnī, bhinnī, bhini

tiija, tinnī, tinno, tinna

cauttha, cau

panacau, panacama

atthae dasosa (sodaśa)

(c) Adjectival

dveya

(d) Adverbial

ikallu, bhinnī.

III Conjugation**§ 40. Present Tense**

	Singular	Plural
2nd	acchasi, bandhasi, jāi (yāsi), nibohasi, jārahi, paiahu, acchasi	
3rd	calasi, gahantasi, bhāi, hasi, jalati, jāi (jānāti), thāi, marui, janasi, vāpasi, laghasi, laggasi, hūi, bhu, sanathasi, nāsasi, uārui, pumadi, ho (bhavati), uddasi, uthati, pāi, bhanti	

§ 41 Imperative

2nd hara, rama, utārahu, sunu, saro,
karahu, vihaiahu, ramahu,
rajjahu, pameju, karo, dharu,
chadahi, pavissa

3rd. laggau, uthao, jārūo, hao

§ 42. Future

2nd. pābuhu.

§ 43. Causative

(a) Present Tense

3rd upattasi, tarahabasi

(b) Imperative

2nd rāmaya

§ 44 Passive voice

(a) Present tense

3rd disasi, dissasi, dahasi, bhajjasi, dijao,
kkappasi, dissa.

	Singular	Plural
(b)	Imperative	
3rd	dikkhadau	
§45	Denominative	
	ānandai, iavaia vai	
§46	Present Participle	
	kamanta, maanta, pahanta, sijjantu	
§47	Past Participle	
	ārāhia, ūsia, jutta, jahaleo	
§48	Gerund	
	lai, pahigahiai, gahua, gahai	
§49	Potential Participle	
	upasamahai au, bhaniabbham, nimanta	

IV Number

- §49 Generally the plural is expressed by the singular in the Dākārṇava as in the old Bengali Thus
kamma, visaja, indiya, randa
- §50 But specific plurality is expressed or implied in the following ways —
- (a) By composition with the collective words, such as, sarva, sakala—all, jana—men, jāla—net and vrnda—heap
Thus
loa-sabbha, tihuyana-sabbha, manto-sayala, juvani-sayala, juvanni-jana, jumi-jālu, jvana-vinda.
- (b) By the use of specific numerals Thus cau-pai, paa-cauaddasa

7 Prosody

As regards prosody it is useless to say that no rules are in full existence in the Apabhramśa verses of the Dākārṇava. The prosodic range of the verses of the present work, the arrangement of their numbers, their metrical systems—all are intimately connected with the conditions of their musical expression. For this reason, the Sūtras of the Prākṛta-Paṅgala and the Chando-

nuśāsana of Hemacandra which are said to apply to the oldest poems of Northern Indian vernaculars, will not be applicable here in toto, as I have already tried them very minutely. I am quite sure that this will not satisfy many of those who are the staunch followers of the laws of the Prākṛta-Pāṇḍya and the Chandonuśāsana, but I can not help it and must face hostile criticism by making my critics sure of the fact that I do not abruptly deviate from these two famous works and that the metres enumerated in the present work, are used in the composition of verses designed to be sung, for this reason variation of long and short lines is seen and the rigid rules of metrical arrangement are not in full swing.

I have given the names of metres in the present work, according to the Prākṛta-Pāṇḍya and the Chandonuśāsana, though in some cases the lines vary in length and are imperfect in structure.

The metres of the Apabhramśa verses of the Dākṛṇava are mātrāvitta and most of them are 'Copāi', 'Caupāi' or 'Pādākulaka'. I have discussed them in their proper places and for this reason I think it needless to repeat the same thing here.

8 Prefatory Remarks

The present edition has been arranged in the following way —

- (1) Emendatory Text
- (2) Chāyā
- (3) Text, published by Mm Dr H P Śāstī in the
Bauddha Gān O Dohā
- (4) Tibetan Translation
- (5) Notes.

I did not dare to give the English translation of the present work, which, owing to its elliptical sentences, obscure and obsolete phraseology and many technical terms of the Vajrayāna was a work of very considerable difficulty.

In the Chāyā I did not strictly follow the rules of Sandhi and Samāsa in order to make it lucid and expressive.

डाकार्णवः

STUDIES IN THE APABHRAMŚA TEXTS OF THE

D Ā K Ā R N A V A

I

सुणु सुणु बोहि हो पपञ्चुगओ
ण कमन्त उतारअ चित्त हुअ ।
मायि सहावइ अच्छसि तुम्म
तिहुअण सल्ल उतारअ जिम्म ॥

शृणु शृणु बोधि प्रपञ्चगतं, न कामयमानमुत्तारकं चित्तं भवति ।
मायास्वभावेऽसि त्व, त्रिभुवनस्य सकलस्य उत्तारको यथा ॥

सुणु सुणु बोहिय पञ्चुगओ, णकमन्त¹ उतानक² चित्तमाय³ ।
सइ इहावइ⁴ अटसि⁵ तुम्म, तिहुअण सल्ल उतार अजिम्म⁶ ॥

1. A न कमन्त ।	4 A मायि सहावइ ।
N. xकxन्त ।	N. मायि x x x इ ।
2. A उतारक ।	5. A N अच्छसि ।
N उतारx ।	6. A. उतारय अजिम्म ।
3 A. चित्त ।	N उतारअ जिन्त ।
N चित्तx ।	

gson gson byan chub spri os son pahṛ /
sems can bsgṛal bahṛ sems med pa /
sgyu mahṛ 1 an bshṛm lhyod bshugs nas /
khamṣ gsum ma lus bsgṛal bar mdzad //

NOTES

Sunu—*śīnu* Literally it means "Hark" or "Hear", but here it is used in the sense of "Awaken". The Tibetan equivalent of this word is "gson", meaning "to live" (Skt *jīva*), but in this work it is found to have been used in the sense of "to hear" (Skt *śīu*); cf 'sunu sunu tummi' , , and its Tibetan translation is 'gson cig '—XXI

bohi—Acc Sing,

sunu sunu bohi—Awaken, awaken (thy) bodhi (enlightenment),

ho—It has been used here as expletive.

papañcugao—papañcugau—prapañcagata

prapañca—Phenomenon , cf 'prapañco hi vāk'—MV p 373, L. 9, 'evam tāvatkarmakleśā vikalpatah pravartante | te ca vikalpā anādimat-samsārābhyastāt jñānājñeyavācyavācakakartrkarmakaranakriyāghatapamukutai atha i upavedan īstri purusa l bhālābhasukhaduhkhayaśo'ya-sonindāpi asamsādilaksanādvicitrāt prapañcādupajāyante'—MV p 350, L. 13 15

na—na—'n' and 'n' are used indiscriminately in the present work This shows that the cerebral 'n' sound was lost

kamanta—Present participial form

Add 'hua' after 'citta'

hua—bhavati, PP p 345, 1, p 581, 1

papañcugao na kamanta utāraa citta hua—This is a queer construction We would rather expect 'na' to be construed with 'hua', and this is also supported by the Tibetan translation, 'med pa'

māyī—māyā which is 'prajñā'—'māyā prajñā ca bhanyate (bhanyate)'
—Commentary on Song No 15 of the *Āścaryacaryācāya*

सहावद्—Loc Sing of-a base

acchasi—It is derived from Skt 'as'—to be, with the inchoative 'ccha', and this has been recognised by Hemacandra IV 205 and Kramadīśvara IV 10 But Pischel derives it from 'iccha' (§480), which would of course, give 'accha' in Prakrit I think, that Pischel's derivation is not right in the present case as it does not suit the sense

tumma—Really speaking, this form is in the plural number of the pronoun of the second person both in Nom and Acc cases, But it is used here in the sense of Nom singular,

tṛhuana—tribhuvana,

salla—saala—sakala—cf Tib - 'ma lus'. The loss of 'a' in 'saala', has caused the doubling of 'la' in compensation

jimma—It is a synonym of 'yathā' Its derivation seems to be from yat + iva
—ja + iva—jiva—jivā—jima Here the doubling is due to rhyme

Metre—Copāi, 15 mātrās. Final syllable is short

II

इह॑ ण भाव॑ अभाव॑ ण रग्ग॑
विरग्ग॑ सणठइ॑ ओवण॑ रज्ज॑ ।
मज्ज॑ठिओ॑ अओ॑ धम्म॑ ण रज्जहु॑
रज्जहु॑ वज्ज॑ विणिधम्म॑ पमेजु॑ ॥

इह॑ हि न॒ भावोऽभावो॑ न रागो॑ विरागः॑ संनश्यत्यत्र पुनारज्य॑ ।
मध्यस्थितेऽत्र धर्मे॑ न रज्य॑ रज्य॑ वज्रेऽभिन्नधर्मे॑ प्रमोदस्व ॥

इह॑ ण भाव॑ सभाव॑ ण रग्ग॑, विरग्ग॑ स णठइ॑ ओवण॑ रज्ज॑^२ ।
मज्ज॑ठिओ॑ अओ॑धम्म॑ ण रज्जहु॑^३, रज्जहु॑ वज॑विणिधम्म॑ पमेजु॑ ॥

1. A N इह॑ ।

3 N. रज्जहु॑ ।

2. N. रज्जु॑ ।

4. A, N वज्ज॑ ।

dnos pohi rañ bshin hdod chags min /
bīal bahi dgah ba ñams pa ste /
de la han dgah ba mi bya ho /
de gnīs dbus na gnas pa yi /
chos de la yañ dgah dmigs med /
dbye ba med pa yi ni chos /
do rje la ni dgah ba gyis //

1 X bgyis.

NOTES

1—as expletive

bhāva—existence

Read 'abhāva' for 'sabhāva', 'a' and 'sa' are often confused Dr P C Bagchi reads here 'abhāva' with the help of the original manuscript of the Durbar Library of Nepal I also agree with Dr Bagchi as the sense of 'abhāva' suits here better According to the Tibetan translation it is 'svabhāva' (=ran bshin)

ragga from rāga—is made to rhyme with 'rajja'

viragga from virāga—on the analogy of 'ragga'

सण्णद—samnaśyati

ovana—ovuna—o puna—ava punah , cf jaun, taun, kaun, kon

rajja—Imperative mood, second person, singular number

majja—majjha—madhya.

thio—thiu—thia—sthita

ao—āo—āu—āa—āta—atta—atra.

dhammu—dharmā. Here 'dharma' means 'the Path'

अनुत्पन्ना इमे भावा न धर्मा न च धर्मता ।

आकाशमिव नैरात्म्यमिदं बोधिनयं दृढम् ॥ —GST p 12, L 9-10.

अभावा सर्वधर्मास्ते धर्मलक्षणवर्जिता ।

धर्मनैरात्म्यसम्भूता इदं बोधिनयं दृढम् ॥ —GST p 12, L 14-15

अनुत्पन्नेषु धर्मेषु न भावो न च भावना ।

आकाशपदयोगेन इति भावः प्रतीयते ॥ —GST p 12, L 19-20.

प्रकृतिप्रभास्वरा धर्मा सुविशुद्धा नमः समा ।

न बोधिर्नाभिसमयमिदं बोधिनयं दृढम् ॥ —GST. p 13, L. 3-4

rajjahu—Imperative mood, second person, singular number.

Vajja—vajra

Vajra (Tib. rdo rje) literally means 'diamond' and it is generally translated as 'thunderbolt' It symbolizes 'Sūnya', as we find in the *Advaya-vajrasamgraha* —

दृढं सारमसौशीर्यमच्छेद्याभेदलक्षणम् ।

अदाहिं अविनाशि च शून्यता वज्रमुच्यते ॥ —AS p 23, and 37.

It is believed by the Northern Buddhists that Buddha wrested the Vajra from Indra and adopted it as the Buddhist symbol. We think that the

Vajra with its three close-pointed darts (विसूचित भावपेइजस्—*Dākārnava*, Pataḷa XII) represents collectively the Buddhist Tri ratna (the three jewels)—Buddha, Dharma and Samgha (Buddha, the Law and the Community)

bini—abhinna (Tib dbye ba med pa)

dhammu—Here 'dharma' signifies 'Nivāna'

वज्र विणिधम्मु—'Vajra' is identical with 'dharma' (=Nivāna), i e, 'Vajra' and 'Nivāna' are one and the same

pameju—Imperative mood, second person, singular number

Metre—Copāi, 15 mātrās

III

धम्माधम्मु जइ अत्थगिओ
ताइ तु बन्धसि बोहि मानु ।
सिज्ज सुरासुर सेह हेओ
तुद्धइ आवइगइ निजाणु ॥

धर्माधर्मौ यत्र अस्तं गतौ तत्र त्व बध्नासि बोधौ मनः ।
सिद्धः सुरासुरः स हि भवति वृथ्यत्यायातिगती¹ निजानाम् ॥

1 The real Skt form should be 'गत्यायाती'

धम्माधम्मु जइअ-थगिओ, ताइतु बन्धसि बोहिमान् ।
सिज्ज सुहासुह सेह हेओ, तुद्ध आवह गह¹ निजारणु ॥

1 A. अवहगह । N. अवगह ।

chos dan chos mun gan du nub /
byan chub der nr sems bzun gyis //
grub pa lha dan lha ma yin /
* * * * *

NOTES

जइ—yatra 'yattado dai'—SBC III, 3, 14, ODB p. 841.

Read अत्थ for अथ

attha—asta

gū—gu—gia—gaya—gaa—gata

ধম্মাধম্মু জহ অল্যগিঅো—Where both 'dharma' and 'adharma' have disappeared

তাহ—'ত' has got to be long metricaly

তহ—tatia ODB p 825

তু—Nom singular of the pronoun of the second person

বন্হসি—Present tense, second person, singular number

মানু—'ম' is long due to metre

তাহ তু বন্হসি বোধি মানু—Fix your mind on that 'bodhi' (supreme knowledge)

সজ্জ—One who has obtained perfection (Siddhi) This is a noun form and I think it is derived from the verbal root সিজ্জ (Skt सिद्ध) The real form should be সিজ্জ (=সিদ্ধ)

Read সুরাসুর for সুহাসুহ as the former is supported by the Tibetan translation and it also gives a better sense

সিহ—cf —

এসন আয়লি তপনক গীহ ।

পূজা ভদ্রহার নহি রাখলি সিহ ॥ ৮ ।

—Vidyāpati, Song No 275

In the Gopīcandrī gān,—

এহি বাজ্যে ছিল বাজা বোজা ধম্মস্তবি ।

স্ত্রীৰ ঠাই মৰ্ম্ম কহি সেহ গেল মবি ॥—p 437

Again—

* সৰ্বদেবেব গুণক হয় নামে বৃহস্পতি ।

সেহ কেন না ছাড়িল আপনাব যুবতী ॥

অগস্ত্য নামে ছিল মুনি সকলেব প্রধান ।

সেহ কেন স্ত্রী ছাড়ি না কবিল ধ্যান ॥

সাতকাণ্ড বামায়ণ বচিল বাল্মীক ।

সেহ কেন না ছাড়িল আপনাব স্ত্রীক ॥—p 466

হিঅো=भवति (Tib yin)

tuttāi—trutyati

Read আবহগহ for অবহ গহ

আবহ—āyāti—Coming

গহ—gati—Going

আবহগহ = गमनागमनम् ।

Read নিজাণ for নিজাৰণ as the latter does not give any sense, nor is it allowable by metre

निजाण—Gen plural.

Metre—Vajra, 14 mātrās 3 at the end of the first and third pādas is short according to the following rule of Prakrit prosody—

इहिआरा वि दुजुआ एओ सुडा अवसमिलिआ वि ल्ह ।

रह वजणसजोए परे असेस वि होइ सविहास ॥

IV

पहिअं वैरोयणो नाहो नाभिठिअ अधगुण जुत्तओ ।

उठओ सासु गलजन्तह तिहुवण दीवोपम जुहओ ॥

अन्यमन्तो सवरो येमन्तो जाव सषी वामगाहणो ।

भिन्नि सोहणोइ मन्त इवरो मन्तोतिभणो जनइ जुअनि ॥

प्रथम वैरोचनो नाथो नाभिस्थितोऽधोगुणयुक्तकः ।

उत्तिष्ठतु श्वासो गलपर्यन्तं ह त्रिभुवनदीपोपमो यथा ॥

अन्यमन्त्रः स-परो यथा, यावत् शशी वामग्राहणः ।

बिन्दुशोभनो हि मन्त्र इतरो मन्त्र इति भण जनयति योगिनीम् ॥

पहिअ वैरोयणो^१ नाहो,^२ नाभिठिअ^३ मधगुण जुतुओ ।

उठओ सासु गलजन्तह, तिहुवण दीवोपमे जुहओ ॥

अन्यमन्तो सवरोयमन्तो । जावो सषो^४ वामगाहणो^५ ।

भिन्नि सोहणोइ^६ मथुइवरो । मन्तोतिभणो जनइ जुअनि ॥

1 N. वैरोचणो । 4. A. सषी ।

2. N. नामा । N. सषि ।

3 N. नाभिठिअ । 5 N. ०ग्राहणो ।

6. N सोहनोइ ।

thog mar nam snan ngon po ste /
re mo sum skor te hog gnas //
lans nas mgrin pah bar du hgo /
sa gsum sgron ma lta bur som //

gshan pahṛ snags nr sa mthah hdra /
de las la hbab gyon nas so //
snags hdi thig les rgyan pa ste /
snags nr rnal hbyor ma skyed po //

NOTES

pahṛam—prathamam (Tib thog mar)

Vairocano—Vairocana—He is the chief of the five Dhyaṇi Buddhas Vairocana is derived from Vilocana or 'Virocana' which means 'eye' or 'light' Tib rnam = Skt 'vi', and 'snan la' = light He is Vairocana, because he enlightens all with the light of wisdom and conducts them along the path of Nirvāṇa In the *Cittaviśuddhīprakaraṇa* of Āryadeva we find that he presides over the eyes He is white in colour which represents wisdom (cf The white colour of the goddess Sarasvatī) and he has the *dharmaśakramudrā*, as symbol of the union of Wisdom with Matter

nāho—nāthah

nābhīthīa—nābhīsthīa—Seated on the Manipūra Cakra also called Nābhīpadma, which is at the spinal centre of the region of the navel

There are six centres of Consciousness (Caitanya), called Cakras or Padmas, which are the seat of Śakti (Energy) inside the Meru or the spinal column These are—(1) Mūlādhāra, (2) Svādhisthāna, (3) Manipūra, (4) Anāhata, (5) Viśuddha and (6) Ājñā

The Mūlādhāra Cakra is the first lotus which is at the spinal centre of the region between the genitals and the anus It is the root of the Suṣumnā Nāḍī Above the Mūlādhāra, at the spinal centre of the region above the genitals, is the Svādhisthāna Cakra, the second lotus Above it, at the spinal centre of the region of the navel, is the lotus Manipūra (Nābhīpadma) Above the Nābhīpadma is the Anāhata which is in the region of the heart Next above it, is the lotus Viśuddha, in the region of the throat Above the Viśuddha, at the centre of the region between the eyebrows, is the lotus Ājñā

Read अधगुण for सधगुण, as अ and स are often confused Tib hog (=Skt अध)
 adhaguna—adhoguna

अधोगुण = तमोगुण which is the Suṣumnā Nāḍī Cf —सुषुम्णा तमोगुणमयीति ।—Commentary on the *Śaṭcakraṇirūpaṇa*

Read जुत्तञ्चो for जुत्तञ्चो

juttao—जुत्तउ—yuktaka

अधगुण जुत्तओ—United with the Suṣumnā Nāḍī

uthao—uthau—utthau—uttisthatu—Imperative mood, third person, singular number

Sāsu—śvāsa—This form is Nom singular

Read गलजन्त for गलजन्तु

गलजन्त—Combination of गल and पर्यन्त Tib mgrin pahī bar du

उठओ सासु गलजन्तु—Let the wind pass from the Mūlādhāra Cakra to the throat
1 e, the Viśuddha Cakra

ह—It is a particle used for emphasizing the preceding word We find the frequent use of this word even in the Rīgveda, Brāhmanas and Sūtras It is translatable by 'indeed', 'verily', etc It is derived from घ=indeed, verily, etc, (=Gk re), Cf —

अपणा मासँ हरिणा वैरी ।

खनह न खाडअ भुक्कअ हेरि ॥

—ACV 6, 2

सहजे निचल येन किय समरसे निअमण राअ ।

सिद्धे सो पुण तक्खणी णउ जरमरणह स भाय ॥

—DKK 19

tihuvana—tribhuvana

Read दीवोपम for दीवोपमे, as there is a slight difference between the signs of
अ-कार and ए-कार

juha—yatha

O—U—This particle is used here as an ornament of speech,

सवरौ—Combination of स and पर

Read येमन्तौ for यमन्त Tib hdra

Yemanto—yemanta—ye-manta—ye-mant Cf एमन्त, तेमन्त, etc

jāva—yāvat

Sasī—śasī This interchange shows that there must have been one sound for the three sibilants (श, ष and स) and that is palatal and this is due to Māgadhi influence Śasī (Moon)—the feminine, or Śakti-rūpā Nāḍī Idā, on the left

bhinu—bhinu—binu—bindu Tib thig le

sohano—śobhanah

1—hi

Read मन्त्र for मष्ट Tib snags

ivaia—iara—itara—Here Va-Śruti has taken place
manto—mantrah,

ti—iti Pischel § 92 and 143

भणो—Imperative mood, second person, singular number,

जनइ—janayati

juani—yoginī—Acc, singular

पुणो द्वय भनिअं भइ धीयणो मारणु जीवणो दायणो हि ।
पास द्वि भिन्नि ठइअ मत्थ आहु भिन्नि
यवग्घ सनठइओ वीओ अन्तो ॥
वाहणो महण बोइ माग्गह इअं सूचरनीहि बीअं
आआरकहन्नाभरणो दसोसकहलाधर ठइअ रवइ भोरणो ॥

पुनर्द्वयं भनितं भवति ध्यानं मारणं जीवनं दानं हि ।
पाश्वे द्वौ बिन्दू स्थितौ, मस्तेऽथवा बिन्दुः (स्थितः)
य-वर्ग-संस्थितं बीजमन्तम् ।
वाहन महाबोधिमार्गस्येदं शूकरीबीजम् ।
आ-कार-कर्णाभरणं षोडशकलार्द्धस्थितरव्याभरणम् ॥

पुणो द्वेय भनिअ^१ भइ धीयणो^२, मारणु जावणो दायणोहि ।
पासद्वि भिन्नि ठइअ मत्थनाहु^३ भिन्नि,
यवघ्घसन ठिइओ^४ वीओ^५ अन्तो ॥
वाहणो महण^६ बोइ माग्गह, इअं सूचरनाहि बीअ,
आआरकहन्नाभरणो हसेसि^७ कहल धिरठइ रवह भोवणो ॥

1 N भनिअ

2. N. धीयनो

3 N. मधोनाहु

4. N ठिइउ

5. A N बीओ

6. N गहन.

7, N हससि

slaṅ yan sa bon gñis pa'bjod /
gyas pa ŋi ma bshyed pa ste /
logs su gñis phye mgor thig le /
aa snehi mthah yi sa bon no /
byan chub sems chen hbaḥ lam mo /
hdi ni phag moha sa bon yin /
ā yi yi ges mthar ṅgyan pa /
bcu drug ja phyed ni mas ṅgyan //

NOTES

puno—punar

Read दय for द्वेय

bhaniam—bhanitam Here न is used for ण We find many other similar instances in the present work This shows that the cerebral n sound was lost

भव—bhavati.

dhīyano—dhyāna

māranu—māraṇa

Read जीवन्तो for जावन्तो Tib bskyed pa

dāyano—dāna

हि—It is a particle denoting—indeed, surely,

pāsa—passa—pārśva Skt पार्श्व is derived from पश् (a rib) Cf —

काव पान छून नाहिं खाँठ ।

काहाबो पास नाहिं जाँठ ॥—SK p 64

आङ्गाल दिल भवानी पाईला तूझि आश ।

भव पाईला छल तूझि सत माँएष पास ॥—GV p 21

bhinni—bindu.

ठाइअ—sthita

Read मथ्य for मथ्य

mattha—masta—on the top.

Read आहु for नाहु

āhu—athavā

bhinni—bindu

Read वग्घ for वग्घ

vaggha—vaggha—varga

Read ठङ्ओ for ठिङ्ओ and सन ठङ्ओ as one word

सनठङ्ओ—सनठङ्उ—samsthita

bīo—bīu—bīja

यवग्घ सनठङ्ओ बीओ अन्तो = व-कार

mahana—mahān Tib chen

māgga māgga mārga

māggaha—Gen singular of—a base

iam—īdam

Read सूचरनीहि for सूचरनाहि

sūcaran —śūkarinī We dot come across with such a feminine form in Sanskrit

In Sanskrit the feminine of śūkara is śūkarī

sūcaranīhi—Ge singular

śūkarī bija = vārāhi bija = ta kārā.

Read दसोस for हसेसि

दसोस—Combination of दश (ten) and षट् (six) = Skt षोडश Tib bcu drug

Read कहलाधर for कहल धिर

दसोसकहलाधर = षोडशकलार्द्ध Tib jla phyed षोडशकल is the name of Candra (the moon) and अधर—अरध—अर्द्ध

Read ठङ्ओ for ठङ्

ठङ्ओ—स्थित

Read रवङ् for रवङ्ग.

रवङ्—रवि—The sun The sun dix represents bindu

दसोसकहलाधर ठङ्ओ रवङ्ग = चन्द्रबिन्दु—Moon-like spot, the sign for the nasal ८.

भोरणो—आभरण Tib rgyan

यवग्ग पहिअं बीअं हेरणो भुअणगुण जोइ,

दसतेअ सरभूसणो सुअल पहअ कल हु ।

तिल सहिअ दीयन्नानन्द चउत्थइ ॥

य-वर्ग-प्रथमं बीजं हेरम्बभुवनगुणयोगि,

त्रयोदशस्वरभूषणं शुक्लपक्षकला खलु ।

तिलसहितदीप्यमानानन्दश्चतुर्थो हि ॥

यवग्ग पहिअं बीअ हेरणो भुअणगुण जोइ,
 दसतेअ सरभूसणो सुअल पहेअ^१ कलहु ।
 तिल सहिअ दीयन्नो नन्द चउत्थइ^२ ॥

1 A N. पइअ 2 N चत्थइ

ya snchi dan pohi sa bon ni /
sbyor bas sa gsum ilun yon tan /
lbyans kyi bcu gsum pas igran gdab /
dkar pohi phyogs kyi mgo bor igran /
thig le dan ni bas pa khar /
dgah ba bshir pa dag pa ho //

NOTES

यवग्ग पहिअ बीअ = य कार

हेरणो—हेरम्ब—The wing Tib rlu. I think Skt 'Heramba', also written as 'Herambha' (=Name of Ganeśa) has come from the Tibetae word, 'bhe ram bha,' meaning 'a name of the wind' In the Rigveda we find that Maruts are the Ganas of Rudra Ganeśa (=Lord of Ganas = Lord of Maruts) is a title of Śiva who is known as Rudra Therefore Ganeśa, an epithet of Heramba, must have some connection with the wind This justifies the origin of the word, 'Heramba' or 'Herambha', from the Tibetan word, 'bhe ram bha' And I discard the theory of the origin of this word (i.e. Heramba) from the Dravidian language

joi—yogi

हेरणो भुअणगुण जोइ—has the connection with the qualities of the wind (हेरम्ब) and the earth (भुवन), i.e. it is connected with the Anāhata Cakra as well as the Mūlādhāra Cakra

दसतेअ = दसोदश Tib bcu gsum pas.

सर—सर—A vowel

दसतेअ—सर—the thirteenth vowel i, e, o.

suala—sukala—sukla

pahaa—paksaka 99P § 489.

kala—kalā—The ā of the feminine sign is shortened here

hu—khu—khalu Pischel § 94 and 148

तिल is here बिन्दु—The nasal sound which is marked by a dot above the line (अनुस्वार)

Read दीयन्नानन्द for दीयन्नो नन्द

द्वैयन्नानन्द—Combination of द्वैयन्न which is the Present Participial form and
आनन्द

cauttha—caturtha

There are four kinds of ānandas—(1) ānanda, (2) paramānanda, (3) saajā-
nanda, and (4) viramānanda—AS p 32

आनन्द चउत्थ = विरमानन्द ।

1—hi

यह वगूगहन्तोइ सुहरूअ उसर सनिरूहण जुत्तओ
चन्दभिन्न सेस लगन जारूओ अ दिहसइ ॥
सवरकूखरो अनाहो रइसन सनठिअ चउसरगिहो
कहणदेश हओ कलेरद चन्दभिहिना
भूसउ मत्थअ रागहन्तो सहाव ॥

य-स्य वर्गस्यान्त हि सुखरूपम् उ-स्वर-संरोहण-
युक्तक चन्द्रबिन्दुः (तस्य) शीर्षे लग्नो ज्वाल-
यतु च दिवसं हि । स-पराक्षरम् अनाहो
रव्यासनसस्थितं चतुर्थस्वरग्रहः कर्णदेशो
भवतु, कलार्द्धचन्द्रबिन्दुना भूषितं मस्तकं रागस्यान्तः स्वभावः ।

पहवगूगहन्तोइ¹ सुहरूअ, उसण² सनिरूतण³ जुत्तओ⁴ ,
चन्दभिन्न सेस लगन जारूओ⁵ अदिहसइ ॥
सवरकूखरो अनाहो⁶ रइ , सन सन⁷ ठिअ , चउसरगिहो
कहण⁸ देश⁹ हओ¹⁰ कलेरद¹¹ चन्दभिहिना
भूसउ मत्थअ¹² रागहन्तो सहाव ॥

1 A N यह०	7 N. मर
2. N उसन.	8 N कहन.
3 N सनिरूतन	9 N देस
4. N जुत्तउ	10 N हउ
5 N जारूउ	11 N करेलद
6 N नाहो	12 N. मठअ

ya snehr mthah ma bde bahr gsugs /
o yr yr ge shon ldan pa /
mgo bor zla phyed nr mas mnan /
sa yr pha rol gshom med pa /
nr ma yr nr qdan la gnas /
dbyangs kyi bshu pa na dinn brun /
mgo bor zla phyed thag les rgyan /
hdod chags mthahr an bshin no //

NOTES

यह—Gen singular of ya kīra

वग्गहली—Combination of वग्गह (Gen singular of vagga—vaiga) and अल्ल
 1—hi

suha—sukha

1ūa—rūva—rūpa

सुहह—Embodiment of bliss Sukha is used here as the equivalent of
 Ānanda, meaning Spiritual Bliss

Read उसर for उसण as the latter does not give any sense

उसर—The vowel उ

Read सनिरुहण for सनिरुहण as त and ह are often confused

सनिरुहण—सरोहण Tib Shon

उसर सनिरुहण जुत्तओ = उ-स्तरावटम् ।

canda—candra

bhinna—bindu

sesa—sisa—śirṣa Tib mgo bor

jāru—jārau—jvālayatu—Imperative mood, third person, singular number

a—ca—Pischel § 184

dhasa—diasa—divasa

सवरक्खरो—combination of स, पर and अक्खरो.

अनाहो—Without any obstruction Tib gshom med pa

रइसन—combination of रइ (रवि) and आसन.

sanathia—samsthita

चउ = चतुर्थ Tib bshīpa

चउसर = चतुर्थसर—The vowel ई

giho—graha

kahana—kahna—kanna—kaina Tib rna

hao—haū—Imperative mood, third person, singular number

kalarada—kalāiddha

bhihinā—bhihninā—bhinninā—binninā—binnunā bindunā—Inst singular,
Tib thig les

भूसड—bhūsita

Read मत्थञ्च for मथञ्च

matthaa—mastaka

सवरक्खरो भूसड मत्थञ्च—This gives the bījamantra, क्लीं

रागयन्ती—combination of रागह (= Gen singular of राग) and अन्त

sahāva—svabhāva

जानक्खरो भिन्नि गुनिअं सहार ट्हरो जवो ।
अध उध ठइओ नाहो गहन संभोगइ ।
धनविहिना युइओ सन्तासनइ भोओ ।
फ फ अण्ठे इउ पुणो वि भनिअभं ।
उतिइ जालह पुरह रन्दइ वोउ ।
जहव चण्डावइ पूरिह तिहुअण बोहिचित्त हइ ।

ज्ञानाक्षरं द्विगुणितं सम्भरदहरजातम् ।
अधोर्ध्वस्थित (बीजम्) नाथग्रहणं सम्भोगो हि ।
धनविधिना युक्त सन्त्रासनीबीजम् ।
फट् फट् अन्तायिति पुनरपि भणितव्यम् ।
द्युतिं हि ज्वालय (सा द्युतिः) पुरस्य रन्ध्रे वहतु ।
द्योतस्व चण्डावति पूरय त्रिभुवनम् (तत्र) बोधिचित्तं भवति ।

ज्ञानक्खरो^१ भिन्नि गुनिअ सहार द्हरो^२ जवो ।
 अधउ धडइओ^३ नाह गहन संभोरुइ ।
 धनविहिना युइओ सन्तासनेइ भीओ ॥
 फफसण्ठेइउ पुणो विभनिअभं ;
 उतिइ जालह पुरइ रन्दह वोउ ;
 जहव चण्डावइ पूविह तिहुअण^४ बोहिचित्त हइ ।

1	A	N	ज्ञानक्खरो	3	N	०ठइओ,
2	N		दकहर	4	A	तिहुअण
					N	तिहुअन

ye śes sa bon ñas hgyun dbye /
spyo ba dan n̄ bsdu bas skyes /
hog dan̄ sten du gnas pa yr /
mgon pa loñs spyod ıdzogs hdzun pa /
sññ lha dan n̄ chu skyes su /
don gyi cho ga yons ıdzogs pah̄ /
yons su skrag byed ma sa bon /
ba mthahr yr ge bzun nas n̄ /
slar yan de bsh̄n b̄jod par bya /
dbu ıgyan hbar ba hdzun gron gr /
bu gar gtum mo spor ba ho /
byan chub sems kyis sa gsum hgens //

NOTES

Read ज्ञानक्खरो for ज्ञानक्खरो

ज्ञानक्खरो—Combination of जान (—ज्ञान) and अक्खरो (—अक्षर)

ज्ञानाक्षर = ज्ञानबीज = ए कार

bhinnı—bınnı—dvı—on the analogy of tinnı (tr̄inı) where the doubling is legitimate

gunıam—gunıtam.

sahāra—sambhara—other forms are सम्बर, शम्बर, सवर, meaning माया (sorcery)

ṭaharo—dahara—dahara—dahra—dabhra

In the *Chāndogya Upansad*, VIII 1, 1.—

अथ यदिदमस्मिन् ब्रह्मपुरे दह्रर पुण्डरीकं वैश्वं दह्रोऽस्मिन्नन्तराकाशस्मिन् यदन्तस्तदन्वेष्टव्यं तदाव
विजिज्ञासितव्यमिति ॥

javo—jāta

Read ଅଧ ଓଧ ଓଢ଼ନ୍ତ୍ରୀ for ଅଧଓ ଓଢ଼ନ୍ତ୍ରୀ

adha—adhah.

udha—ūrdhva

Cf —

ଅଧେ ଓଧେ ଏଓି ଗେନା ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁକ୍ର ।

ଠାଠା ବାନ୍ବ ମୋଧେ ସିଂହେ କବେ ଜୁଜ ॥—GV p. 120.

adhobīja—au-kāia

ūrdhva-bīja—am-kāra

In the *Sāadhanamālā*, p 445—

ଐ ଅ ବୀଜେ ପୁନରପି କଥିତେ ଅଧୋର୍ହିବାସିନ୍ୟା ।

nāho—nātha—कायवाक्चित्तप्रभु ।

gahana—grahana

Read ସଂହୋଗ for ସଂହୋ, as the latter does not give any sense Tib lous spyod

1—hi

ଧନବିହିନା—Inst singular

Read ଯୁଦ୍ଧନ୍ତ୍ରୀ for ଯୁଦ୍ଧନ୍ତ୍ରୀ

yutta—yukta.

Read ସନ୍ତାସନନ୍ତ୍ରୀ for ସନ୍ତାସନନ୍ତ୍ରୀ

ସନ୍ତାସନନ୍ତ୍ରୀ—ସନ୍ତାସନୀ.

bhīo—bhīu—bīja

Read ଫା ଫା ଅନ୍ତେ ଛତ for ଫାଫାଅନ୍ତେଛତ which gives no sense at all

pha—phat

anthe—ante—ante—Loc singular

iu—ia—ita—iti Pischel § 116

vi—pi—api Pischel § 143

bhaniabham—bhanīavvam—bhanītavayam.

Cf ହୁଁ ହୁଁ ସନ୍ତାସନୀ ଶିଖାୟାମ୍, ଫଟ୍ ଫଟ୍ ଗଣ୍ଡିକା ସର୍ବାଞ୍ଜେଷ୍ଠମ୍—S M p 441

utī—dyutī—Acc singular of -i base in the feminine gender,

jālahā—jvālaya—Imperative mood, second person, singular number

Read पुरह for पुरइ

पुरह—Gen singular of *a* base

Read रन्दइ for रन्दह

randa—randhara रन्दइ—Loc singular

vou—vahatu—Imperative mood, third person, singular number

jahava—dyotasva—Imperative mood, second person, singular number

वण्डावइ—Voc singular of *i* base

Read पूरिह for पूविह which gives no sense at all Tib hgens

pūriha—pūraya—Imperative mood, second person, singular number

tihuana—tribhuvana—Acc singular

bohīcitta—bodhīcitta—Nom singular 'bodhīcitta' symbolizes 'śukra'

हइ—bhavati

बोहिचित्त हइ—बोधिचित्त जायते = शुक्रमुत्पद्यते ।—The Commentary on DKK 7

V

आइ ठिइ वैरोयनो सहाउ धम्मधाउ काजह रुवइ ।

त सनठइउ पनचउ अकूखरु

पनचम वधि नभह विसूसउ जुवन रुअ ॥

पहन्तो बीओ ओसर जुत्तओ

मोअनासनइ जुवविन्द फुरन्तओ ।

तसु पुन वगूह भीओ चतुत्थ तिहुयण वापइ जुविणि विसूस ॥

आदिस्थितिर्वैरोचनः स्वभावो धर्मधातुः कार्यस्य रूप हि ।

त-(वर्ग)-संस्थित पञ्चमाक्षर, पञ्चमवर्गो नभसो विश्रयो योगिनीरूपम् ।

प-(वर्ग)-स्यान्त बीजम् ओ-स्वरयुक्तक मोहनाशन हि

योगिनीवृन्द स्फुरति च । तस्य पुनर्वर्गस्य

बीजं चतुर्थं त्रिभुवनं व्याप्नोति योगिनीविश्रयः ॥

आइ ठिइ^१ वैरोयनो^२, सहाड धम्मधाउ काज्जह^३ खवइ ,
 तमसन ठईउ^४ पनचउ^५ अत्तह^६ , पनच सवधि नभह विस्सउ जुवन रुअ ॥
 पहदन्तो बीओ , ओस जुतुओ^७ , मोअना सनइ^८ जुवविन्द हरन्तओ^९ ,
 तसु पुन वग्गह भीओ^{१०} चतुषु तिहुयण वापइ । जुविणिविस्सि^{११} ॥

1 N थिइ.

2 A-N वैरोवनो

3. N काजह

4 N. ठउ

5 N पनचउ

6 A-N. अक्खह

7 N जुत्तउ

8 N ०सइ

9. A-N फुरन्तओ

10 N. बिउ

11 A-N विसस

*thog mar nam snan phyag htshal ba
 chos ky dbyams na bya bahr qzugs /
 ta sdehi lna pahr yr ge na /
 lna pa yr na sde mtshan no /
 nal hbyon ma qzugs nam mkhah ten /
 pa mthahr sabon o dbyans ldan /
 gti mug hjoms par byed ma ste /
 nal hbyon mahr tshogs spro ba ho /
 de yr bshar pahr sa bon na /
 sa gsum du na lhyab pa yr /
 nal hbyon ma na spro ba ho //*

NOTES

āi—ādi

thi—sthi

आइठिइ—Who stands first.

sahā—svabhāva—Literally it means own nature. The Ādi Buddha is called Svabhāva by the Svābhāvika sect. Again Vairocana is the Ādi-Buddha and so Vairocana is also Svabhāva.

The word svabhāva is interpreted by Śāṅkara to mean Jñāna which is the Paramātmā, or, in other words, divine or spiritual knowledge.

dhammadhāu—dharmadhātu The lucid meaning of धर्मधातु is given in the
Prajñopāyaviniścayasiddhi, p 5 —

तदेव सर्वबुद्धानामालय परमाहुतम् ।

अथ सम्पत्कारं दिव्य धर्मधातु प्रकीर्तितम् ॥

kāja—kajja—kārya

kājaha—Gen singular

ruva—rūpa

काजह रुव—The essence of action

Read त सनठइउ for तमसन ठइउ

त = *Ta* class

sanathau—samsthita

panacau—panacava—panacavā—panacama—pañcama

akkharu—aksara

त सनठइउ पनचउ अक्खरु—The fifth letter of the *Ta* class—1 e, the *Na*

Read पनचम वधि for पनच सबधि

panacama—pañcama

vaghi—varga

nabhaha—Gen singular.

vissau—viśraya

juvana—yoginī Cf Tib rnal hbyor ma

rūa—rūpa

Read पइन्तो for पइदन्तो which gives no sense at all Tib pa mthahī

पइन्तो—Combination of पइ (= Gen singular of *Pa*) and अन्तो

पइन्तो बीओ—The last letter of the *Pa* class—1 e, the *Ma*

Read ओसर for ओस Tib O dbyans

पइन्तो बीओ ओसर जुत्तओ = मो

Read मोअनासनइ together

moa—moha—Here we find the loss of aspiration

moanāsana—mohanāsana

i—hi

juva—yoginī

vinda—vinda.

Read फुरन्त for हरन्त Tib spro ba

फुर्न्त—Here the suffix अन्त is not a present participial suffix But it is a suffix of the finite verb, in the third person, singular number, present tense, though really speaking it is a form in the plural number It is derived from the suffix अन्ति which has come from अन्ति—Skt अन्ति, a suffix of the finite verb in the third person, plural number, present tense In OB and MB we find the forms, such as, नाचन्ति (with the suffix अन्ति), नाचेन्त (with the suffix एन्त) and नाचन्त (with the suffix अन्त), used in the same sense and similarly, आहन्ति, आहन्त and आहन्त, चलन्ति, चलेन्त and चलन्त, etc NB finite verbal forms, such as, नाचेन, आहनेन, चलेन, etc, are derived from नाचेन्त, आहनेन्त, चलेन्त, etc, respectively And also, NB finite verbal forms, such as, हन, नेन, etc, are derived from हन्त or हन्तेन्त (with the suffix अन्त), नेयेन्त (with the suffix अन्त), etc, respectively

ओ—And

तसु—Gen singular of the pronoun of तद्

Read चउत्थ for चतुष Tib bshi pahı

चउत्थ—चतुर्थ

भापड—present tense, third person, singular number

जुविणि—योगिनी

विस्म—विस्मड—विश्रय

पहइयस्स तिइज छयगइ नठओ कारणु त्रायण चक्कु ।
 बोहि बीवु ज वघहन्तो ।
 पनघह पहिअं तथतह बीओ
 इसर मत्थइ लघइ जालह अक्खरु
 सचइओ सवह कारणु भाओ ॥
 चवग्गह मजठिअ गहइअं रयइ ओसम जुत्तओ
 जहलेओ कम्म विसेसु ॥

प्रथमस्य तृतीयं (बीजम्) षड्गतिनष्टककारण तायिनीचक्रम् ।
 बोधिबीज थ-वर्गस्यान्तम् । पञ्चमस्य प्रथमं (बीजम्) तथताया
 बीजम् इ-स्वरो मस्ते लगति, जलस्याक्षरम् सञ्चित सर्वस्य कारणभावः ।
 च वर्गस्य मध्यस्थित (बीजम्) गृहीतं रव्यासयुक्तकं जलितकर्मविशेषम् ।

पहइ यस्म^१ , तिहसु ऋयगहनठओ कारणु त्रायण^२ चक्कु ; बोहि बीवुज वघहन्तो ॥
पनचह पहिअन्त^३ तथह^४ बीओ , ईसरमथह लघइ , जालह अक्खरु ।
सठइओ , सठह^५ कारणु भाओ ॥

चवग्गइ मजठिअ गहइअ^६ रयहओ^७ सन जुत्तओ^८ , जहलेओ^९ कम्म विसेसु ॥

1 N ०यसो	4 N ततथह	7. N. रयहउ
2. N त्रायन	5. N. सथह	8 N जुत्तउ
3 N पहिअं	6. N. हइजं.	9. N जाहरेउ

thog mahā sde yi gsum pa ste /
hgro ba drug nams byed paḥ /
mkkah hgro ma yi hkhori lo spio /
ya sneha mthah mahā sa bon na /
byan chub sems kyir an bshin no /
lha paḥ sde yi thog ma ste /
de bshin nāḍ kyir sa bon te /
i yi dbyans kyis ngo la i eg /
chu yi yi ge yons bsays pa /
thams cad byed paḥ an bshin no /
tsa sdeḥ dbus gnas bzun nas na /
nā ma yi na gdan ldan pa /
las kyir dus su khyad paḥ ldan //

NOTES

Read पङ्कडयस्म for पङ्कड यस्म

pahaiya—pahaia—pahaya—pahaa—pahava—pahavā—pahama—prathama

Skt prathama—pra-tama where 'tama' is the suffix of the superlative degree

पङ्कडयस्म—Gen singular

Read तिइज for तिइसु Tib gsum pa

tuja—titiya

Read ऋयगइ for ऋयगह Tib hgro ba drug po

Chaya—cha + ka—'a—sa—sat

गइ—गति

छयगई—The six kinds of moving beings—(1) देव (the gods), (2) असुर (the demons), (3) मनुष्य (humanity), (4) तिर्यच् (beasts, etc), (5) प्रेत (the ghosts), (6) नरक (hell-beings)

nathao—nathau—natthau—natthaa—nastaka

trāyana—trāyani—tāyini. I I P 357. This word is used here in the sense of खेचरी of Tib mkhah lrgo ma The meaning of the word तायिनी is a female protector.

cakku—cakra.

bīvu—bīu—bīa—bīja

ja—ya—This shows the pronunciation of य=ज as in Bengali. Cf. Tib. ya snehi.

vagha—vagga—varga.

vaghahanto—combination of vaghaha (Gen singular) and—anto

panaco—panacaa—panacava—panacava—panacama—pañacama

panacaha—Gen singular

पनचह पहिअ —The first letter of the fifth group, १ e त

Read तथतह for ततथह

tathata—tathatā In the *Dvikalparāja*, we find the following interpretation of तथता —

“सर्वेषां खलु वस्तूनां विशुद्धिस्तथता मता ॥”

तथतह—Gen singular.

Read इसर for ईसर. Tib. १ yī dbyans.

इसर—The vowel इ.

Read मथइ for मथह.

मथइ—Loc singular.

laghai—lagati—Present tense, third person, singular number.

jāla—jala Tib chu

जालह अक्खर—the bīja of water The following are the bījas of water -- ऋ, क, झ and व

Read सचइओ for सठइओ Tib yons bsags pa

sacaiṃ—sacaiu—saccaia—sañcita—I I P 529

जालह अक्खर सचइओ—All the bījas of water taken together.

Read सवह for सठह Tib thams cad.

सवह—of all,

bhāo—bhāu—bhāva.

कारण भाओ—The appearance of cause

Read चवग्गह for चवग्गइ

चवग्गह—of the *ca* class—1 e the group *ca, cha, ja, jha* and *ṇa*

चवग्गह मज्झिम्—the middle *bīja* of the *ca* class—1 e *ja*

गह्गइअ—याहित

Read रयइ for रयह as the latter does not give any sense

rayaī—rayaī—rayaī

रयइ—रयइ—रवि

juttao—juttaī—juttaa—yuktaka

jahaleo—jahaleu—jalita, covered

— — —

वरउ बीओ अआर कन्नइ लघु ।
 तिहुवण जाण सहाउ पमेज ॥
 अग्गिअ बीओ भिन्नि सर जुत्तओ ।
 संसरह कमह सहाव ॥
 सवरो इसरग लगइ सेस ।
 सधा भहमसहाइ दिसूस ॥
 भिन्नि सर गहिअइअभं ।
 त्रावणि रुअ सत उत्तारणो जिम्म ॥

वाराही-बीजम् अ-कारः कर्णे लगतु त्रिभुवन-ज्ञान-स्वभावप्रमेयम् ।
 अग्निक-बीजं द्वितीयस्वरयुक्तकं संसारस्य कर्मणः स्वभावः ।
 स-परम् (बीजम्) इ-स्वरको लगति शीर्षे सदा ब्रह्मस्वभावो दृश्यते ।
 द्वितीयस्वरो ग्रहितव्यः तायिनीरूप सत्त्वोत्तारण यथा ।

वरउ चीओ^१ अआरकन्नइ लघु । तिहुवण^२ जाण^३ सहाउ पमेजु ॥
 अग्गिअ वीओ^४ भिन्नि सर जुतुओ^५ , संसरह कमइ सहाव ॥
 सवरोइ सरग लगइ सेस , सधोभह मसहाइ दिसुस ॥
 भिणि सर गहिअ इअभं , त्राव णिरुअ , सतउ तारणो जिम्म ॥

1	A	बीओ	4	N.	बिड.
		N	बिओ.	5	A
2	N	तिहुवन.		N	जुत्तउ.
3	N.	जान			

phay mo yr m sa bon m /
a yr yr ge rna ba reg /
sa qsum ye ses 1 an bshn mñam /
me yr sa bon dbyans gn̄s ldan /
hkhā bah las kyr 1 an bshn no /
sa mthahr ngo la 1 dbyans reg /
1 tag tu tshans pah 1 an bshn blta /
dbyans kyr gn̄s pa bzun nas m /
de lta mkhah hqo ma yr qzug /
sems can sgr ol bar byed paho //

NOTES

varau—vārāhī , Vārāhī is one of the sixty four Yoginīs

bīo—bīu—bīa—bīja

varau bīo—the bīja of Vārāhī—1 e ta kārā

कन्नइ—Locative singular

लघु—(Tib reg)—Imperative mood, third person, singular number

jāna—jñāna

sahāu—svabhāva.

pameja—prameya

aggia—agnika

aggia bīo—the bīja of Fire which is either 1-kārā or 2-kārā.

samsara—samsāra

samsaraha—Gen singular

Read कमह for कमइ

कमह—Gen singular of कर्मस

saraga (Tib dbyans)—svaraka—a vowel

लंगइ—Present tense, third person, singular number

सेस—Locative singular of शीष (Tib mgo la)—on the head

sadhā (Tib rtag tu)—sadā

bhahama—bhahma—bahma—brahma.

sahāi (Tib bshin)—svabhāva

दिसस—Passive voice, third person, singular number, present tense

bhīni—bhīnni—bīnni—dvi

gahīaīabham—grahitavyam

trāvani—tāyinī Both त्रावाण and त्रायाण are the same and signify खेचरी (Tib mkhah hgro ma)

sata—satta—sattva

utārano—uttārana—deliverance

जिन्म = यथा.

ज ठइओ र जुत्तओ असर पुन एभ इ धातह तिन्नि फहन्तो जुन्न ॥

छटूठह वग्गस पहिअं जुविनिमन्तो सयल सरूअ ॥

र ठइओ असरजुत्त मरह दुठ सत्त कारण भुतु

जआर पहिगहिअइ इसर माया भाइ सजुओ ॥

य-(वर्ग) स्थितो र-(कारः) युक्तक-अ-स्वरः पुनरेव

इ-(स्वर-युक्तः) धातवस्त्रयः, (तेन) स्फुरति योगिनी ।

षष्ठस्य वर्गस्य प्रथमं (बीजम्) योगिनीमन्त्रसकलस्वरूपम् ।

र-स्थितम् (बीजम्) अ-स्वर-युक्तं मरस्य दुष्टसत्त्वकारण भवतु ।

ज-कारः परिगृह्य इ-स्वर मायाभावसयुक्तः ।

जठइओ^१ रजुन्तओ^२, असरपुनो एभइ धातह भिन्नि , फहन्तो जुन्न ॥
 क्कठइ वग्ग सपहिअं, जुविनिनन्तो, सयल सरूअ ॥
 रठइओ सुसरजुतु^३, मरह, दुठ स तु कारण भुतु ,
 जआर गहि हिअइ^४, ईसर^५ माया^६ भाव सजुतु ॥

1	N.	जाठइओ ।	4.	A.-N.	गहिगहिअइ ।
2	N.	र जुन्तउ ।	5	A	N इसर ।
3	A	N असरजुतु ।	6	A.	N मायाइ ।

*ya yig gnas pa ra dan ldan /
 sla yan i yi dbyans sbya ro /
 lham s gsum rnal hbyor ma spro ho /
 drug pah sde yi dan po ni /
 rnal hbyor ma snags kun ran bshin /
 ra gnas pa ni a dbyans ldan /
 sdan pah sems can gsod byed hgyu /
 dra yi yi ge yons ban ste /
 i yig dbyans dan yan dag ldan /
 sgyu mahi ran bshin yons ldan paho //*

NOTES

ja (Tib ya)—ya this shows that the pronunciation of य=ज as in Bengali
 In Bengal, at the present day, even in pronouncing Sanskrit words,
 Pandits pronounce य as initially, and also medially in compounds

Read एभ and इ separately

ebha (Tib yan)—eba—eva

इ (Tib i yi dbyans)—The vowel इ

dhātaha—It is used here as the predicate, plural of—u base in masculine
 gender

Read तिन्नि for भिन्नि

tinni (Tib gsum)—trinī—three

phahanto (Tib spro)=Skt sphurati

junna (Tib rnal hbyor ma)—yoginī

Read क्कठइ for कठइ

छट्ठ—of the sixth

वग्स—of the varga or group

छट्ठ वग्स पहिअ —The first bija (letter) or the sixth varga—the first letter of the *Pa* class—the *Pa* kārā

Read जुविनिमन्तो for जुविनिमन्तो

जुविनिमन्तो (Tib rnal hbyor ma suags) = योगिनीमन्त्र

dutha—duttha—dusta

Read सत्त for स तु

satta (Tib sems can)—sattva

भुतु—Imperative mood, third person, singular number

bhutu—भवतु—bhavatu

Read पहिगहिअ for गहि हिअ

pahigahia (Tib yons bzun ste)—parigihya—IIP § 356 This is a Gerund form.

Read इसर for ईसर

इसर (Tib i yig dbyans)—The vowel इ

bhāi—bhāva

Read सजुत्त for सजुतु.

sajutta (Tib yons ldan paho)—samjukta

दन्तह बीओ एसरह लगूगइ कन्नइ भिन्न रोअ महन्तु अह ।

ओकरहु धाउ सभु जान विशेसो मन्तु ॥

ल ओ जुत्तओ लोअह धारु बोइहि कारण धम्म ।

कप्पुव यसन जुत्तओ न हुमरणो सहाओ अभिन्नु ॥

दन्तस्य बीजम् ए-स्वरोह लगाति कर्णे भिन्नम् उरगमन्त्रोऽदः (बीजम्) ।

ओ-कारः खलु धातुः सर्वः, ज्ञानविशेषमन्त्रः ।

लश्च युक्तको लोकस्याधारो बोधेः कारणधर्मः ।

क-पूर्व (बीजम्) य-आसनयुक्तक न खलु मरणस्वभावाभिन्नम् ।

दन्तओ^१ बीओ^२ , एसरह लग्गइ , कन्नह भिन्न , रोअ महन्तु, अम ।
 ओकर हूइ^३ धाउ सभु , जान विशेसो मन्तु ॥
 लओ जुतुओ लोअह धारु , बोइहि कारणु धम्म ,
 कप्पु वय सन जुतुओ , नभु सरणो^४ सहाओ अमिन्तु^५ ॥

1. A. N. दन्तह ।	3. N. ओकरहु ।
2. N. बिउ ।	4. A. N मरणो ।
5. N अमिन्न ।	

so yr sa bon rna ba la /
e hr dbyans hrs reg pas dbye /
klu yr snags nr sbyar bya ste /
o yr yr ge sa gsum hun /
ye ses hrs nr khyad par snays /
la yr yr ge mo dan ldan /
hyig rten rnam s khr rten hun te /
byan chub byed pah r don yin no /
thog mah r ka nr ya sten ldan /
hchr dan lhan skyes dbye ba mel /

NOTES

दन्तह बीओ—the *bīja* of Danta—i. e. O-kāra

ह in एसरह is a particle for emphasizing a preceding word

लग्गइ (लगति)—where the double consonant is due the change of conjugation,
 लग् being regarded as of the 4th class. According to the Nirukta of
 Yāska, iv, 10, this root is also regarded as of the 4th. class.

Read कन्नइ for कन्नह

कन्नइ (Tib rna ba la)—Locative singular

भिन्न—used here as an adverb, meaning separately.

roa (Tib. klu)—uraga—the serpent.

mahantu (Tib snags)—mantu—manta

रोअ महन्तु (उरगमन्त)—A Mantra dealing with a particular form of Tāntrik
 Yoga named Kundalī (the serpent) Yoga. When Kundalinī Śakti,
 or Supreme Power in the human body is aroused, this yoga is
 achieved. This Power is the Goddess (Devī) Kundalinī which is

the Divine Cosmic Energy in bodies In the following two verses (10 and 11) of the *satcakṣaṇuṭpāna* (Description of the six Centres), we find the description of the Kundalinī Śakti —

तस्योङ्गं विसतन्तुसीदरलसत्सूक्ष्मा जगन्मोहिनी
ब्रह्मद्वारमुखं मुखेन मधुरं सखादयन्ती स्वयम् ।
शङ्खावर्तनिभा नवीनचपलामालाविलासास्पदा
सुप्ता सर्पसमा शिवोपरि लसत्सार्ङ्गविप्रताळति ॥
कूजन्ती कुलकुण्डली च मधुरं मत्तलिमालास्फुटं
वाचं कीमलकायबन्धरचनाभिदातिभेदक्रमैः ।
श्वासीच्छ्वासविभञ्जनेन जगता जीवो यया धार्यते
सा मूलाम्बुजगह्वरे विलसति प्रोद्गामदीप्तावलि ॥

Read अह for अभ as the latter does not give any sense

अह—Nominative, singular of the pronoun अदस् in neuter gender—‘धनुषि वा’,
SBC, I, 1, 32

Okāra (Tib o yī yī ge)—o kāra

hu—khu—khalu Pischel § 94 and 148

dhāu—dhātu

sabhu (Tib kun)—sabba—savva—sarva, all

धातु समु—All the elements which are eighteen in number—six indriyas, • six
viśayas and six vijñānas

jāna (Tib ye śes)—jñāna

viśeso (Tib khyad par)—viśeṣa

ज्ञान विशेषो मन्त्र—A special Mantra of knowledge

ल (Tib la yī yī ge)—the letter la

३—and

loa—loka

loaha—Gen singular

dhāru (Tib rten)—ādhāra—Here the loss of the initial vowel is due to the
accent on the second syllable

लौअह धारु—The support of the universe

boi (Tib byan chub)—bodhi

boihī—Gen singular

kāranu—kāraṇa

कारण धम्मु—Causal property

कपपुव—Here the doubling is due to the accent.

puva—pūva—puvva—pūvva

य (Tib ya)—the letter Ya

sana (Tib stan)—āsana—Here the loss of the initial vowel is due to the accent

Read हु for भु as ह and भ are often confused

hu—khu—khalu, Indeed

sahāo—sahāu—svabhāva

न इ मरखी सहाची अभिनु—इद बीज मरणस्वभावभिन्नमिति न—1 e it is quite different from the nature of death.

पहन्तो सरअ संठइओ तिहुअन माति सरूव ॥

तकूखरु एआर ओसिअओ सुह अवइओ

पुणु पहन्तो मज्ज सहज सरूअ अपमाणु ।

सवरो ई अ जत्तओ वजसठु अनाह जान ॥

ईसर जुत्तओ जवग्गहन्तो विइनठइओ अजान सरूअ ॥

प-स्या (वर्गस्य)न्तं स्वर-अ-सस्थित लिभुवन-म-अतिस्वरूपम् ।

त-अक्षरम् ए-कार-भूषितक सुखावधृतम्,

पुनः प-स्यान्तं मध्यं सहजस्वरूपप्रमाणम् ।

स-परम् (तत्र) ई-(कारः) च-युक्तकः वज्रसत्त्वानाशज्ञानम् ।

इ-स्वर-युक्तकं य-वर्गस्यान्तम् (तेन) विनष्टकम् अज्ञानस्वरूपम् ।

पहन्तो सरअ सठइओ , तिहुअन माति सरूव ॥

तकूखरु एआरओ सिअओ¹, सुहअ वइओ

पुणु पहन्तो² मज्ज सहज सअरूअ पमाण³,

सवरोई अजुतुओ⁴, वज सठ्ठअ⁵ नाह जान ॥

ईसर⁶ जुत्तओ⁷, जवग्गहन्तो, विहन ठइओ⁸ अजान सरूअ ॥

1 N एआर उसिअओ

5 A मर

2 N पहन्तो मन्त

N सएत्त

3 A N पमाणु

6 N इसर

4 N अजुत्तओ

7 N जुत्तउ

8 A. विइनठइओ, N विइनठइउ.

pa yr sde yr mthah ma la /
a yr yr gehr dbyans sbyar bya /
sa gsum gyr nr nr ran bshin /
ta yrg e yr yr ges bigyan /
bde ba hdzin par byed pa ho /
slar yan pa sdehr mthah ma ste /
tshad med pa yr lhan shyas lhrs /
dbus na bshugs pahr ran bshin no /
sa yr mthah ma i dan ldan /
rdor sems ye ses gshom med paho /
yahr sdehr mthah ma i dbyans ldan /
nr ses ran bshin hjom s byed paho //

NOTES

पद्मन्तो (बीजो)—*ma-kāra*

मातिसंख—Combination of म and अतिसंख

म=Mandala In mysticism, it is also the symbol of the want of attachment

Cf Tib ma ni chags pa med pahr sgo rtog pa med pas thams
cad grol (Bkahr hgyur rgyud w 43)

अतिसंख—Beyond all forms

तत्संख—Combination of त and अत्संख

अवधूतो—avahu—avadhita

Read संख for सख and separate the final अ from सख

सहज संख—the doctrine of Sahajiyā

Read अपमाणु for पमाणु Tib tshad med pa

apamānu—apramāna

a—ca Pischel § 184. Tib dan

vaja—vajra—vajra

sathu—sattu—sattva

वजसत्तु—वजसत्त्व Tib rdor sems

वजसत्त्व = वज = बोधचित्त = अद्वय = सम्बुद्ध = बोधि = प्रज्ञापारमिता = समता

Cf एतदद्वयमित्युक्त बोधचित्तमिदं परम् ।

वज श्रीवजसत्त्वञ्च सम्बुद्धो बोधिरेव च ॥

—*Prajñopāyavimścayasiddhi*, p 17

anāha—anāsa—anāśa Pischel § 262—undestroyed Tib gshon med paho,
 ja—ya जवग्ग—य-वर्गे Tib yahī sdehī
 vunathaio—vinastaka. Pischel § 598

द्ये मन्तो धम्म सहाओ वपइ सअल सहाअ ।
 मआरो वहइ रन्द । वहण बीओ रवि जुत्तओ
 मअरन्द सहओ मन्त । प-चउत्थ थिअउ
 सर ऊआर सन्नइ भजह नठअ ओ ।
 त मन्तो नासइ सत्तु पुणो पस चउत्थु महउ रवरवइ ॥

त्ये-मन्त्रो धर्मस्वभावो व्याप्नोति सकलस्वभावम् ।
 स-कारो वहति रन्ध्रात् । वहन-बीजं रवियुक्तकं
 मकरन्दस्वभावमन्त्रः । प-(वर्ग)-चतुर्थस्थितक
 (बीजम्) स्वर'ऊ'-कारासन हि भयस्य नष्टकञ्च ।
 त-मन्त्रो नाशयति शत्रुम्, पुनः प-(वर्ग)-स्य
 चतुर्थ (बीजम्) महत् रवरवायते ।

दोमन्तो^१ धम्म सहाओ , वयइ^२ सअल सभाअ^३ ,
 सआरो वहइ रन्द ॥ वहण^४ बीओ रवि जुत्तओ,
 मअरेन्द सहओ मत्त^५ । पनचउत्थ^६ थिअउ ॥
 सर उआर^७ सन्नइ , भजह नठ मओ^८ ॥

तमन्तो नासइ सनु^९, पुणोपस चउत्थु , सहउ^{१०} रवरवइ ॥

1 A. N. द्ये.

2 A N वपइ

3. A. N. सहाअ

4. N. वह

5 A N मन्त.

6 A. प-चउत्थ.

N. पथचउत्थ.

7. A. G. ऊआर

8 N. नठअओ

9. A N सत्तु

10 A N. महउ.

*tye snags chos dbyams ran bshin te /
thams cad ran bshin du lhyab paho /
bu ga rnam nas hdzags sa ya /
hbab pahr sa bon ni ma ldan /
chu sin dban po yi ni snags /
pa sdehr bshir pahr sa bon ni /
ti dbyans stan dan ldan pa ste /
hkhon bahr hrigs pa nam byed pa /
ta yi snags kyis dgra nam byed /
stan yan pahr sdehr bshir pa ni /
sgra chen po ni sgrogs pa ho //*

NOTES

dye—tye Tib tye

dhamma—dharma Cf धम्म—GCG p 41, 68

वपद्—Present tense, third person, singular number

saala—sakala

sahāa—sabhāva

वहद्—Present tense, third person, singular

randa—randha—randhra This form is Abl singular, Tib bu ga rnam nas

vahana—vahana, meaning 'tarani' (a boat) So 'vahana bīja' is 'tarani bīja'

i e, na kāra

बहण बीओ रवि जुत्तओ—न

Read मअरन्द for मअरेन्द.

maaranda—makaranda, Cf,

एव काल बीअ लइ कुसुमिअ अरविन्दए ।

महुअरुए सुरअवीर जिअअ मअरदतए ॥

—Kīsnācārya's *Dohākośa*, Sl no 6

यिअउ—स्थितक

Read—जअर for उअर Tib ti dbyans

sanna—āsana Tib stan

bhaja—bhaya

भजह—Gen singular

sattu—śatru

पस—Gen singular of प Tib pahṣ sdehi

महउ—This is an adverbial form

रवरवइ—Present tense, third person, singular number

पहनह बीओ अकर सह लघु मन्तो नइ मनउ ॥

अपउ कहननु गहइओ माइरुअ ॥

सवरो एआर जुत्तओ हेतउ तिहुयण भनति ॥

पहन्तोइ मज्ज सरुअ सवर अआर जुत्तओ विसमितधम्मु ॥

पवनस्य बीजम् आ-कारेण सह लगतु, मन्त्र इव मणिः ।

अप्य (बीजम्) कर्णे गृहीत मायारूपम् ।

स-परम् ए-कार-युक्तक हेतुस्त्रिभुवनभ्रान्ते ।

प-(वर्ग)-स्यान्त हि (बीजम्) मज्जास्वरूपम्,

स-परम् अ-कार-युक्तञ्च विस्मितधर्मः ।

पहनह बीओ अकरनह¹ लघु सन्तोह² मनओ³ ॥

अपउ कह ननु , गहइओ, माइ रुअ ॥

सवरो एआर जुत्तओ हेतउ तिहुयण भनति ॥

पहण तोइ⁴ मज्ज सरुअ, सवरो अआर जुत्तओ ॥

विसमितधम्मु ॥

1 N. अकरणह

3. N मनउ.

2. A. N. यस्तो नह

4. N पहन्तोइ

nlun gr sa bon ā yrg 1 eg /
snags nr nor bur hbab bshin paho /
chu yr sa bon 1 nar bzun pa /
sgyu ma yi nr 1 an bshin no /
sa yi pha 1 ol e yrg ldan /
sa gsum gyr ni hkhul kyoms rgyu /
pa sdehi mthah ma 1 kan 1 an bshin /
sa yr pha 1 ol a dan ldan /
no mtshar che ba yi nr chos //

NOTES

pahana—paana—pavana Tib rlun

pahanahaa—Gen singular Tib rlun gi

पहनह बीओ—प-कार

akara—ā kāra Tib ā yig

Read सह for नह as the latter does not give any sense

सह—With

laghu—lagatu Tib reg , Imperative mood, third person, singular number

Read नह for नह

नह=इव Tib bshin pa See SBC p 278

मनउ—मनइ—manu , a jewel It represents Buddha and his doctrine

अपउ—appu—appi—apya Pischel § 594

अपउ—Connected with water Tib chu There are four bijas of water, namely, ञ, क, झ and व

kahananu—kahnu—kannu—karna This is an extended form

कहननु—Loc singular Cf Tib 'rnar' which is an abbreviated form of 'rna bar', meaning 'in the year'

māi—māyā Tib sgyu ma

juttao—juttau—yuktaka Tib ldan.

हेतउ—hetu , cause

tihuyana—tihuana—tribhuvana Here 'य'-श्रुति has taken place

bhanatı—bhrāntı , Gen singular

majja—majjā

visamita—vismita.

जवगूगसहन्तोइ पमह अकूखरु बीओ ॥

चवगूगस मज्ज बीओ रस मत्थथिओ

एआरु तसु परल्लघु देवहसुरह सहाव ॥

एअं मन्तो छयपदइ जुवणाविन्द ओ

सव्वम कम्म सरुअ चक्कु ॥

य-वर्गस्यान्तं हि पद्माक्षरबीजम् ।
 च-वर्गस्य मध्यबीजं र-(कार)-स्य मस्तस्थितम्
 ए-कारस्तस्य परे लगतु, देवस्यासुरस्य स्वभावः ।
 एव मन्त्रषट्पद हि योगिनीवृन्दञ्च सर्वकर्मस्वरूप चक्रम् ।

जवग्ग^१ सहन्तोइ, पमह, अक्खरु भाओ^२ ॥
 चवग्ग समज्ज बीओ, रसमत्थ^३, थिओ,
 एआरु तसु परल्लघु ॥ देवह^४ सुरह सहाव ॥
 एअ मन्ती क्खपदह, जुवण चिन्दह^५,
 सव्व कम्म सरुअ चक्कु ॥

1 N. यवग्ग०	3 N सरमत्थ.
2 A बीओ	4. A. N. देवह
N भावओ	5 A. N विन्दओ.

ya yi sle yi mthah ma nr /
 pa dmahr sa bon mchog yi ge^१ /
 tsa yi dbus mahr sa bon nr /
 ra nr mga la gnas pa ste /
 e yig gis nr phye ba nr /
 lha dan lha min ran bshun no /
 de ltar snags tshig^२ drug po^३ ste /
 nal hbyon ma yi tshogs spio ba /
 las hun ran bshun hkhon lo ho /
 1 x. go 2 x tshigs 3 x pa.

NOTES

pamaha—pamha—pamma—padma

चवग्गस—Gen singular of चवग्ग (—च वर्ग)

majja—majjha—madhya

रस—Gen singular of र-कार

mattha—masta, the head

thio—thiu—sthita.

तसु (=Skt. तस्य)—Gen. singular.

परल्लघु—The doubling is here due to emphasis

चवग्गस परल्लघु=ञे,

देवहसुरह—Combination of देवह and असुरह Tib lha dan lha min
eam—evam.

chaya—cha + ka , cha—sa—sa—sat,

sx ah, 1yc a,

juvana—yoginī Tib rnal hbyor ma,

vinda—vinda

sabbha—savva—saiva,

çakku—cakra,

VI

यवग्गहन्तोइ बोइ सहाओ भिन्नि जिअम्मु रेह

जुत्तओ असर पतिअत्त जोअण मन्तो ॥

साठइअ अचलउअ ॥ न ए जुत्तइ सअउत्त अन निओ ॥

आइ ठिअ सरो पहिअ गुणनाहो भिजिह्मा

इसर मउत्थइ लघो तिहुवनधाअ सरूवओ ॥

य-वर्गस्यान्तं हि (बीजम्) बोधि-स्वभावः, द्विजिह्वारेखायुक्तञ्च

आ-स्वर-पतित्वं योगिनीमन्त्रः ।

स-आस्थितम् (बीजम्) अचलका ।

न-(कारः) ए-(कारः)-युक्तो हि सत्त्वान्यनिमित्तम् ।

आदिस्थितः स्वरः प्रथमगुणनाथः, द्विजिह्वा

इ-स्वरो मस्ते लगतु, त्रिभुवनधातुस्वरूपञ्च ।

यव गहन्तोइ^१ बोइ सहाओ , भिन्निजिअ^२

मुरेह जुत्तओ, असर पुतिअओ, जोअण मन्तो ॥

साठइअ^३ अचलउअ ॥ नए जुत्तइ सअउ ओअन नित्त ॥

आह ठिअ^४ सरो पहिअ^५ गुणनाहो^६, भिजिघघो^७

इसर मउत्तह लघो, त्रिहुवरधाअ^८ सरूवओ ॥

1 A N यवग्ग०.

2 N ०जिअ

3. N साथिअ

4 N ०थिअ

5 N पहिअ

6 N गुन०

7. A N भिजिह्मा

8 A त्रिहुवनधाअ

N. तिहुवनधाय

ya sdeh mthah yi sa bon ni /
 byan chub sa bon ran bshin no /
 lce gñis yr gei yr ge ldan /
 rnal hbyor ma snags a yrg dban /
 sa gnas pa ni mi gyo baho /
 na yr yr ge e dan ldan /
 sems can kun sprul rgyu mtshan no /
 thog gnas dbyans ni thog mahi mgon /
 lce gñis r dbyans mgo la reg /
 sa gsum khams kyir ran bshin no //

NOTES

bhinni—binni—vinni—dvi Tib. gñis.

जिञ्ज and सुरिह should be read as जिञ्जम् and रेह.

jiammu—jihvā Tib lce जिह्वा-बीज is the vowel ई.

reha—rekhā रेखाबीज is प

असर—According to Tib it is आसर (—ā-svara) ā is here shortened

patiatta—patitva

joāna—yoginī Tib rnal hbyor ma

साठइञ्ज—Combination of स and आठइञ्ज. Tib sa gnas pa.

āṭhaia—āsthita

acalaua—acalakā—One of the ten degrees which are to be ascended by a Bodhisattva before attaining Buddhahood

न—the letter न

ए—the letter ए.

सञ्जल and बीजन should be read as सञ्जल and अन.

saautta—sattva Tib. sems can

ana—anna—anya.

nitta—nuttva—nivitta—निर्वित्त—nimitta

bhi—bi—vi—dvi Tib gñis.

jihmā—jihvā. Tib lce.

मउत्यइ—Locative singular, Tib. mgo la.

dhāa—dhātu, Tib. khams.

त ए षह जुवइ । पहम वगूग पहिअं जुवनतत्त सरुवइ ।
 यस्स चउत्थ ठिअ बीओ सअलह नाइ सहाइ ।
 अट्ठअह पहिअं सूनह ऊसिअओ सुक्कधातअओ ।
 भिन्नि वगूग ठइअ पहिअं कक्क भिण ठइअ ।

त-(कारः) ए-(कारेण) सह युक्तो हि ।
 पञ्चमवर्गप्रथमं (बीजम्) योगिनीतत्त्वस्वरूपं हि ।
 य-(वर्ग)-स्य चतुर्थस्थितबीज सकलस्य नारी-स्वभावः ।
 अष्टमस्य (वर्गस्य) प्रथम (बीजम्) शून्यस्य भूषितञ्च शुक्रधातवश्च ।
 द्वितीयवर्गस्थित प्रथम (बीजम्) कङ्कालबिन्दुस्थितम् ।

त एषह जुवइ , पहन वगूगपत्तिअ ,
 जुवनततु सरुवइ यस्स चउत्थ विअ बीओ ,
 सअलइ नाइ सहाइ ॥ अट्ठअ पत्तिअ
 सूनह ऊसिअओ । सुक्कधातअओ । भिन्नि वगूग
 ठइअ पत्तिअ , क्क^१ भिण^२ रइअ^३ ॥

1 N. कक्क

2. N भिद्वा

3. A ठइअ

ta yr yr ge e dan ldan /
 lna pa yr nr thog ma ste /
 1 nal hbyor ma yr 1 an bshin no /
 ya sde bshin gnas pah1 sa bon /
 kun qyr gtso mohr 1 an bshin no /
 brgyad pah1 sde yr thog sa bon /
 ston pa yr¹ nr 1 gyan pa ste /
 lhu bah1 lham1s kyr no bo n1d /
 gn1s par gnas pah1 thog ma nr /
 kev 1us thrg le hdzm pa ho //

1 x yrs.

NOTES.

saha—saha—This interchange shows that there must have been one sound for the two letters (ष and स). In Bengali, as a descendant of Māga-dhī, the palatal sound only obtains. For this reason the three sibilants are interchangeable

juva—jua—yuta, Tib ldan, Here 'व' श्रुति has taken place,

Read पद्म for पद्म ।

pahama—pañcama Tib lna pa

Read पद्मि for पद्मि ।

paham—prathamam Tib thog ma,

prathama—pra tama

juvana—yoginī, Tib rnal hbyor ma

यस्—Of ya-varga

Read ठि for वि Tib gnas pah,

thia—sthita

Read सचल for सचल ।

सचल (सकलस्य)—Gen singular, Tib kun gyi

nāi—nārī Tib gtso moh,

sahāi—svabhāva Tib. ran bshin,

Read अट्ठ for अट्ठ

अट्ठ (अष्टमस्य)—Gen singular,

atthaa—atthava—अट्ठव—astama

sūna—sūnya

kakka—kankāla Tib ken rus

bhina—bindu Tib, thug le

Read ठि for रडि.

thia—sthita,

यवगूगह भिन्नि बीओ इसर जुत्तओ वज्जह अग्गि ठिअ नाह ॥

तहन्तो एआरभरणो जुन सुमण्डिअओ ॥

त रवइ जुत्तओ जवरह अध्वह राओ ॥

भ रइ जुत्तओ अओरमण्डिअओ नाहिइ कुण्डइ ठिइओ ॥

य-वर्गस्य द्वितीयं बीजम् इ-स्वर-युक्तञ्च वज्रस्याग्निस्थितो नाथः ।

त-स्यान्तम् (बीजम्) ए-काराभरणं योनि-सुमण्डितञ्च ।

त-(कारः) रवि-युक्तश्च ज्वरस्य ध्वंसराजः ।

भ-(कारः) रवियुक्तश्च ए-कार-मण्डितश्च नाभेः कुण्डे स्थितः ।

यवग्गहा भिन्नि बीओ, इसरजुतुओ , वज्रह अग्नि ठिअ नाह ॥

तहन्तो एआरभरणो जुन सुमण्डिअओ ॥

तवरइ जुतुओ जननहा¹ अध्वइ² राओ ॥

भरइ जुत्तओ , अआरमण्डिअओ , नाहिइ, कुण्डइ ठिइओ ॥

1 N जवरहा 2 N. अथवइ

*ya sde qñis pahṛ sa bon ni /
i yr dbyans dan ldan pa ste /
ido ije sñin gnas¹ ngon po ho /
ta thā e yr yr ges i ggan /
skye gnas la ni spias pa ho /
ta yrq ñi ma dan ldan pa /
ims hjomis pa yr i gyal po ho /
bha ni ñin ldan e yrq i gyan /
lte bahr thab tu gnas pa ho /*

I x nas

NOTES

Read यवग्गहा for यवग्गहा

aggi—agni But in Tib 'sñin' has been used, meaning सार or हृदय

agni (fire) may be regarded as the essence (सार) or heart (हृदय) of vajra (thunderbolt, diamond)

juna—yonī, vagina In mystic language it represents 'the source of all things and from which the whole world was manifest'

Read रवरइ for वरइ, Tib. ñi ma.

ravai—ravi

Read जवरह for जननहा Tib rims

जवरह—Gen singular.

javara—jvara This is due to anaptyxis

Read अध्वइ for अध्वइ

adhvaha—dhvamsa. Tib hjomis pa This is due to prothesis

rāo—rāu—rāa—rāja.

Separate भ from रइ

rai—ravi

नाहिइ—Gen singular of इ bases in the feminine gender

कुण्डइ—Loc singular of अ bases

नाहिइ कुण्डइ—In the cavity of the navel

पहन्तोइ मम्मरुओ टहन्तोइ कषणभावओ इ मण्डिअओ ॥
 विसोसणिअ मन्त येमन्त चअनह सरुअ महणिहि बीव ॥
 रइ ओआर ओसिअअं रुठ्ठइ नाइ सहावइ ॥
 सस भिन्नि बीवु हेयह रुओ ॥

पे-स्यान्तं हि (बीजम्) मर्मरूपम्, ट-स्यान्तं हि
 (बीजम्) कर्षणभावश्च इ-मण्डितञ्च ।
 विशेषणीयमन्त्रो यथा चतुरानन्द-स्वरूपं महानिधि-बीजम् ।
 रवि-(बीजम्) ओ-कार-भूषितकं सृष्टि-नाडी-स्वभावो हि ।
 श-(वर्ग)-स्य द्वितीयं बीजं हृदयस्य रूपम् ।

पहन्तोइ, मम्मरुओ , टहन्तोइ कषणभावओ¹ ॥ इमण्डिअओ ॥
 विसोसणिअ² मन्तय सओ³, चअनह सरुअ , महणि हि⁴ बीव ॥
 रइओ आरओ सिअअं⁵ , रुठ्ठइ नाइ⁵ सहावइ ॥
 ससभिन्नि बीवु , हेय हरुओ ॥

1. N. कसन०

3. N. मन्त यमन्त

2. N. विसोसणिग.

4. N मणिहि.

5. N नइ.

pa sdehi mthah na gnas ran bshin /
 ta mthah yi yis rgyan pa ni /
 hgugs pa yi na ran bshin no /
 bi soss si snags bshin ste /
 dgah ba bshir yi ran bshin gyi /
 gter chen po yi sa bon no /

ra yig o yi yi gehi rgyan /
 rtsa drag po yi ran bshin no /
 sa yi gn̄is pah̄ sa bon ni /
 sn̄in po yi ni gzugs su ho //

NOTES

mamma—marma

rūs—rūu—rūa—rūpa

kasana—karSana

visosania—visosanīya

Read मन्तो येमन्त for मत्तय सञ्चो Tib snags bshin

येमन्त = यथा

चञ्चनद्—Combination of चउ (—चतुर्) and आनद् (—आनन्द) Tib dgah ba bsh̄

There are four kinds of आनन्द, such as, (1) आनन्द (2) परमानन्द, (3) सहजानन्द

नन्द and (4) विरमानन्द AS, p 32

Read महणिहि for महणि हि

mahanih̄—mahānidh̄

bīva—bīu—bīja Tib sa bon Here 'व' श्रुति has taken place

rai—ravi

osiao—osioī—osīaa—usīaa—ūsīaa—hūsīaa—bhūsitaka, decorated

ओचार ओसिचञ्च —Decorated with the vowel ओ

Read रुट्ठइ for रुठठह.

rutthai—rusti

nāi—nādī. Tib rtsa

सस—Gen singular of श

biou—bīja

सस भिन्नि वीवु—The second letter of the श class—i e ष

heya—hiya—hiyā—hiyaa—hīaa—hrdaya In the mystic language, हृदय represents ज्ञान (knowledge) JS, XV, p 81

हृयह—Gen. singular.

णिआर सरुवइ गहिअओ जुवणि तत्त सरुअ ॥

करजो सञ्जोवइ अक्खरु धूइल नाइ रहह भावइ ॥

तपज्जठिअओ गहइ जुवणविन्दइक अट्ठपइ सहधनाइनि रुअ ॥

तहन्तो इआर उसिअओ कपहलह मज्ज नाइनि रुअ ॥

णि-कारः स्वरूपेण गृहीतश्च योगिनीतत्त्वस्वरूपम् ।
 क-र-अ-सयोग हि अक्षरं दूरनाडीरसस्य भावोहि ।
 त-(स्य) प-(स्य) मध्यस्थितञ्च (बीजम्) गृहीत्वा
 योगिनीवृन्दकम् अष्टपद साधनाया एव रूपम् ।
 त-(वर्ग)-स्यान्तम् इ-कार-भूषितञ्च कपालस्य मध्यनाडीरूपम् ।

णिआर सरुवह गहिअओ , जुवणि, तन्त'सरुअ ॥
 करओ सञ्जोवहइ अक्खरु, धूइल लहरहह भावइ ॥
 तपज्जठिअओ , गहइ जुवण विन्दइ कअठ्ठपइ सहसधनाइ^२ निरुअ ॥
 तइ हन्तोइ^३ आरउ सिअओ ; कपहलइ लज्जनाइ निरुअ ॥

1. A -N तत्त. 2. A सहधनाइ
 3. N हइन्तोइ.

*ni yig ran bshin gyis gzun ba /
 nal hbyor ma yi de nid do /
 ga yig ra yig a yig ldan /
 dbu ma rgyan ma ro ran bshin /
 ta pahā ba gnas brun ba bya /
 nal hbyor ma yi tshogs kyi ni /
 ran pa brgyad pa syub ran bshin /
 ta sleh mthah ma r yig rgyan /
 thod pahā dbus kyi tsa ran bshin //*

NOTES

Read सरुवह for सरुवह Tib ran bshin gyis

सरुवह—Instrumental singular

juvanī—yoginī.

o from a. Tib. a yig.

Read सञ्जोवह for सञ्जोवहइ

sañjova—sañjoa—samyoga Tib ldan.

dhūīla—dūra Tib rgyan ma

Read नाइ for लह. Tib dbu ma

nāī—nālī

raha—rasa

rahaha—Gen singular

तपञ्ज—Combination of त (वर्ग), प (वर्ग) and मञ्ज (—मञ्ज) The middle letters of त and प classes—1 e द and ब

गह्व—This is a gerundial form

juvana—yoginī,

Read विन्दइक as one word

vindaika—vindaka

Read—अट्ठ for अठ्ठ

attha—asta

pa1—pada Tib rkan pa

सहधनाइ—Gen singular of साधना

नि=एव

ni—na1, na1 (SBC, p 144)—nva1 (=‘nu va1’ as found in the Padapāṭha of the *Taittirīyasamhitā*), meaning ‘eva’ (indeed) The indeclinable word, nva1, occurs frequently in the Brāhmanas in the sense of ‘indeed’ तवनि, तवुनि, तवेनि, etc, are also found in GCG In the East Bengal dialect we also find the use of ‘ni’ in the sense of ‘eva’ Cf. आमिनि, वुमिनि, etc

rūa—rūpa

Read तहन्तो for तइ हन्तो and also read इआर as one word

तहन्तो—The last letter of the त class—1 e, न

Read उसिअ as one word

तहन्तो इआर उसिअओ—And the last letter of the त class (1 e, न) is decorated with the vowel इ—1 e, नि

kapahala—kapāla Tib thod pah1

kapahalaha—Gen singular

majja—majjha—madhya.

nā1—nādī Tib, rtsa

नि=एव

क गह्वअओ कम्म खहन्तइ सोड ॥

र अआल गइओ सिरयि मज्जा महाराउ मुज्ज ॥

पाथिअ बीओ इआर जुवइ तिकनह मजि ॥

तहन्तइ निमनहउद्ध इ ओसिअओ ॥

क-(अक्षरम्) गृहीतञ्च कर्म क्षयति तच्च ।
 र-(अक्षरम्) अ-कार-गृहीतिं (तेन) शिरसो मध्यात् महारावो मुज्यः ।
 पार्थिव-बीजम् इ-कार-युक्त हि त्रिकोणस्य मध्ये (तिष्ठति) ।
 त-(वर्ग)-स्यान्त हि (बीजम्) निर्माणाधऊर्द्ध (तिष्ठति) इ-(कार)-भूषितञ्च ।

कगहइ अओ, कम्म खहन्तइ सोउ ॥
 रअआले अइओ , सिरयि मज्ज^१ , महाराउ सूज्ज ॥
 पार्थिअ^२ बीओ, इआर जुवइ , तिकनह मज्जि ॥
 तदन्तइ^३, निम नह उद्धइ ओसिअओ ॥

1 N मज्जा 2 N पार्थिअ
 3 N तदन्तइ

*ka ı u mnon bɨjod bzuu baı bya /
 de ɨs las ı nams rad paı byed /
 ı a ɨg a ɨr ɨr ges gzun /
 mgo baɦı dbus nas sɡı a chen hdzag /
 sa ɨr sa bon ı ɨɨ ıdan /
 ɡı u gsum ɡɨr nı dbus su ho /
 ta ɨr mthak ma ı s ıɡyan pa /
 sprul paɦı sten dan hog du ho //*

NOTES

Read गहइअ as one word.

गहइअ = गृहीतम् Taken

khahantai—khahanti (=क्षयति) Destroys Present tense, third person, singular number Really speaking, the suffix अन्ति is plural, but in OB and MB it is used as singular

सोउ—And it Tib de ɨs

u (and)—ua—uta Cf उ (and) in SK, p 92, 211

Read अआल for अआले

aāla—aāra—a kāra

Read गइओ for अइओ which gives no sense Tib gzun

ɡais—ɡau—ɡahu—ɡɦita

सिरयि—Gen singular of सिर (=Skt शिरस्) Of the head,

मज्जा (=Skt. मज्जात्)—Abl singular

Read मुज्ज for सूज्ज

muja—mujya—Causal potential participle of rt मुज्ज—to sound

pāthia—pārthiva

pāthia bia—क

जुव=युक्त (joined) Tib. ldan

पाथिअ बीओ इअर जुवइ—1 e, कि.

tikana—trikona, triangle The tri kona is the symbol of the Tri ratna, and, according to the secret doctrine of certain sects, represents the yoni, 'from which the world was manifest', the source of all things The triangle is often found in the Nepalese temples dedicated to the Buddha Śaktis and figures in the Garbhadhātu mandala immediately above the five leaved lotus enclosure The Japanese look upon the triangle as a flame symbol—'body of fire' (third element)—which destroys all that is impure

The Buddha, according to Beal, once 'discoursed on the symbol "I" with three dots arranged as a triangle resting on its base', and 'used the triangle as a symbol of the embodied form of the Tathāgata'

When seated in dhyāna mudrā the Buddha forms a perfect triangle resting on its base, and it is believed by Buddhists to have been his attitude in the womb of his mother In the Garbhadhātu mandala the triangle rests on its base, and, according to the esoteric doctrine, is the form which is symbolical of material essence The triangle with the point below is the symbol of the highest form of spirituality—the spiritual essence of Ādi Buddha —GNB, p 177

तिकनह—Of the triangle, Gen singular

मज्जि—Loc singular

तहन्त—The last letter of the त class—1 e, न

निमनहउङ्ग—Combination of निमन (—निर्माण), अह (—अध) and उङ्ग (—ऊर्द्ध).

— —

त र अ संजोवइ बीओ धम्मघाइकोनओ
तिहुयन उअत्ति ॥ स गहिअइ मधइमि
सहइअ सुक्क । न इ जुअइ जानह हाओ ॥
पहन्तइ अ उसइअओ माइ नाइनि पम्म ॥

त-(अक्षर)-र-(अक्षर)-अ-(अक्षर)-संयोगं हि
 बीजं धर्मधातुत्रिकोणञ्च त्रिभुवनोत्पत्तिः ।
 स-(अक्षरम्) गृहीतं हि मध्यमं सहशुक्रम् ।
 न-(कार)-इ-(कार)-युक्तो हि ज्ञानस्य भावः ।
 प-(वर्ग)-स्यान्तं हि (बीजम्) अ-(कार)-
 भूषितञ्च मायानाभीपद्मम् ।

तगअ^१ सजोवइ बीओ , धम्मधाइ कोनओ , तिहुयन उअन्ति ॥
 सगहिअइ धूइ निसहइ सुक , नइसुअइ जानह^२ हाओ ॥
 पहन्तइ , अउसइ अओ , माइ नाइ निपम्म ॥

A. N. तरअ. 2. N जिनह.

sta yig ra yig a yig sbyan /
 chos kyn dbyims ni gru gsum ste /
 de phyin sa gsum skyed pa ho /
 sa bzun dbus ma bcas sa bon /
 na yig r dan ldan ran bshin /
 pa sdehr mthah ma a yis r gyan /
 sgyu mahi no bo padmahar tsa //

NOTES

त र अ—The letters त, र and अ

samjova—samyoga

धम्मधाइकोन—Combination of धम्मधाउ (—धर्मधातु) and त्रिकोण (—त्रिकोण) धम्मधाउ + त्रिकोण = धम्मधाउ + इकोन = धम्मधाइकोन

धर्मधातु—The essence of Reality, the element of the elements There are three dhātus —(1) काम, (2) रूप and (3) धर्म

tihuyana—trībhuvana

Read उअन्ति for उअन्ति

uatti—utpatti

तिहुयन उअन्ति—Origination of three worlds

Read मधइमि for धूइ नि which gives no sense

madhaimi—madhyama Tib dbus ma

मध्यम —The Middle Path In Hīnayāna, it means a middle course between materialism and the doctrine of an Eternal Soul And in Mahāyāna it means Relativity which is शून्यता

Read सहस्र for सह Tib bcas

sahaio—sahita—Together

sukka—śukra In the mystic language, शुक्र means वैरोचन Cf —

शुक्र वैरोचन ख्यात वज्रोदक तथाऽपरम् ।

स्त्रीन्द्रिय च यथा पद्म वज्र पुसेन्द्रिय तथा ॥

—JS, II 11.

जानह—Gen singular of जान (—ज्ञान)

hāo—hāu—bhāva

पहन्त—The last letter of the प class—1 e, न

māi—māyā In the mystic language, माया means प्रज्ञा (knowledge) Cf माया
प्रज्ञा च भण्यते ।—AC, Com 26

nāi—nādī

नि=एव—Indeed

pamma—padma In the mystic language, पद्म is a symbol of self-creation It
also symbolizes the female principle (स्त्रीन्द्रिय च यथा पद्मम्).

रइ यट्ठइअओ कन्न सहाइ ॥

टहन्तो बीओ इजुत्तओ निहिभिण

सत्त गहन्तइ नाह ॥ एअं दिसपउमन्तो

चउ जुवह पमाहइ सव्भु ॥

रविः य-स्थितश्च कर्ण-स्वभावः ।

ट-(वर्ग)-स्यान्त बीजम् इ-युक्तञ्च,

निखिलाभिन्नसत्त्व गृह्णाति नाथः ।

एवं दशपदमन्त्रः चतुर्युगस्य प्रमाथी सर्वः ।

रइ यट्ठइ अओ, कन्न सहाइ ॥

टहन्तो बीओ , इजुत्तओ , निहिभिण सत्त¹ गहन्तइ नाह ॥

एअं दिसपउ, मन्तो, चउ जुवह पमाहइ सव्भु ॥

ra gan gnas pa na ran bshin /
ta slehi mthah ma dan ldan /
ma lus dbyer med sems can gyi /
kham s hdzin pa yi mgon po ho /
de lta snags tshig bcu bijod de /
dus bshi yi ni tshad can no /
nal hbyor ma kun las kyi ni //

NOTES

रङ्ग—ravi The letter र is the bīja of रवि (sun).

रङ्ग यट्ठङ्ग—The letter र belongs to the य class.

kanna—karna Here कर्ण refers to कर्णपिशाची, a Tantric deity, who is worshipped as the mystic form of डाकिनौ

sahāi—svabhāva

टहलो बीओ—The bīja which is the last letter of the ट class—1 e , ण

टहलो बीओ इजुत्त—णि

nihi—nikhila Tib ma lus Here we find the syncope of / II P § 363

bhina—abhinna Tib dbyer med Here we find the aphaeresis of a.

gahanta—gahanti (=Skt गहति)—Present tense, third person, singular number

nāha—nātha

eam—evam, thus

disa—daśa Tib bcu

pau—pada

cau—catur Tib bshi.

juva—jua—yuga. Tib dus

juvaha—Gen singular

pamāha—pramāthi(n)—Destroyer.

चउ जुवह पमाहेइ—The destroyer of the four ages of the world, such as, (1) कृत or सत्य, (2) त्रेता, (3) द्वापर and (4) कलि

sabbhu—sarva It refers to सन्तो (=Skt मन्त्र).

VII

प पूवइ रहइ आसनअ पहहिअ धम्मु ॥

तह चउयत्थिअओ एआर कण्णाभरन्नो जुवन मन्तु ॥

त मज्जठिअओ दीजओ अथु ।

न इ सजुअइ निम्महि विस्सहो ॥

प-पूर्व हि रव्यासनक प्रथमधर्मः ।

तस्य चतुर्थस्थितञ्च (बीजम्) ए-कार-कर्णाभरण योगिनीमन्त्रः ।

त-(वर्ग)-मध्यस्थितञ्च (बीजम्), (तेन) दीयतामर्थः ।

न-(कारः) इ-सयोगो हि निर्माथी विश्वस्य ।

पपूवइ रहइ आसनअ , पहतिअधम्मु ॥

भगबउ पत्थिअओ , एआर कण्णाभरन्नो जुवन मन्तु ॥

तमज्जठिअओ , दाजओ अथु , नइसजुअइ , निम्महि विस्सहो ॥

snon du pa la ra stan no /
thog ma ya nr chos gzugs so /
de yr bshr par gnas pa la /
e yr yr ges nam rgyan pa /
nal hbyor ma nam kyi snags so /
ta slehr dbus nas ci hdod stei /
na yig r yr yr ge ldan /
sna tshogs sprul pa byed pa ho //

NOTES

प—The p class

pūva—pūvva—pūrva.

rahaI—raaI—ravaI—ravi

Read आसनअ for आसनअ.

āsanaa—āsanaka

Read पहहिअ for पहतिअ Tib thog ma.

pahahia—prathama [Skt prathama (first)—pra-tama , 'tama' is the suffix of the superlative degree]

Read तह for भह Tib de yi

तह—Gen singular of the demonstrative pronoun तद् तह refers to the प class

Read चउयलिअओ for बउ पलिअओ Tib bshu par gnas pa

चउयलिअओ = चतुर्थस्थितच्च

तह चउयलिअ—The fourth letter of the प class—1 e , भ

kannābharanno—karnābharana

तह कषाभरन्नो—1 e , भे

juvana—yoginī

mantu—mantra

त—The त class

त मज्जठिअ—The middle letter of the त class—1 e , द

Read दीजओ for दाजओ

dijao—dijau—Pass Imperative mood, third person, singular number

athu—atthu—artha

sajua—samyoga

न इ सजुअइ—1 e , नि

nimmahu—nirmāthi(n) Crushing to pieces

विससहो—Gen. singular

प पपञ्च सहअओ रआर इ सहइओ जुइन चक्कवन्तु ॥

च मज्ज गहइअओ ज जहअ रूअ ॥

पवन संट्ठइओ ए समजुत्तु अहआरु सहाओ ॥

यवगहन्तो इइ तिन्नि बाण सिरसि ओसिअओ

विसूसह मन्तह जान सरूअ ॥

प-(कारः) प्रपञ्च-सहितश्च र-कार इ-सहितो योगिनी-चक्रवान् ।

च-मध्य (बीजम्) गृहीतञ्च ज-(अक्षरम्) यथारूपम् ।

पवन-संस्थितम् ए-(कार)-सयुक्तम् अहङ्कार-स्वभावः ।

य-वर्गस्यान्तमिति तृतीयस्वरेण शिरसि

भूषितञ्च विश्वस्य मन्त्रस्य ज्ञान-स्वरूपम् ।

पपत्थु^१ सहअओ^२, रआरइ महइओ, जुइन चक्षवन्तु^३ ॥
 चमज्जगहइ अओ, जजहअ रुअ ॥
 पठअ^४ संठहओ, एसमजुत्तु, अहआरु सहाओ ॥
 पवणहन्तो^५ हइ^६, तिन्नि बाणसिरसिओ^७ सिअओ ॥
 विस्सह मन्तइ जान सरुअ ॥

1. A. N पपञ्च	4 N. पवन
2 N. सहअडओ	5. N यनहन्तो.
3. A N. चक्कवन्तु.	6 N इइ
7. N. बान०	

pa yig spros pa dan bias pa ho /
ra yr yr ge r dan l dan /
rnal hbyor ma yr hkhori lo sygyu /
tse sdeh dbus gnas sa bon gzun /
gan la de ltahr ran bshin no /
rlun bsags pa nr e yig l dan /
a-ham yr gehi ran bshin no /
ya yr sde yr mthah ma la /
dbyans kyir gsum pas mgo la rgyan /
sna tshogs ye ses snags ran bshin //

NOTES

Read प पपञ्च for पपञ्च Tib pa yig spros pa

प—The letter प

papañcu—prapañca

प्रपञ्च=वाक् (expression)—CBN, p 48 The bīja of प्रपञ्च १ e, वाक् is ई

Read सहअओ for सहअओ

sahā—sahita

प पपञ्च सहअ—१ e, पी

Read सहइओ (=सहित) for महइओ which gives no sense

रआर इ सहइओ—१ e, रि

juina—yoginī Tib rnal hbyor ma

cakkavantū—cakkavanta—cakkavant—cakṛavat Pischel § 601

च मज्ज गहइअओ—And the middle letter of the च class was taken

ज—The letter ज which is the middle letter of the च class,

jahaa—yathā.

जह्वा रुअ (= यथारूपम्)—not passing beyond the form

पवन—The bīja of पवन १ e, प

samtthaio—samttharu—samsthita

samajuttu—samyukta

ahaāru—अहंकार—ahankāra—The doctrine of अहङ्कार in the Vajrayāna worship is the identification of the worshipper with the deity worshipped

Read यवगहन्तो for पवणहन्तो Tib ya yi sde yi

यवग—The य class

ii—iti—Pischel § 116

बाण = स्वर (vowel)—The Tibetan translation shows that the word बाण has been used in the डाकार्णव in the sense of स्वर, 'vowel' (Tib dbyaus) It seems that the writer in the mystic sense has used the word बाण of which शर (arrow) is a synonym as both बाण and शर mean the number five The word शर has been confounded with Pkt सर (or शर in Māgadhi)—Skt स्वर 'vowel'

सिरसि—Loc singular, on the head

यवगहन्तो ओसिअओ—And the last letter of the य class, decorated on the head by the third vowel—१ e, वि

विस्सह—Gen singular

Read मन्तह for मन्तइ

मन्तह—Gen singular

jāna—jāna

जबीओ उज्जल रुअ मन्तु । यवनु एह जोवु

सव्भ जानह दिठान्तु ॥

चवघह तिइज बीओ ज तेह जुइण रुअ सबोअ ॥

पहन्तो चउत्थथिअ आहनु गुरवो सइलह ॥

ज-बीजम् उज्ज्वलरूपमन्त्रः ।

य-वर्णः (तत्र) ए-(कार)-स्य योगः सर्वयानस्य दृष्टान्तः ।

च-वर्गस्य तृतीयं बीजं ज-(अक्षरम्) तादृशयोगिनीरूपसम्बोधः ।

प-(वर्ग)-स्यान्तं (बीजम्) (तस्य वर्गस्य) चतुर्थस्थितासनं

गुरवः सकलस्य (मन्त्रस्य) ।

जबीओ, उज्जल रूअ मन्तु यवनु पह जोवु , सव्भ जानह¹ दिहान्तु ॥
 चवघह तिइज बीओ, ज तेह जुइण रूअ सबोअ ॥
 पहन्तो² चउत्थ थिअ³ आहनु⁴ , गुरवो सइलह ॥

1 N जनइ	3. N डिअ.
2. N पइन्तो.	4 N. अहनु

dza yr sa bon mthah med par /
hbar bar hgyun ba yr nr gzugs /
yr ge ya nr e yig ldan /
theg pa kun gyi lta bahr gzugs /
tsa sdehr gsum pahṛ sa bon nr /
ṛnal hlyor ma yr gzugs shes bya /
pa mthah de yr bshṛ pa laho /
snags thams cad kyṛ bla ma-ho /

NOTES

ujjala—ujjala

rūa—rūpa

उज्जल and रूप are the two terms often used by the Sahajiyās to designate their own doctrine—PCS , pp 151—155

Read मन्तु for नन्तु which gives no sense

mantu—mantra

Read यवनु for पवनु Tib yr ge ya nr

vanu—vannu—varna

Read एह for एइ Tib e yig

एह—Gen singular of ए (कार)

jovu—joa—yoga

Read जानह for जानइ

jāna—yāna Tib theg pa

जानह—Gen singular

ditthāntu—drstānta—Example

Read चवघह for चवघइ

vagha—vaggha—vagga—varga

चवघह—Of the च class

tuja—trtiya

Read ज तेह for जमेह

teha—taisa—tādrśa Pischel § 166 and § 262

juina—yoginī

saboa—सबोह—samboha—sambodha—Perfect knowledge

āhanu—āsana Pischel § 262

पहन्तो चउत्यथिअ आहनु = अ

Read सइलह for सइ लइ

saila—saala—sakala IIP § 3

सइलह—Gen singular

तमन्तो तिन्नि बान जुअओ निसहसि बोहण रूअ ॥

उसहामस तिण्णो त आहनइ

तरहवइ सजर लोअ ॥

स्त गहइअओ भुवह चउदशओ रूअ ॥

नि मन्तो जुवन संकिइअतअ ॥

त-मन्त्रस्तृतीयस्वरयोगश्च निःशेषबोधनरूपम् ।

उष्मणस्तृतीयम् (अक्षरम्) त-आसनं हि तारयति सजडलोकम् ।

स्त-(बीजम्) गृहीतञ्च भुवश्चतुर्दशकरूपम् ।

नि-मन्त्रो योगिनीसङ्केतकः ।

तमन्तो तिन्नि बार¹ जुअओ, निसहसि बोहण²रूअ ॥

उसहाम सतिण्णो, तआहनइ

तरहवइ सजर लोअ ॥

स्तगहइ अओ, भुवह चउदशओ रूअ ॥

मिमन्तो जुवन सकि इअतअ ॥

1 N बान 2 N बोहन

ta sdehr mthah ma dbyans gsum ldan /
ma lus sems can hbod pahṛ gzugs /
dro bahr gsum pa ta stan can /
hgr o dan mṛ hgr o bcas hgr o sgr ol /
de bshṛn * * yr ge bzun /
sa m bcu bshṛ pahṛ gzugs so /

*ni snags ɪnal hbyor ma ɪnams hyɪ /
brda yɪs su ni hjug pa ho /*

NOTES

वान—वाण = स्वर (vowel)

त मन्तो तिन्नि वान जुञ्च—1 e, ति

nisahası—nihsesa

bohana—bodhana—Knowledge

usahāma—usahama—usma Tib dro bahu

उसहामस—Gen singular

उसहामस तिस्वो—The third letter of the उस्व class—1 e, स

उसहामस तिस्वो त आह्वनइ—1 e, स्त

तरहवइ—This is a causative form, cf Pāli, तारापयति, तारापेति

sajara—sajada Tib mɪ hgro In the East Bengal dialect ड़ is pronounced as र, e g, घोडा (a horse) as चोर, बाडी (a house) as बारी, नडा (to move) as नरा, गडा (to fall) as गरा, etc

भुवह—This form is Gen singular In Sanskrit Gen singular form is भुव

भुवह चउदशओ रुञ्च—The fourteenth form of the world

Read नि मन्तो for निमन्तो Tib ni snags

juvana—yoginī

Read सकिइञ्चतञ्च as one word

samkuataa—samketaka Tib brda yɪs —Rendezvous

पहन्तो इओआरु मुडइ लघु

मोक्षरूप अजानह विसूह ॥

सवरो वज्रसत्त सहाअओ ।

निआरु धम्मो अधम्मु निसेअओ ।

यवगहन्तो जीइनि अंभररुइ ।

ज रहासनुमन्तु उदइ सुक्क चहाइ ॥

प-(वर्ग)-स्यान्तम् (बीजम्) इ-कारो मुण्डे लगतु

मोक्षरूपम् अज्ञानस्य विश्वस्य ।

स-परं (बीजम्) वज्रसत्त्वस्वभावश्च ।

নি-কারো ধর্মো ধর্মে নিষেধশ্চ ।

য-বর্গস্যান্ত (বীজম্) যোগিন্যম্বররূপম্ ।

জ-(কারঃ) র-আসনবান্ উদয়তি শুক্রস্বभावঃ ।

পহন্তোইঅো ঝামুমুডহ লঘু, মোক্তরুঅ^১ অজানই^২ বিস্‌সই ॥

সবরো বজ্জ সন্ত^৩ সহাঅঅো,

নিআরু ধম্মা অধম্মু নিসেঅঅো ।

পবনহন্তো^৪, জাইনি অ মহরুই,

জরহাস নুমন্তু, উইই সুক^৫ চহাই ॥

1. N মোক্‌

3. A N সন্ত.

2 N অজনই

4. A যবনহন্তো

N যবহরহন্তো

5. N. সুক্কা

pa sdehi mthah ma i yig i eg /
sna tshogs ma śes hdxin po ho /
sa mthar i dor sems ran bshin no /
na yi yi ge chos dan na /
chos min sun hbyin pa yin no /
ya yi sde yi mthah ma na /
i nal hbyor ma ste nam mkhah grugs /
dza yig ra yig stan can na /
khu bahi ran bshin śar ba ho /

NOTES

Read ইআরু for ইআ ঝামু Tib i yig

Read মুডই for মুডহ

মুডই—Locative singular

muda—mūda—mudd—munda —The head Cf —

আগন করে হাম

মুড মুডায়লু

কান্নে থেম বাটাই—পদকল্পতক, পদ সংখ্যা, ৯৬৮ ।

And also—

তার পাছে বাওয়াইল ডিকা তামে শঙ্খচূড় ।

* সমুদ্রের ঘুই কুল ভাজে পাভালে ঠেকে মুড় ॥

—মনসাবজল (বিজয়গুপ্ত), ১২১ ।

mokka—mokkha—moksa—salvation

वज्रसत्त (वज्रसत्त्व) = वज्र = बोधिवित्त = बोधि = प्रज्ञापारमिता = समता = सम्बुद्ध = अद्वय—PS , IV

In AS. (p 24) we also find —

वज्रेण शून्यता प्रोक्ता सत्त्वेन ज्ञानमाधता ।

तादात्म्यमनयो सिद्ध वज्रसत्त्वस्वभावत ॥

Read धम्मो for धम्मा

dhammo—dharma

nisea—niseha—nisedha

Read यवग० for पवन० Tib ya yi sde yi

यवगहन्तो—The last letter of the य class, १ e , व

Read जोइनि for जाइनि

joini—jogini

Read अ भर for अ भह Tib nam mkha

ambhara—ambara

रहासनुमन्तु—combination of रह (Gen sing of र) and आसनुमन्तु (—आसनमन्त =

आसनवान् Pischel § 601)

उद्द (उत् + rt अय्)—Present tense, third person, singular number

sukka—śukra

cahāi—chahāi—svabhāva

पुणो पवनहन्तइ अआर ओज्जजओ

बम्मह रुअ पम्मोओ ॥ रयइ अ जुगइ

अकूखजु सोउ ॥ सवर तिन्निबान

सिर संट्ठइओ जुवनिसयलइ आवहइ रुअ ॥

मारोइ मज्ज तत्तह रुअ । सवर अआरु भणिअ

जुवनिरुअमुह उआरइ ॥

पुनः पवनस्यान्तं हि अ-कारः ओजोजातो ब्रह्मणो रूप पद्मञ्च ।

रविः अ-योगोहि अक्षय-स्वभावः ।

स-पर (बीजम्) तृतीयस्वरशिरःसंस्थितं योगिन्या सकलाया

आवहति रूपम् ।

म-कारो हि मध्यतत्त्वस्य रूपम् ।

स-परम् अ-कार-भणितं योगिनीरूपमुखम् उच्चारयति ।

पुणो^१ पवनहन्तई^२ अआरओ हेजओ^३ ,
 बम्मइ रूअ पम्माओ ॥ रयइ, अजुगइ
 अक्खजु सोउ ॥ सवर, तिमिबान
 सिरसठ्ठइओ, जुवनि सयलइ नावहइ रूअ ॥
 मा रोइ मज्ज तत्तइ रूअ, सवर अआरु,
 भणिअ कुवनिरूअ मुहउ आरुइ ॥

1 N पुनो 2 A N °हन्तइ
 3 A N °इजओ

slar yan rlun gi mthah ma n /
a yi yi ges gr bshyed pa /
tshans pa pad ma yi n gzugs /
ra yig a yi yi ge ldan /
hgyur ba med pah ran bshin no /
sa mthah dbyans gsum ngo la gnas /
nal hbyor ma nams hbab bah gzugs /
ma n dbus ma de nd gzugs /
sa mthah a yi bkah¹ pa ste /
nal hbyor ma gzugs kyi khar byod /
 1 X bkan

NOTES

पवन = प-कार Here it signifies the प class

Read ओज्ज for ओइ Tib gzi

ojja—oja(s)

jao—jāu—jāta

बम्मह—Gen singular

bamma—brahma

Read पम्मा for पम्मा, as there is a slight difference between 'आ कार' and 'ओ कार'
 signs

pammō—padma

rayai—raai—ravai—ravi

The रवि bīja is र-कार Tib ra yig

juga—yoga

akkhaju—aksaya

sou—svabhāva Tib ran bshin no

वान = स्वर (vowel)

samtthaio—samtthaiu—samsthita

sayala—sayalahi—Gen singular of सयला (—सकला) According to Hc Gr
iv 350 (nas nasyorhe), 'हे' is the only suffix for Abl and Gen singular
'हि' may be regarded as a weakened form of 'हे'

Read आवहृद् for नावहृद्

आवहृद् = आवहृति

मारो—Combination of म (the letter म) and आरो (—कार)

Read तत्तहृ for तत्तद्

tatta—tattva

तत्तहृ—Gen singular

Read जुवनि for कुवनि Tib rnal hbyor ma

juv ani—yoginī

muha—mukha

uāra—ucāra—uccāra—uccārayati

—

प वणु ओ मुअड मण्डइअओ सज्जरुअउ सहावइ ॥

कमज्जट्ठइअओ तिन्निबाण सिरस उअइअओ

तत्तगिर सखुअ । गिकरो निस्सहावइ जानु ॥

भिन्नि वग्ग पहइअं अआर देइअं काइमओ धाओ ॥

प-वर्ण ओ-(कार)-मुकुट-मण्डितश्च सहजरूपकस्वभावो हि ।

क-(वर्ग)-मध्य-स्थितञ्च (बीजम्) तृतीयस्वरः (तस्य)

शिरसो भूषितञ्च तत्त्वकेतरस्वरूपम् ।

गि-कारो नि स्वभावस्य ज्ञानम् ।

द्वितीय-वर्ग-प्रथमम् (बीजम्) अ-कार-द्योतितं कामकधातुः ।

पवनुओ मुअत मण्डइअओ सज्जरुअउ सहावइ ॥

कमज्जट्ठइअओ, तिन्निबाण सिरसउ सइअओ,

तत्तगिर रस खुअ । निकरो निस्सहावइ जानु ॥

भिन्नि वग्ग पहइअं । अआर देइअं^१, काइमओ आवओ^२ ॥

pa yrg o yr cod pan gnas /
 lhan cig shyas pahr 1 an bshin no /
 la sdehr dbus gnas dbyans gsum rgyan /
 de 1nd med pahr 1 an bshin no /
 de yr yr ge 1 an bshin med /
 g1ns pa yr n thog ma la /
 a yr yr ge gsal bar byas /
 hdod pahr khamis kyr 1 an bshin no /

NOTES

vanu—vanna—varna

Read मुषड for मुषत Tib cod pan

muada—mukuta

sajja—sahaja—The doubling is due to the loss of ह

rūau—rūpaka

सिरस—Gen singular

कमज्जट्ठइअ उसइअ—1 e, गि

तत्तगिअर—Combination of तत्तग (—तत्त्वक) and इअर (—इतर) In Sanskrit we expect an ए, which is here weakened first into short ए, and then into इ

Read गिकरो for निकरो, as it has been said above that ग is the third letter of the क class and is decorated on its head with the third vowel (1 e, इ)

karo—kāra

Read निस्सहावह for निस्सहावह

निस्सहावह—Gen singular

nissahāva—nihsvabhāva = शून्य

jānu—jāna

ddeiam—dyotitam Tib gsal bar byas

kāimao—kāimau—kāmakā

dhāo—dhāu—dhātu

काइमओ धाओ (= कामधातु)—The phenomenal world

पवगहन्तोइ एजुत्त सयलह महइ सहाइ ॥

अन्तट्ठ बीवहन्तो अ पवगहन्तइ आहनु सुक्क वाअओ अभिण्ण ॥

पाववडह बीओ इहि जठइअओ सिज्जन्तु माहन्त रुअओ ॥

क भिन्न बीओ अक्कसु जुवण बिम्बु ॥

प-वर्गस्यान्तं हि ए-युक्तं सकलस्य मायास्वभावः ।
अन्तःस्थ-बीजस्यान्तञ्च प-वर्गस्यान्तं हि आसन शुक्रवाय्वभिन्नम् ।
पावकस्य बीजम् इ-(कारेण) जटितञ्च सिध्यन्मायावद् रूपञ्च ।
क-(वर्ग)-द्वितीयबीजम् आकाशयोगिनी-विम्बम् ।

पवणहन्तोइ, एजुओ, सयलइ^१ महइ सहाइ ॥
अन्धधिवहन्तो अपवणहन्तइ, आहनु मुक्क^२ वाअओ,^३ अभिण्ण ॥
पाव वटइ^४ बीओ इहि^५ जुठइअओ , सिज्जन्तु ^६साहन्तरुअओ ।
कभिन्न बीओ अक्क सुजुवण बिम्बु ॥

1 N. सएरइ	4 N पावटुइ
2. A N छक्क	5. A इह
3 A N वाअओ	N इयि
6 A N माहन्त	

pa sdehṛ mthah ma e dan ldan /
thoms caḍ sgyu mahṛ ṛan bshin no /
pa yṛ sa bon mthar ṣa ste /
ya sdehṛ mthah yṛg stan can nṛ /
khu ba dan nṛ ṛlun dbyer med /
ṛ dbyans mgo bṛgyan me sa bon /
grub pa sgyu mahṛ ṛan bshin no /
ka yṛ gñis pahṛ sa bon nṛ /
nam mkhah ṛnal hbyor ma yṛ gzugs /

NOTES

Read वण for वण Tib sdehṛ

पवणहन्तोइ—The last letter of the प class—1 e न

Read जुत्त for जुओ, as there is slight difference between Bengali vowel ओ (७)
and Bengali conjunct letter त्त (७)

mahar—māyā

Read अन्तट्ठ for अन्त

antatṭha—antahstha

Read बीव for बिब

-bīva—bīja

अन्त स्थ-बीजस are य, र, ल and व

a—ca Pischel § 184

āhanu—āsana

sukka—śukra

vāao—vāyu

Read पाववडह for पाववटइ

pāvavada—pāvaada—pāvaka Pischel § 599

इहि—Inst singular

jathaīa—jatita

सिञ्जन्तु—Present participle

māhanta—māyā vanta—māyā-vat

अक्षसु (=आकाश)—Here the shortening has caused the doubling

juv ana—yoginī

bimbu—bimba

तसु पास बीओ एआरकणाहरण सच्चलु इकल्लु ॥

एअञ्चक्कु गअन सहाओ ॥ नव पद इअ जुअन

विन्दह अक्खरअ मन्तसरुअ तिहाक ॥

तस्य पार्श्व-बीजम् ए-कार-कर्णाभरणं सञ्चलमेकलम् ।

एवं चक्रं गगन-स्वभावः ।

नवपदमिति योगिनीवृन्दस्य अक्षरक मन्त्र-स्वरूपं त्रैधातुकम् ।

तसु^१ पास बीओ, एआरकणाहरो^२ मच्चलुइ कल्लू ।

एअञ्चक्कु^३ गअन सहाओ ॥ नव पदहओ जुअर

विन्दइ^४ अक्खरअ मन्तसरुअ तिहाक ॥

1 N टसु 3 N. एक०

2 N ंकणा० 4 N विणुइ

sa bon de yr mthah yr ge /

e yr yr ges 1 nar b1 gyan pa /

dpaho gcig pu m bskyod pa ho /

de ltar hkhori lo mkhah ran bshin /

de ltar 1 kan pa dgu po m /

1 nal hbyor ma tshogs yr ge sta /

khams gsum gyi m snags 1 an bshin //

NOTES

तसु—Gen singular of the pronoun तद्

Read एआरकसाहरस् for एआरकसाहरो Tib e yī yī ges rnar brgyan pa

एआरकसाहरण = ए कार कर्णाभरण

Read सच्चलु for मच्चलु which gives no sense

saccalu—sañcala—Moving about

ikallu—ekala—Here doubling is due to preserving the original quantity of the Sanskrit word

एअच्चक्कु—Combination of एअ (—एवम्) and चक्कु (—चक्र)

gaana—gagana

Read पद् इअ for पद्दअ

ia—iti Pischel § 116

Read जुअन for जअर Tib rnal hbyor ma

juana—yoginī

Read विन्दह for विन्दइ

विन्दह—Gen singular of विन्द (—वृन्द)

tihāka—tīhāuka—traidhātuka—(1) कामधातु (the phenomenal world), (2) रूपधातु (the material world) and (3) अरूपधातु (the spiritual world)

VIII

त मन्तोइ भिन्नि सोजह पट्ठिइ

अग्गि पवन वोओ महसुह राओ ॥

तस्स भिन्नि वोओ अआर पुरइओ

महह चउघाउ सरूअअइ ॥

परओ अ जोगइ अक्खरु पहन सहाइ तिन्नि ॥

त-मन्त्रो हि द्विसयोगः प-स्थिति अग्नि-पवन-बीजं महासुख-रागः ।

तस्य (प-वर्गस्य) द्वितीय-बीजम् अकार-पूरित महाचतुर्धातुस्वरूपकं हि ।

प-(अक्षरम्) र-(अक्षरम्) ओ-(अक्षरम्) च योग हि

अक्षरं पवन-स्वभावस्त्रीणि ।

तमन्तोइ भिन्नि सोजहो द्याट्ठि^१
 अग्नि पवण बीओ मइ सुइ राओ ॥
 तस्स भिन्नि बीओ अआर पुनइओ,
 महह चउधाउ सरूअ अइ ॥ परओ
 अजागइ^२ अकूखरु , पहन सहाइ तिन्नि ॥

1. N पठ्ठि. 2 N. अजोगइ.

ti yr snags kyi gn̄s pa sbyor /
bya gn̄s me dan rlun sa bon /
bde ba chen poh̄n hdod chags che /
de yr gn̄s pa sa bon nr /
a yr yr ges dgan ba ho /
hbyun̄ ba chen pa bsh̄n ran bsh̄n /
pa yig ra yig o yig sbyar /
gsum po rlun gr̄ ran bsh̄n no /

NOTES

sojahō—samyoga

paṭṭhū—pa-sthitī—Included in or belonging to the प class

aggi—agni—Here ऋ belonging to the प class, is to be taken as अग्नि-बीज

pavana—pavana—पवन-बीज is प which also belongs to the प class

mahasūha—mahāsukha

rāo—rāu—rāga

महसुह राओ—Attachment to eternal pleasure

तस्स—Gen singular of the pronoun तद्

तस्स भिन्नि बीओ—1 e, ऋ which is the second bīja of the प class.

Read पुरइओ for पुनइओ. Tib. dgan ba.

purañño—puraru—pūrita

a—ca

pahana—paana—pavana

sahāi—svabhāva.

त अ अं जुइ पुण्णो विजानह बीओ ॥
कमज्जट्ठइओ एकण्णाहरणोइ जुइनि मुद सरुअ ॥
पुणोवि भणिअब्भं पज इइ पाइ अभिन्न ॥

त-(अक्षरम्) च अं-युतं पुनर्विज्ञानस्य बीजम् ।
क-मध्यस्थितम् (बीजम्) ए-(कार)-कर्णाभरणं हि
योगिनी-मुद्रा-स्वरूपम् ।
पुनरपि भणितव्यं पदमिति उपायाभिन्नम् ।

तअ अज्जुइ^१ पुण्णो विजोनह बीओ ॥
कमज्जट्ठइओ, एकण्णोहरणोइ,
जुइनि मुद सरुअ ॥ पुणोवि भणिअब्भं^२
पजइइ^३, पाइ अभिन्न ॥

1. N. अंजुइ. 2. N. भनिब्भं
3. N. पजइ.

ta yi yi ge am yig ldan /
slar yañ rnam śes sa bon no /
ka yi sde yi dbus gnas pa /
e yi yi ges rna bar¹ rgyan /
rnal hbyor mahi phyag rgya rañ bshin /
slar la yañ ni brjod par byaho /
tshig hdi thabs śes dbyer med dños /
1X rnam par

NOTES

a—ca.

jui—jua—yuta.

पुणो (पुनर्). Tib. slar yañ—Here the doubling is due to the analogy of पुण
(पुण्य) where ण is legitimate.

vijāna—vijñāna.

कमज्जट्ठइओ एकण्णाहरणो—i. e., गे.

muda—mudrā.

vi—api

bhaniabbham—bhanitavyam

paja—paya—paa—pada

u—iti Pischel 116

pāi—upāi—upāia—upāya Pischel § 594 उपाय is करुणा (compassion)—
AS, p 2

सवरो न मन्तो पुणोवि भणिअं उअत्ति सहरह रूअ ॥

प र अ इक्कु बीओ पम्मत्थु ।

टहन्तोइ अ जुत्त ओ अहणगओ उअत्ति ॥

स-परो न-मन्त्रः पुनरपि भणितम् (पदम्) उत्पत्तिसंहारयोः रूपम् ।

प-र-अ-एक-बीज परमार्थः ।

ट-स्यान्त हि (बीजम्) आ-युक्तञ्च अहनकत उत्पत्तिः ।

सवरो नमन्तो पुणोवि भणिअं ,

उअन्ति सहरह रूअ ॥

परअ इक्कु बीओ, यम्मत्थु¹, टहन्तोइ,

अजुत्तोओ , अहण गओ² उअन्ति ॥ •

1 N. पम्मत्थु

2. N. अहणओ.

sa mthah dan na na yr snags /
slar la yan na bijod par bya /
shyed cin sdud par byed gzugs so /
pa ra a yig sa bon gcig /
don dam pa yr yr ge ho /
ta mthah ā yr yr ge ldan /
gshom du med las shyes pa ho /

NOTES

bhaniam—bhanitam

Read उअत्ति for उअन्ति

uatti—utpatti—Birth.

sahara—sahāra—samhāra—Death

सहरह—Gen singular

इक्कु—The weakening of ए necessitates the doubling of क

pammatthu—paramārtha

टहन्तो—The last letter of the ट class—¹ e, ण

a—ā Tib ā yī yī ge

ahanagao—ahanakatah

— ० —

तहन्तइ पुमदि सब्भु ॥ का क नट्ठिअओ
तिन्निबाण तिन्नि हुह विन्निह जुइणि सब्भु संभोअनु ॥
तथ ख ख ण तिन्नि ट्ठिअओ तिण्णिबाण तिहु न हइ
खेअ उखितउ रूअ ॥ पुनओ मन्तपउ भिण्णिभणिब्भं
सयल विअअक्क नट्ठअउ ॥

त-स्यान्त हि (बीजम्) प्रमर्दयति सर्वम् ।
का-क-न-स्थितश्च तृतीयस्वरस्तृतीये भवति,
बिन्दुकितः, योगिनीसर्वसम्बोधनम् ।
तथा ख-ख-(अक्षरम्) न-(अक्षरम्) तृतीयस्थितश्च,
तृतीयस्वरस्तत्र न भवति, खेदोत्क्षिप्तकरूपम् ।
पुनश्च मन्त्रपदं द्विर्भणितव्यं सकलवितर्कनष्टकञ्च ।

तहम्मइ¹ पुमदि सब्भु ॥ काकनट्ठिअओ,
तिन्निबाण तिन्निहुइ, विन्निभे, जुइणिसब्भु संभोअनु ॥
तथ ख खण² तिण्णि ट्ठिअओ तिण्णिबाण तिहु न हइ ,
खे³ चउ फितउ⁴ रूअ ॥ पुनओ मन्तपउ, भिण्णिभणिब्भं ,
सयल विअ अक्करट्ठ अउ ॥

1.* A N तहन्तइ 3 N न

2 N खखन. 4 N. हितउ.

tah mthah ma kun hjom pa ho /
dan n na gnas la /
dbjans gsum sbyan shin thig le sbyin /
nal hbyor ma kun hbod pa ho /
de bshin du n kha kha dan /
gsum pa na ru gnas pa ho /
dub pa sel bar byed pah rgyu /
nhu na yr n snags phyr tshig /
lan gnas su n b'jod par bya /
rtog pa thams cad hjom pa byed /

NOTES

pumadi—pramardayati

वाण = स्वर (vowel)

hui—bhavati

Read बिन्निह for बिन्निमे

binniha—binnuia—bindukita—Dotted over Tib thig le sbyin

sambhoanu—sambohana—sambodhana

tatha—tathā

tihu—tiha—tathā Pischel § 103 The world तिहु is used here in the sense of तत्र (there)

Read खेच for खे च and उखितउ for उ फितउ

khea—kheda Tib dub pa

ukhitau—ukkhittaa—utksiptaka Tib sel bar

bhambbham—bhanabbham—bhanitavyam

viaakka—vitarka—This is an extended form वितर्क is sub conscious operation of the mind It is “an indistinct murmur of the mind” (मनोजल), which is searching after its object In its initial stage it is simply a move of will (चेतनाविशेष), when emerging into the conscious plane, it becomes a certain thought (प्रज्ञाविशेष)—CCB , p 104

वितर्क is same as विक्लप (=discursive thought)

u—ua—uta—And

य वन मन्तोइ वज्ज रन्दह सोअ ॥
 च मज्जट्ठइओ बीओ रयइसन संठइओ,
 कलवुइ मोअ नाअ ॥ सवरो नाहओ मधइ ।
 स वग्गइस तिन्न हसणट्ठइअ एआरकणूहाहरणो
 डाइणि मन्तोअ अअरुधोअनु सब्भ इअ ॥

य-वर्णो मन्त्रो हि वज्ररन्ध्रस्य शोभा ।
 च-मध्यस्थित बीजं रव्यासनसंस्थित कारयति मोहनाशम् ।
 स-परम् (बीजम्) अनाहतमध्यम् ।
 श-वर्गस्य तृतीय (बीजम्) ह-आसनस्थितम्
 ए-कार-कर्णभरणं डाकिनी-मन्त्रश्च अवरोधनं सर्व इति ।

पफन^१ मन्तोइ , वज्ज नन्दइ^२ सोअ ॥
 चमज्जट्ठइओ बीओ , रयह सन सठइओ,
 कलवुइ मोअ नोअ^३ सवरो नाहओ बधूइ
 सवग्गइ मुतिन्न तस णट्ठइअ ॥ एआरकणहहरणो,
 डाइणि मन्तोअ , अअरुधो अनु, सब्भइअ ॥

1 A N यफन

2 A. ०रन्दइ 3. N नोजा

N. वज्जानन्दइ.

ya sdehr mthah ma yr ni snags /
 ıdo ıje bu gar ıgyan pa ho /
 tsu sdehr dbus gnas sa bon ni /
 ıa yr stan la yons su gnas /
 gtr mug * bar byed pa ho /
 sa mthah gshom med dbus ma ho /
 ıa sdehr gsum pa ha stan can /
 a yr yr ge rna par ıgyan /
 sna tshogs mkhah hgi o ma yr gzugs /
 hbod par byed pa yr ni snags /

Read यवन for पफन

vana—vanna—varna

Read रन्दह for नन्दइ Tib bu gar

randa—randha—randhra

रन्दह—Gen singular

soa—soha—sohā—śobhā

Read रयइ for रयह

रयइसन—Combination of रयइ (—रवि) and आसन

kalavui—kālāvei—kārāveī—kārāvedī—kārāyatī

moa—moha

nāa—nāha—nāsa—nāśa

nāhao—nāhau—anāhata

Read मधइ for मधूइ Tib dhus ma

madhai—madhya

sa—śa Pischel § 227 Tib śa

वग्गइस—Gen singular

Read एआरकण्हारणो for एआरकण्हारणो

kanha—kanna—karna

dāini—dākinī

a—ca—And

aarudhoanu—avarodhana This is an extended form

ia—iti Pischel § 116

सोसय मन्त पहु भिन्नि भणिअइओ

जान अहकारु णट्ठअओ बोअन अबोअनि तत्त ॥

एअं इदिस पवइ भूमहइ जुइ कम्म सरुअ ॥

शोषय-मन्त्रपदं द्विर्भणितव्यं ज्ञान्यहङ्कार-नष्टकञ्च बोधनाबोधन-तत्त्वम् ।

एव द्वादशपदं हि भूमेः (स्वरूपम्) योगिकर्मस्वरूपम् ।

सास यमन्त पहु, भिन्नि भणिअइओ जानअह¹ कारुणट्ठअओ

बोअनअ नितन्तु ॥

एअं इदिस^० पवइ, भूमहइ जुइ, कम्म सरुअ ॥

śo sa ya yi snags kyi tshug /
lan gñis su ni biyod paḥ bya /
ye śes can ṛlom na ṛgyal hjomṣ /
byan chub byan chub med de ṛnūḥ /
de ltaḥ ṛhan pa bu gñis ni /
sa dan ṛnal hbyor las ran bshun /

NOTES

sosaya—śosaya Pischel ६ 227 Tib śo sa ya

pahu—pau—pada

bhamiaḥ—bhanitavya

ज्ञान (—ज्ञान)—It is used here in the sense of ज्ञानी (a wise man) Tib ye śes
can

ahakāru—ahamkāra

boana—bohana—bodhana

Read अबोधनि for अ नि Tib byan chub med

अबोधनि = अबोधन

dvadisa—dvādaśa

pava—paa—pada—Here व श्रुति has taken place

bhūmaḥ—bhūmi

भूमइ—Gen singular of—इ base in the feminine gender There are ten
bhūmis (दशभूमि) i e , the ten stages or degrees of saintly perfection

jui—yogi(n)

kamṁa—karma

sarūa—svarūpa

IX

कवग्ग विन्नि बीओ जुवंनिजन तत्त ॥

ट गहइअ पहन्तो सनु अंसर सुअडु मण्डिअओ

अआरइ पुत्तइअ तसूस स गहइअ सहाइअओ ।

कमज्जट्ठइओ बाओ विसइ हइ अलग्गइ अन्त ।

क बीअओ सुन्न सरूओ ॥

क-वर्ग-द्वितीय-बीजं योगिनीजन-तत्त्वम् ।

ट-(अक्षरम्) गृहीत प-स्यान्तमासनम् अं-स्वर-मुकुट-मण्डितञ्च,

अ-कोरेण पूर्तक तस्य (मन्त्रस्य), षड्गतेः स्वभावकश्च ।

क-मध्यस्थितं बीजम्, (तेन बीजेन) विषेण भवत्यालम्बो हि अन्तः ।

क-बीजञ्च शून्य-स्वरूपम् ।

कवग्गबिन्नि बीओ, जुवनि जलतन्तु' ठगहइअ^१ ।

पहन्तो सनु, अ सर मुअडु मण्डिअओ , अआरइ पुत्तिइ^२ अतस्स ॥

सगहइ असहाइ अओ ॥

कमज्जठइअ बीओ ।

वसइ हइ अलग्गइ मन्तक बीअओ सुन्न सरूअ ॥

1 A N ०त्त

2 A N. ठगहइअ

3 N पुत्रीइ

ka yi gñis pahī sa bon ni /
 ival hbyor mahī tshogs de ñid do /
 ta brun pa mthahr stan can te /
 am gis col pan bigyan pa bya /
 de la a yi yi ges dgan / -
 hgro ba drug gi ran bshin no /
 ka sdehī dbus gnas sa bon ni /
 dug gis reg pa hphlog par byed /
 ka yi sa bon ston ran bshin /

NOTES

juvanni—juvanni—juvanni—juvanni—jugaini—yoginī

Read जन for जल

जन—men, a number of persons collectively—the plural is expressed with the word जन, and it is a plural denoting suffix

gahara—grhīta

sanu—āsana

अआरइ—Inst singular of अआर (अ कार)

Read पुत्तिइअ for पुत्तिइ अ

puttaia—pūrttaka Pischel § 598

तैस्स—Gen singular of the pronoun तद्

sa—Sat Pischel § 227

gahaī—gaaī—gataī—gati

गहइअ—Gen singular

sahāīa—svabhāī aka

विसइ—Inst singular of विस (विष)

hai—bhavati

alagga—ālagga—Adhering to आ is shortened here

Read अन्त for मन्त Tib hphrog par byed

अन्त—The lord of death

bā—bīja

sunna—śūnya

रहन्तइअ अआर पुत्तइअओ अगिजाल इसानअ ॥

धरइ बीओ चलइ महपड ।

त चउत्थ थिअओ असरइ भूसइअओ भव रहअ रुअ ॥

रयइ इ सजुअइ विआलु ॥

टहन्तइ गहइअ बीओ तिणिण शर सिरसि उसइअओ

मरुइ तिहुयण सब्भ ॥

र-स्यान्तकम् अ-कार-पूर्तकञ्च अग्निज्वालेशानकम् ।

धराया बीजम् (तेन) चलति महाप्रभुः ।

त-(वर्ग)-चतुर्थस्थितञ्च (बीजम्) अ-स्वरेण भूषितञ्च

भव-रहित-रूपम् ।

रविः इ-संयोगो हि वेतालः ।

ट-स्यान्त हि गृहीतं बीजं तृतीय-स्वरेण शिरसि भूषितञ्च

(तत्प्रभावेण) म्रियते त्रिभुवनं सर्वम् ।

रहन्तइअ^१, अआर पुत्रइ अओ , अग्निजलइ सानअ^२ ॥

धरइ बीओ चलइ मह पउ, त चउत्थ थिअओ,

असरइ भूसइ अओ, भवरइ रूअ ॥

रयइ इस^३ जुअइ, जुयइ, विआलु ॥

टहन्तइ गहइअ बीओ, तिणिण शर^४ ।

सिरसिउ, सअओ, सरूइ^५ तिहुयण सभ्म ॥

1	N	हरन्तइअ	4	N.	बान
2	N	अग्निजालसाअ	5	A	मरुइ
3	N	रयइस		N	सुरुइ

na yi mthah ma a yig ldan /
 me hbar pa yi dban ldan te /
 hdzin pa yi nr sa bon nr /
 skyod pahṛ khyab bdag chen po ho /
 ta yi sde yi bshṛ pa nr /
 a yi dbyans kyrs bṛgyan pa yi /
 srīd pa dan bial ba yi gzugs /
 nr ma a yigs ldan ro lams /
 ta mthahr sa bon bzun bar bya /
 dbyans kyṛ gsum pas mgo la bṛgyan /
 sa gsum thams cad gsod pa ho /

NOTES

रहन्तइअ—Combination of रह (Gen sing of र) and अन्तइअ (=अन्तक)

jāla—jvālā—the final आ is shortened here

isānaa—īśānaka—Light ई is shortened here

धरइ—Gen singular of धरा

चलइ—Present tense, third person, singular number

maha—mahā

pau—pahu—prabhu

thia—sthita

Read रइअ for रइ which gives no sense

raia—rahia—rahita

rayai—raai—ravai—ravi

viālu—vetāla—evil spirits

śara—svara—vowel

सिरसि—Loc singular

मरुड—Present tense, third person, singular number

पहन्तइ बीओ मन निन्नाओ किअओ ॥

सवरो अआरु वचजुत्त भज्जइ मन्तअआलु ॥

म भिन्नि हा भिन्नि भणिअब्भं हर हर इइ मोअ सहाअ ॥

प बीओ इमण्डिअओ पि अ वण सब्भ तथअगह नट्ठ ॥

सआरु इ जुत्तइ सिह भखइअ मन्त ॥

प-स्यान्तं हि बीजम् (तेन) मनो निर्ज्ञातं कृतञ्च ।

स-परम् अ-कार-वचोयुक्तम् (तेन) भज्यते मन्त्रक-जालम् ।

म-द्वयं हा-द्वयं भणितव्यं हर हर इति मोह-स्वभावः ।

प-बीजम् इ-मण्डितञ्च पि-श्च वर्णः सर्वतथताग्रह-नष्टम् ।

स-कार इ-युक्तो हि सिह-भक्षित-मन्त्रः ।

पहन्तइ बीओ, मन निन्नाओ किअओ ॥

सवरोअ आरु वचजुन्त¹, भज्जइ मन्तअ² आलु ॥

मभिन्नि हाभिन्नि, भणिअब्भं हर हर इइ, मोअ सहाअ ॥

पवीओइ मण्डिअओ, पिअवण, सब्भ तथअ गहनठ्ठ ॥

सआरुइ जुत्तइ, सिह भखइ अमन्त³ ॥

1 A N जुत्त 2 N मन्त्रअ

3 N. भखाइअमान्त

pa sdehi mthah yi sa bon ni /
yid kyi sa ba i tog med byed /
sa mthahr ā yi ge ldan pa /
thar pah bśes ni i tog pa ho /
ma gñis ha gñis bi jod par bya /
i mons pah i an bshin hphog cin hphog /

pa yr sa bon a yq i qyan /
 pha nags lun nams gzun de nrd /
 sa yr yr ges i dan ldan /
 sen ge za ba yr nr snags /

NOTES

ninnāo—ninnāu—nirjñāta

kia—kita

भञ्जइ—Passive, third person, singular number, present tense

manṭaaālu—mantraka jāla.

Read इइ for हइ

इइ—इति

moa—moha

अ = च—And

वण = वर्ण

tathaa—tathatā

gaha—graha

siha—sīha—simha

bhakhāia—bhakṣita

तमन्तोइ पुनुइ अमर ओअत्ति ॥

पहन्तो अआरइ भदअ विनु मउडइ लग्घु कारण मरइअप्प ॥

सआरो भिन्नि सर उ सइअचारइ पुब्भ पडिअरु ॥

सट्ठइअओ बीओ मसानु ॥

तहन्तइ अक्खरु इ जुत्तइओ निस्सहाव सब्भ ॥

त-मन्त्रो हि पुनर्हि अमरोत्पत्तिः ।

प-स्यान्तम् अक्षरेण भृतकम्, बिन्दुर्मकुटे लगतु, कारणं मरविकल्पः ।

स-कारो द्वितीय-स्वरश्च सहितचारी, पूर्वपरिकरः ।

श-स्थितञ्च बीजं श्मशानम् ।

त-स्यान्त हि अक्षरम् इ-युक्तक नि-स्वभावः सर्वः ।

तमन्तोइ पुनुइ, अमरओ अन्ति ।
 पहन्तो अआरइ अइअ ॥
 बिणुमउ डह लग्घु , कुविण^१मरइ अ^२य^३ ॥
 सआरो भिन्नि सरउ सइ अवारइ, युव्भ^३ पडिअरु ॥
 सठ्ठइ अओ बीओ मसानु ॥
 तहन्तइ अक्खरु ।
 इजुत्तोइओ, निस्सहाव सब्भ ॥

1 N कुविण 2. A. N ०अप्प
 3 A. N. युव्भ

tahr snags slar yan hchi med shye /
pa mthah a yr yr ges dgan /
thig le cod pan la reg paho /
rgyu la hchi ba itog pa yin /
ra yig dbyans gn̄is br̄jod phyr̄ r̄qyan /
snon du hgi og par byed pa ho /
śa gn̄as sa bon du kh̄o l̄ de /
ta mthah r̄ dan ldan pa m /
thams cad r̄an bshun med pa ho /

NOTES

punu—puna(r)

bhadaa—bhrtaka —Filled with

binu—binnu—bindu

mauda—makuta

मउडइ—Loc singular

* लग्घु—Imperative, third person, singular number

Read कारख for कुविण Tib rgyu

maraiappa—mara vikalpa

saiacārai—sahitacārī

pubbha—puvva—pūrva Here it refers to स

padiaru—parikara In the East Bengal dialect ङ is pronounced as ड and vice versa

sa—śa—This shows that the pronunciation of स is identical with that of श
 As a descendant of मागधी the श sound only retains in Bengali

masānu—maśāna

juttaio—juttaru—yuktaka

niśśahāva—niśśvabhāva—want of property = गृह्य

पवगूहन्तोइ असर पुण्णिअओ मना दुसट्ठह महगहनु ॥

न उ आसअनु उपत्तइ विअक्क ॥

पवगूह भिन्नि बीओ आलगूगु सेसइ

चिन्नट्ठइओ साधइओइ अपहअहानु ॥

त रइ द्वइक्खरु भुयनमन्तु बीअनु ॥

प-वर्गस्यान्तं हि (बीजम्) अ-स्वर-पूर्णीकृत मनसो दुष्टस्य महाग्रहणम् ।

न-(अक्षरम्) उ-आसनम् उत्पातयति वितर्कम् ।

पवर्गस्य द्वितीय बीजम्, आ-(अक्षरम्) लगतु शीर्षे चिह्न-स्थितम्

(तत्) साध्यबोधि-(मन्त्रः), (तत्) अपान ।

त-(अक्षरम्) र-(अक्षरम्) हि द्व्यक्षरं भुवन-मन्त्रो भीषण ।

पवहन्तोइ असर पुण्णि अओ मनादु सट्ठइ, महहनु ॥

नउ आस अनु, उपत्तइ विअक्क ॥

सवह हइ भिन्नि बीओ, आलगूगु, मेसइ^१ चिन्न ट्ठइओ ,

सावइ ओइ, अपह^२ अहानु ॥

तरइ द्वइ क्खरु^३ , भुयनमान्तु, बीअनु ॥

1 A N. सेसइ 2 N. अबइ

3 N. कसइ

pa sdehi mthah ma i dbyans ldan /
 sdan bahr yid ni hdzin chen po /
 na yig u stan i tog kun sel /
 pa sdehi gn̄as pah̄ sa bon ni /
 ā yig mgor i eg thig le gn̄as /
 byan̄ chub sgrub pa yi ni sn̄ags /

thu, du sel bahn ilun yis so /
ta dan ra yi yi ges gn̄is /
sa ni h̄ngs paṛ byed snags so /

NOTES

Read पवग्गहन्तो for पवहन्तो Tib pa sdehi mthah ma

पवग्गहन्तो—The last letter of the प class—1 e, म

punniao—punniao—pūrn̄ikita

मना—Abl singular

Read दुसट्ठह for दु सट्ठह

dusattha—dusta

दुसट्ठह—Gen singular

Read महगहनु for महहनु Tib hdzin chen po

mahagahanu—mahāgrahana

āsaanu—āsana—This is an extended form

Read उपत्तइ for उपत्तइ which gives no sense

upattai—upattai—utpātayati

viakka—vitarka

Read पवग्गह for सवह हइ Tib pa sdehi

पवग्गह भिन्नि बीओ—The second bīa of the प class—1 e, फ

लग्गु—Imperative, third person, singular number

sesa—śīrsa—II P § 40

सेसइ—Loc singular

cinna—cinna

Read साधइ for सावइ Tib sgrub pa

sādhai—sādhai—sādhya Pischel § 594

साधइओइ—साध्यबोधि—(मन्त्र)

apahaahānu—apāna—This is an extended form अपान is one of the five vīta
 airs that goes downwards and out at the anus

Read इइक्खइ for इइ क्खइ

इइक्खइ—Combination of इइ (—हि) and अक्खइ (—अक्षर)

bhuyana—bhūana—bhuvana

Read मनु for मानु

bānu—bhānu—bhāsana Pischel § 263

प र अ विक्र बीओ तयइसइ उहेअ अविडव णासु ॥
 य अन्तइ दसर क्रमइअओ जान पइत्तु ॥
 ण यासट्ठइओ बीओ एकण्णाहरण जुगइ जानउ नासु ॥
 स अ पुत्तइअओ ससउ उकय नाहनु ॥

प-र अ-एकबीजं त्रयस्त्रिंशदुद्वेग-खेद-नाश ।
 य-अन्त हि दस्र क्रमिकञ्च ज्ञानं पवित्रम् ।
 ण-(अक्षरम्) आसंस्थितं बीजम् ए-(कार)-
 कर्णाभरण योग्यज्ञानस्य नाश ।
 स-(अक्षरम्) अ-(कार) पूर्तकञ्च श्वासस्य प्रसरण-नाशनम् ।

परअ^१ विक्र बीओ, तयइ सइ, हेअउ अविडवणोसु^२ ॥

यमन्तइ दसर क्रमइ अओ , जाण^३ पइत्तु^४ ॥

णया सट्ठइओ^५ बीओ, एकण्ण हरण^६ ।

जुनइ^७ जाउ नासु ॥

सअपुत्तइअओ^८, सस उउ केयनाहनु ॥

1	N	पर	*5	N	सचइओ
2	N	अवीडव णासु	6	N.	एकर्णहरण.
3	N	जान	7	N	जुइ.
4.	A	N पइत्तु	8	N	सअपुत्तयीअओ.

pa ra a yi sa bon geig /
 sum cu itsa gsum shyo dub hjoms /
 ya sdehi mthah ma rim nan pa /
 ye ses kyi ni dag byed do /
 na yi hgam gnas sa bon ni /
 e yi rna ba i gyan pa ho /
 nal hbyon pa yi ni ses hjoms /
 sa yig a yi yi ges dgan /
 dbugs hchad pa ni nams pa byed /

NOTES

vikka—ikka—eka—In एक the accent is on ए In the Prakrit, ए is a simple vowel and is also short This fact is emphasized by doubling the

following consonant, so that the original quantity of the Sanskrit word is fully preserved

tayaśa—trayastrimśat

Read उद्देअ for देअउ as the latter does not give any sense

uddea—udvega

अविडव = खेद , Tib dub (pa) In the देशीनाममाला, I 21, we find the word अवडियम् meaning खिन्नम्

Read अन्तइ for मन्तइ as अ and म are often confused

dasara—dasra—The Aśvins—then it signifies the number 'two' The Bengali words, दोसर (=second, a supporter) and दोसरा (=second, second day of the month) (Hindi, दुसरा) come from Skt दस, through the intermediate stage दसर तेसर, तेसरा (third, third day of the month), चौसर (fourth), etc, owe their affix सर to दोसर (—दसर—दस) where it is legitimate Dr S K Chatterji in ODB, p 700, derives the affix सर (moving) from Skt —सृ But I differ from him as the affix with its meaning 'moving' is not at all suitable to the cases like एकसर, दोसर, दोसरा, तेसर, तेसरा, etc R Hoernle in his Gaudian Grammar, 271, derives this from सृत (=moved) But his derivation is philologically absurd and has rightly been discarded by Dr Chatterji (ODB, p 701)

य अन्तइ दसर—Two ending letters of the य class—1 e, ल and व

kramaja—kramika—that which comes from in regular succession

paṭṭu—pavitra

yāsattḥaṇo—āsamsthita

Read जुगइ for जुनइ as न and ग are often confused Tib ṇal hbyor pa

jugai—yogi(n)

jāna—aj āna Here the initial अ is dropped Tib mī śes

जानउ (=अजानउ)—जानहु—which appears to be a weakening of हो So this form is Gen singular

sasa—śvāsa

sasau—sasahu—sasaho—Gen singular

ukaya—ukkaa—This is a देशी word, meaning 'extension'—पाइअसइमइण्णवो,

p 174

nāhanu—nāśana

—

न मन्तइ तिन्नि बाण सिरइ ओसइअओ निवडिअ

धम्म अधम्म सरुअ ॥

धेय जोवइ धानअ मन्त सरुअ सहाअ ॥

तहन्तइ गहइअओ नइर नइ भाइ अभाइ ।

पवनह बिन्नि बेओ जालनए मोअहाउ ।

स आरु इसर भिन्नअओ सिहमहिसज नासु ॥

न-मन्त्रो हि तृतीयस्वरेण शिरसि भूषितश्च निर्वर्तितं धर्माधर्म-स्वरूपम् ।

ध्येय-योगी ध्यानक-मन्त्रः स्वरूप स्वभाव ।

त-स्यान्त हि (बीजम्) गृहीतञ्च, नगरमिव भात्यभावः ।

पवनस्य द्वितिय बीजम् (तेन) ज्वालनीयो मोह-भावः ।

स-कार इ स्वर-भिन्नकश्च सिंह-महिषक-नाशः ।

नमन्तइ, तिन्नि बाण सिरहओ सइअओ ,

निवडिअ धम्म¹ अधम्म² सरुअ ॥

धेयजोवइ³ धान अमन्त सरुअ सहाअ ॥

तहन्तइ गहइ अओ , नइर⁴ भाइअ भाइ ॥

पवनइ बिन्नि बेओ , जालनत्र मोअहाउ,

न आरुइ सरभिन्नअओ सिहमहिसअ⁵ आसु ॥

1 N. धमा.

2 N. अधर्म

3 A. N धेय०.

4 N ad नइ after नइर

5. N सिंह०

na¹ yi snags gsum mgo la phyn /
chos dan chos yu spon ran bshin /
bsam gtan snags kyi ran bshin no /
ta sdehr mthah ma brun bya ste /
gron khyer ltar snan dnos pa med /

*pa sdehi gñis pañ sa bon na /
gti mug ian bshan hba ba ho /
sa yig i yr yr ges dbye /
sen ge ma he hjom pa ho /*

NOTES

सिरइ—Loc singular

osaia—usaiā—husaiā—hūsaiā—bhūsita

nivadia—nivatia—nivattia—nivartita—Removed, suppressed

dheya—dhyeya—Fit for meditation

jovai—joai—jogai—yogi(n)

dhānaa—dhyānaka—Meditation

sarūa—svarūpa = निर्वाण In the ह्रैवज्रतन्त्र we find—

तस्मात् सहज जगत् सर्व सहज स्वरूपमुच्यते ।

स्वरूपमेव निर्वाण विशुद्धाकारचेतसा ॥

naira—nayara—naara—nagara—In the mystic language, नगर means 'the objects of senses' (रूपादिविषय)—ACV com 10

नइ = इव—SBC, p 279 Tib ltar नइ, नाइ and नावइ (=इव)—derive from—rt ज्ञा (=to know) रूपइ (rt, ज्ञा)—णापइ—णावइ, नावइ—नाअइ—नाइ—नइ In the secondary sense, rt ज्ञा (=to know) is also used in the sense of इव (like) cf तस्य मुखं चन्द्रं जानामि—I e, his face is like the moon जणि and जण (=इव) also derive from the same root

bhāi—bhātī—Present tense, third person, singular number

abhāi—abhāva

पवनइ—I e, प वर्गस्य—Of the प class

beo—bio—biu—bija

jālanāe—jvālanīya

hāu—bhāva

siha—siha—simha—Emblem of वैरोचन and symbolizes bravery

mahisa—mahisa—Emblem of यम and symbolizes power

Read नासु for चासु as अ and न are often confused

nāsu—nāśa—Destruction

— . —

रइ सट्टइअओ सअलस्स जुइनि रज्जु ॥

पहन्तइ अ ऊसइअओ माइवइ सब्भस्सत्त ॥

धरइ बीओस ऊसइउ उआर लइतत्त जानु ॥

एअ' पअ चउअइस ह मअरक्कु सब्भ सत्तह अजानु ॥

रवि-संस्थितञ्च (बीजम्) सकलस्य योगिनीराजः ।
 प-स्यान्त हि (बीजम्) अ-(स्वर)-भूषितञ्च,
 (तेन) मायावी सर्वस्सत्त्वः (निगृहीतः) ।
 धराया बीजस्य भूषयिता उ-कारः, (एवंविधं बीजम्) लब्धतत्त्वज्ञानम् ।
 एवं पदानि चतुर्दश हि मारकः सर्वसत्त्वस्याज्ञानस्य ।

रइ सट्ट अओ^१, सअलस्सु जुइनि रज्जु ॥
 पहन्तइ, अऊसइ अओ^२ माइरइ सब्भ स्सब्भु^३ ॥
 धरइ, बीओ^४ सऊसइ उउ आर, लइतन्त्र^५ जानु ॥
 एअ पओ चउओइसह, मअरक्कु सब्भ सत्तह अजानु ॥

1 N सट्टन्तओ	3 A N ०स्सत्त
2 N ऊसइकाओ	4 N. बीओओ
5 A N ०त्त	

ñi maṛ i an v' gnas pa n /
ī na' hbyoi ma kun i gya' po ho /
pa s lehi mthah ma u dbyans i gyan /
sgyu maṛ sems can kun nes hdzin /
hdzin paṛi sa bon a yig i gyan /
de lho na yr ye śes thob /
de ltaṛ i kan pa bcu bshī po /
sems can kun gyi mī śes gsod //

NOTES

Read सट्टइअओ for सट्ट अओ

sattaṛa—samsthita—II P § 867

सअलस्स—Gen singular of सअल (—सकल)

रज्जु—The shortening of अ requires the doubling of ज in compensation

ūsaṛa—hūsaṛa—bhūsaṛita

Read माइवइ for माइरइ

māivai—māyāvī(n)

धरइ—Gen singular of धरा

बीओओ—Gen singulār of बीओ (—बीज)

ūsaṛu—hūsaṛu—bhūsayiti

ladda—laddha—labdha—Received

cauaddasa—caturdaśa , cf Bengali, চৌদ্দ

ह—a particle used for emphasizing a preceding word

X

क मज्ज बेओ र यसनु अग्गनि जावनि धम्मु ।

तिअ असूस् बिन्नि मत्थओ ॥

तस्स बिन्नक्खरु इसर जुत्तओ तिथउ जुजोउ न्नट्ट ॥

तआर बोअनो ।

तवग्गस्स चउत्थथिअ अ जुत्तइअओ धारनु बोइ अनन्तु ॥

क-मध्य-बीजं र-आसनम् अग्र एव यापनधर्मः ।

तृतीयमस्य बिन्दु-मस्तञ्च ।

तस्य द्वितीयाक्षरम् इ-स्वर-युक्तञ्च (तेन) तीर्थिक-योगश्च नष्टः ।

त-कारो बोधनम् ।

त-वर्गस्य चतुर्थस्थितम् (बीजम्) आ-युक्तकञ्च धारणी बोधिरनन्ता ।

कमज्ज बेओ, रय सनु, अग्गनि जावनि धम्मु,

तिओ असूस्¹ बिन्नि मन्थओ² ॥

तस्स बिन्नक्खरु, इसरजुत्तओ । थितउ जुजोउन्नट्ट³ ॥

तआ तवो अनो⁴ , तव हहस्स ।

चउत्थथिओ, अपुत्तइ अओ⁵ , धारनु आइ⁶ अनत्तु⁷ ॥

1 N आसूस् 4 A N तआर बोअनो

2. A N मत्थओ 5. A N. अजुत्तोइअओ

3 N जोओउन्नड 6 A N बोइ

7. A N अनन्तु.

ka sdehr dbus na ra stan can /
gsum dehr mgo la thug le sbyin /
theg pa mchog gr chos can no /
ta sdehr gñis pahṛ yṛ ge nṛ /
ṛ yṛ dbyañs dan ldan-pa ho /

mu stegs ɪnal hbyor ñams byed paho /
ta yng ɪtogs par byed pa ho /
ta sdeh bshn gnas ā dan ldan /
byan chub mthah med hdzin pa ho /

NOTES

yasanu—āsana

agga—agra—Foremost, first

नि=एव (indeed)—SBC, p 144

jāvanī—yāpana—The name of a particular Jaina sect —भद्रबाहुचरित्र

tīa—tīa—tīa—tītiya Pischel § 165.

अस्स—Gen singular of the pronoun इदम् in Masc gender Here it refers to the क class

binnī—binnu—bindu

तस्स—Gen singular of the pronoun तद् in Masc. gender. Here it refers to the क class

बिन्नक्खरु—Combination of बिन्नि (—दि) and अक्खरु (—अचर)

तस्स बिन्नक्खरु—1 e, ख

Read—तियउ for थितउ

tīthau—tīrthika—Non Buddhists

jujo—yoga

उ—And

nnatta—nasta—Doubling of न is due to the accent

boano—bohana—bodhana

Read तवग्गस्स तव ह्हस्स Tib ta sdehī

thīa—sthīa

तवग्गस्स चउत्थिअ—The fourth letter of the त class—1 e, ध
 a—ā Tib ā.

juttaia—juttaya—juttaa—yuktaka

तवग्गस्स जुत्तइअ—1 e, धा

Read धारनु for धाअनु as अ and र are sometimes confused Tib hdzin pa
 dhāranu—dhāraṇī

boī—bohī—bodhī

anantu—anantā—अ of feminines is shortened here

र ठिअ तिन्नि बाण उसिअअ' सकलइ जुइनि हइउ ॥

ण मन्तोइ इ उसइअओ जुवनि मग्ग ॥

सुम्भनि मन्तपअउ भिन्नि भणिअब्भं छय पउ बोहनु तत्तु ॥

तथा सुम्भे मन्तु जुवणि पूअ सरुअ ॥

हन मन्तो भिन्नि भणिअब्भं खुइउ जायनि नस्स ॥

र-स्थितं (बीजम्) तृतीयस्वरभूषितक सकलो हि
(रि-मन्त्रः) योगिनी-हर्ता ।

न-मन्त्रो हि इ-भूषितश्च योगिनी-मार्गः ।

सुम्भनि-मन्त्र-पदञ्च द्विर्भणितव्यम्-षट्पदं बोधन-तत्त्वम् ।

तथा सुम्भे-मन्त्रो योगिनी-पूजा-स्वरूपम् ।

हन-मन्त्र-(पदम्) द्विर्भणितव्यं क्षुद्रक-यापन-नाशः ।

रविओ, तिम्रि बाण उसिअअं , सकलइ जुइनि-हृदइ^१ ॥

णमन्तोइ , इउसइअओ , जुवनि^२ मग्ग ॥

सु^३भनिमन्त^४ पअउ भिम्रि भणिअब्भं । ययउ^५ बोहनु तत्त^६ ॥

तथो सुम्भे सन्तु^७ जुवणि पूअसरूअ ॥

हनमन्तो भिम्रिभणअब्भं खुदहउ जाअनि^८ नस्स ॥

1	A	N	हृदइअउ	4	A	N	छयपउ
2	N		ज्व	5.	N		तत्त.
3.	A	N	सुम्भ०	6	A	N	मन्तु
			7. A N				जायनि

ra gnas pa la dbyans gsum rgyan /
nal hbyor ma lun hchan ba ho /
na snags r yig gis rgyan paho /
nal hbyor ma r namas kyi lam mo /
sum bha na yi tshig rkan ste /
lan gñis su ni bi jod pa bya /
tshig drug rtogs pañ de ñid do /
de bshin du ni sum bhahr snags /
nal hbyor ma yi mchod r an bshin /
ha nahr snags ni lan gñis bi jod /
sdañ bahr theg pa ñams pa byed /

NOTES

Read टिप्प for विष् Tib gnas pa

thia—sthita

तिम्रि=तृतीय

बाण=स्वर—Vowel

hadda—hatta—hattu—harti

na—na Tib na suags

magga—mārga

paa—pada

उ—And

स्य—Six It is a MB form

pau—pada

bohanu—bodhana

Read तथा for तथो which gives no sense

मन्तु = मन्त्र

सुम्भनि मन्त्र and सुम्भे मन्तु—cf सुम्भनिसुम्भे—SM , p 435

pūa—pūja—आ of feminines is shortened here

हन मन्तो—cf सुम्भनिसुम्भे हन हन प्राणान्—SM , p 435

Read भणित्वम् for भणित्वम्

भणित्वम् = भणितव्यम्

Read खुदुड for खुदुड , because द and ड are sometimes confused

khudda—ksudraka

jāyani—jāani—yāpana

nassa—nāsa—The shortening of आ has caused the doubling

प र अ एकुक्खरु इन्दिजइउ सस्स सहावइ अन्न ॥

ण अ अं पुणु एब्भं बीअइ गुणहइ मन्त ।

स आरु सब्भह नाइनि सन्द ॥

व र सइअओ पव्भतु मन्तु पअ पयट्ठइओ गइनस्स ॥

सआरु सट्ठइअओ सवरुअ ॥

प-र-अ-एकाक्षरम् इन्द्रियक-स्वस्व-स्वभावो हि अन्यः ।

ण-अ-अ पूर्णमेव बीजं हि गुणस्य हि मन्त्रः ।

स-कारः (तेन) सर्वस्य नाड्येव सन्ना ।

व-(अक्षरम्) र-(कार)-सहितञ्च,

प-वन्मन्त्रपदं प्रवर्तितं गगनस्य ।

स-कार-संस्थितञ्च (बीजम्) सर्वरूपम् ।

परं अ एकुखरु^१, इन्द्रजइ उस्सस्स सहावइ अन्न ॥
 णअअं पुणु, एब्भ^२ बीअइ, गुणाहइ मन्त,
 सआरु सब्भइ निसन्द ॥
 वरसइ अओ, पब्भतु मन्तु पअप्पट्टइओ^३, गइनस्स ॥
 सआरु सट्टइ अओ, सवरुअ ॥

- 1 N. एककुखरु 2. N. एणं
 3. N. पअपडइओ

pa ra a yi yi ge geig /
dban po ran ran no bo gshan /
na a i yi yi ges dgan /
sa bon hdi ni yon tan snags /
sa yig itsa kun hdzad pa ho /
la yig ra yi yig igyan ni /
pa gnas nam mkhah la hjug paho /
sa yi yig gnas kun gyi gzugs /

NOTES

indijaru—indijara—indijaya—indijaa—indriyaka

sassa—sva-sva

anna—anya

punu—punna—pūrna

ebbham—evvam—evam—Here ए is a simple vowel and is also short In order to preserve the original quantity of the Sanskrit word, we find the doubling here

Read गुण for गुण which does not give any sense here

गुणह—Gen singular

nāi—nādi—nādi

नि=एव (indeed)

sanda—sannā—Motionless

pabbhatu—pa vat

payattāio—paattaru—paattara—paattia—pravartita

gaīna—gaana—gagana

गइनस्स—Gen singular

sava—savva—sarva, cf Bengali, सब.

यहन्तोइ अ पूरइअओ वाद पराणिअ जानु ॥

न आरु मन्तइ अ पूरइअ बोइ न क्कप्पइ कोवि

तिलउ मत्थस्स दिट्ठ

पहन्तइ बीओ मह मधु रूअइ ॥

सवरो अ पूरइअओ जुवणविन्द पआनइ ॥

य-अन्त हि (बीजम्) आ-पूरितञ्च प्राणवायु-ज्ञानम् ।

न-कार मन्त्रो हि आ-पूरितः (तेन) बोधिर्न कल्प्यते कुत्रापि,

(तत्र) तिलक मस्तस्य दृष्टम् ।

प-अन्तं हि बीजं महामधुरूप हि ।

स-परम् आ-पूरितञ्च (तेन) योगिनीवृन्दपदानति ।

पहन्तोइ^१ अपूरअ अओ, वादपब्बाणि अजानु ॥

नआरुमन्तइ । अपूअइ, बोइ नक्कप्पइ कोवितिलउ, पत्थस्सदिट्ठ ॥

पहन्तइ बीओ, मह मधुरूअइ । सवरो, अपूरइअओ , जुवण विन्द पआनुइ ॥

1 A N य०

ya sdehi mthah ma a yis dgan /
nlun m si og gi ye ses so /
na yig ā yī yī ges dgan /
byan chub gan du mntog paho /
thig le mgo la blta bar bya /
pa sdehi mthah ma sbian chen gzugs /
sa mthah ā yis dgan bar bya /
nal hbyor ma yis tshogs phog go /

NOTES

pūraia—pūritaka

vāda—vāta

Read पराणिञ्च for पब्बाणि अ

parāṇia—prāṇika

वाद पराणिञ्च = प्राण वायु

Read अ पूरइअ for अपूरइ which does not give any sense here
boi—bohī—bodhi

कपइ—Passive, third person, singular number The doubling of क is due to the accent

kovī—ku-vī—kva-apī (= कापि)

tilau—tilaka

Read मल्लस for पल्लस Tib mgo

मल्लस—Gen singular—Of the head

dditta—dista—The doubling of द is due to the accent

juvana—yoginī

vinda—vrnda

paānai—padānati

पहन्तइ अ अ'सरओ मुअड मण्डइअओ

सब'भहो धम्मु देइ सरूअ ॥

सअरु सुधम्मु अजानह णिगूगड ।

चे छ मन्तु बोइसत्त गइअओ अनुअत्ति ॥

तमज्जट्टइअओ बीओ द न भाइ नत्थ ॥

प-स्यान्त हि (बीजम्) आ-(युक्तम्) अ-स्वरक-मुकुट-

मण्डितञ्च सर्वस्य धर्मदेय-स्वरूपम् ।

स-कारः सुधर्मः, अज्ञानस्य निग्रह' ।

चे-छ-मन्त्रो बोधिसत्त्वः (तेन) गमिता च (संसारे) अनुत्पत्ति' ।

त-मध्य स्थितञ्च बीजं द-(अक्षरम्) (तेन) न भाति अनर्थ' ।

पहन्तइ अअ मरओ^१ मुअड मण्ड अओ ,

सब'भहो धम्मु मेइ सरूअ ॥

सअरु, सधम्मु अजानइ, णिगूगड ।

च्छे मन्तु, बोइसत्त, गइ अओ, अनु अन्ति ॥

तमज्जट्टइअओ, बीओ, दनभाइनत्थ ॥

pa mthah ā dan ldan pa la /
am gr cod pan la ı gyan paho /
chos kun gyr n sbyin ı an bshin /
sa yig dam chos m ı ses gsod /
tse tsha snags byan chub sems dpaho /
son ba hkhor bar skye ba med /
ta sdeh dbus gnas sa bon n /
da n don med pa snan baho /

NOTES

पहन्त—The last letter of the प class—1 e, स

a—ā Tib ā

पहन्तश्च—1 e, सा

sarao—sarau—svaraka—Vowel

muadā—mukuta

Read मण्डइअओ for मण्ड अओ

mandāa—mandita

सबम्हो—Gen singular

Read देइ for नेइ Tib sbyin

dei—deia—deya

aru—āru—kāra

niggau—niggahu—niggaha—nigraha

Read चे छ for च्छे Tib tse tsha

boisatta—bodhi sattva

gaia—gavia गविअ—gamita (—gamitā)—ग of feminines is shortened here

Read अनुअत्ति for अनु अन्ति

anuattı—anutpattı

तमज्जट्ठइअ—The middle letter of the त class—1 e, द

द—The middle bīja of the त c'ass

bhāı—bhātı

nattha—anartha—Initial अ is dropped here

—————

न इ सजोइ निस्सेस लोअ मरत्तु ॥
 क्रो मन्तो कम्म ससारछेत्तु अ ॥
 ध वेओ धलनु सब्भहइ सत्तहइ निप्पपच्चु ॥
 मू बीओ मूडउ लोअसब्भह कम्मु ॥
 एअ' सह चउपइ मन्तु चक्कु नाडइअ उअत्ति इच्छइ

जइ जइ जइअओ कम्म कुम्म ॥
 न-(अक्षरम्) इ-संयोगि निःशेषलोकमरत्वम् ।
 क्रो-मन्त्र आक्रमः संसारछेत्ता च ।
 ध-बीज दलन सर्वस्य हि सत्त्वस्य हि निष्प्रपञ्चम् ।
 मू-बीजं मूढञ्च लोकस्य सर्वस्य कर्म ।
 एव सहचतुष्पदीमन्त्रश्चक्रनाडिकोत्पत्तीत्यादिः,
 जयी जयी यदा च कर्म-कुम्भः ।

नइ स जोइ, निस्सेस लोअ^१ मरत्तु^२ ॥
 क्रोमन्तो कुम्म ससारच्छेत्तुअ^३ ॥
 धवेओ^४, धलनु^५ सब्भहइ सत्तहइ^६, निप्पपच्चु^७ ॥
 मूबीओ^८, मूडउलोअ^९ सब्भह कम्मु ॥
 एअम्म^{१०} धत्र उपइ मन्तु । चक्कु, नाडइअ उअन्ति ।
 इच्छइ, जइ जइ, इ^{११} अओ कुम्म कम्मु ॥

1. N	रोज	6 N	omits it
2. N.	मरन्तु	7 N.	निपपच्चु -
3 A N	च्छेत्तअ'	8 N	सुबीयो
4. N	एवेओ	9 N	सुइडरोअ
5 N	धरु.	10. N	एअस्स

11 A. N जइ

na la i dan ldan pa ste /
 hrg i ten ma lus hchi ba ñid /
 kro snags gnon pas hkhori ba gcod /
 dha yr sa bon hgro kun hjomis /

spros pa med pa byed pa ho /
mū yī yī ge sa bon nī /
mons pañ hṃg ten kun gyī las /
de lta byed bcas tshig bcu bshī /
tsa yī hkhō lo yī nī mthaho /
bum pa can la sogs pañ las //

NOTES

sajoī—samyogī

न ई सजीइ—1 e, नि

nissesa—niśśesa

marattu—maratva—Mortality

kramma—ākrama Tib gnon pa`

sasāra—samsāra

Read छेत्तु च for छेत्तुच

chettu—chettī

च—And

dhalanu—dalana—Destruction

nippapaccu—nisprapañca

mūda—mūdha

उ—And

Read एच सह for एचस्य ध Tib de lta byed bcas

एच = एवम्

सह—With

Read चउपइ together

चउपइ = चतुषदी

nādaia—nādikā

icchaī—icchāī—ityādī

jaī—jayī(n)

jaia—jaia—yada

Read कम्भ for कुम्भ

कम्भ = कर्म

Read कुम्भ for कम्भ

kumma—kumbha

कम्भ कुम्भ (= कर्म कुम्भ)—There are two kinds of water pots required in Buddhist religious services—one is called the कर्म-कुम्भ and the other विजय-कुम्भ —

S Das, Tibetan-English Dictionary, p 874

XI

ति मन्तोइ सहज सरूअ ॥

उप्पकम्म विसेस ह सबूभ चक्क ॥

दट्ठाकराइनो मन्तु जगनु कम्म सहाओ ॥

म मन्त हा मन्त मुइइअ मन्त कन्तु सहाओ ॥

ति-मन्त्रो हि सहज-स्वरूपम् उपकर्मविशेषो हि सर्वचक्रम् ।

दष्टाकरालिनी-मन्त्रो जगतां कर्म-स्वभावः ।

म-मन्त्रो हा-मन्त्रो मुद्रिका-मन्त्रः कर्ण-स्वभावः ।

त्तिमोन्तोइ^१ सहजअ रूअ,

उप्पकम्म^२ विसेसह सबूभ चक्क ॥

दट्ठकराइ नीमन्त ण जानु, कम्मु^३ सहाओ ॥

ममत्र^४ हामत्र,^५ मुइइ अमत्र,^६ कन्तु सुभाओ ॥

1	N	तिमन्तोइ	5	A.	हामन्त
2	N	कर्म		N.	हामत्र.
3	N	कम्म	6.	A	अमन्त
4	A.	ममन्त		N	अमत्र
	N	ममत्र			

dhi snays lhan skēyes 1 an bshin te /
hkhō1 lo y1 n1 khyad pa1 gy1 /
ñe bah1 las 1 nams byed-pa ho /
dam st1 ā ka 1 ā l1 y1 snags /
hg1 o ba 1 nams l1 y1 1 añ bshin no /
ma snags ha snags mu d1 añ snags /
1 na ba y1 n1 1 an bshin no /

NOTES

Read सहज for सहज

सहज—The Sahajiyā doctrine

Read सरूअ for च रूअ

uppakamma—upakarma—The doubling of प is due to the accent उपकर्म is

उपक्रिया—Favour, obligation

visesa—visesa

इ—a particle used for emphasizing a preceding word

datthīkarāṇi—damstrākarāṇi—cf दशकराणि—S M, p 435

य जानु misread for जगनु

जगनु—Gen plural

Read मुद्दइअ for मुएइ

mudaja—muddia—mudrikā

कनु—कर्णतारा who accompanies the goddess अष्टभुजा कुरुकुल्ला—cf —

पूर्व [व] त शून्यतः पर्यन्त कुरुकुल्ला

भगवतीम् अष्टभुजा उत्तरदले

कर्णतारा

च ध्यायात् ॥—SM, p 351

सीहेउकअदिअस अग्गमइसि मन्तपउ घानु सरुअ ॥

सअस सिरइ मन्त सरवइ रुअ ॥

सअस भाहवइ मन्त अकूखर सरोउ रुअ ॥

सतसइ मन्तइ इक्कु चक्कु ॥

डाइनमन्त मरउ उअन्ति सहाओ ॥

श्रीहेरुकदेवस्याग्रमाहिषि-मन्त्र-पद घ्राण-स्वरूपम् ।

सहस्र-शिरे-मन्त्रः स्वरपति-रूपम् ।

सहस्र-बाहवे-मन्त्राक्षरं शरीर-रूपम् ।

शतशो हि मन्त्रेण एकश्चक्रम् ।

डाकिनी-मन्त्रो मृत्यूत्पत्ति-स्वभावः ।

सीहेउ कअदिअस,¹ अग्ग, मइसि, मन्त्र² ।

पउघानु सरुअ ॥ सअस सिरइ, मन्तु³,

सरवइ रुअ ॥ सत सभाइ वइ मन्त्र⁴, अकूखर,

सरोउ, रुअ ॥ सतसइ मन्तइ, इक्कु चक्कु ॥

डाइनमन्त्र⁵, मरउ उअन्ति सहाओ ॥

1	N	कअदिकस	4	A	मन्त
2	A	मन्त		N	मन्त्र
	N	मन्त्र.	5	A	मन्त
3	A	मन्त		N	मन्त्र

śī he ru ka de ba syā gra ma hi sūh /
 snags tshig sna yr ian bshin no /
 sa ha sīa śī ie yr snags /
 dbyans kyi bdag bo yr nr gzugs /
 sa ha sīa bā ha ba yr /
 snags kyi gr ge lvs kyi gzugs /
 śa ta sahi snags hkhori lo gcig /
 mkhah hgi o mahi snags hchi ba dan /
 shye ba yr nr ian bshin no //

NOTES

śī—śrī

heukaa—heruka—This is an extended form

dīa—deva

दिक्क—Gen singular

हिरक—He is one of the most popular deities of the Buddhist Pantheon His name is generally associated with his śaktis, who embrace the god and remain in Yab yum * He is also worshipped singly and in that case he will have two arms only When represented in Yab yum, he will have two or four arms —BI, p 61

maisi—mahisi—cf श्रीहिरकदेवस्य अयमहिषि—SM, p 435

ghānu—ghrāna—Sense of smelling It is one of the six indriyas (faculties)

saasa—sahassa—sahasra

sīrā—śīre

सवस सिरइ—cf सहस्र-शिरै—SM, p 435

Read सरवइ for सवरइ

saravaī—svarapati

Read भाहवइ for भाइ वइ

bhāhavaī—bāhave

सवस भाहवइ—cf सहस्र बाहवे—SM, p 435

sarīu—śarīra—II P § 356 Here शरीर represents काय-धातु (sense of touch)

satasa—śataśa(s)

सन्तइ—Inst singular

* Yab yum—It is a Tibetan word consisting of two particles, 'yab' and 'yum' The word 'Yab' in Tibetan means the honourable father and 'yum' means the honourable mother The combined word, therefore, means the father in the company of the mother, or in her embrace —BI, p 199

इह—The shortening or weakening of ए, necessitates the doubling of व

डाइन = डाकिनी

marau—maratu—marattu—mityu

Read उअत्ति for उअन्ति

uatti—utpatti

मरउ उअत्ति सहाओ—The nature of birth and death

XII

सहसननइ मन्तु विसअह रुअस्स लअणं ।

जलइततिजसइ मन्तपउ मणह विसउ ।

जालहमुहि पउ कज्जह विसूसउ ॥

पिग्घअलोज्जनी मन्तु चक्खु विजानु ॥

वज्जसरेरउइ मन्तपउ कज्ज विजानु ॥

सहस्रानने-मन्त्रो विषयस्य रूपस्य लगनम् ।

ज्वलिततेजसे-मन्त्र-पद मनसो विषयः ।

ज्वालामुखि-पद कायस्य विषयः ।

पिङ्गललोचने-मन्त्रश्चक्षुर्विज्ञानम् ।

वज्रशरीरे-मन्त्र-पद काय-विज्ञानम् ।

हसननइ^१, मन्तु विमह^२ रुअस्स लअण^३ ।

जल^४ इति जसइ^५, मन्तु पउ ॥ मणइ^६ विसउ,

जालह, मुहि, पउ कज्जह विसूसउ ॥

पिग्घअ लोज्जनी^७, मन्तु , चक् खु विजानु ॥

वज्ज सरेरउइ, मन्तु पउ, कज्ज, विजान ॥

1	N	सहननइ	4	N	जाल,
2	A	N. विसइ	5	N	जासइ
3	N	रअणं	6	N	मनइ

7. N रोज्जनी

ha si ā na nī yī m snags /
 yul gyī gzugs la reg pa ho /
 drā lī tu te dāu sehi snags /
 snags kyī tshig nī yid kyī yul /

dzia la mn khuh tshig lus yul /
pin ga lo tsa na-yi snags /
mug gi nam pa ses pa ho /
ba dzia sa re he snags /
lus khur nam pa ses pa ho /

NOTES

Read सहस्रननद for हस्रननद

sahasananai—sahasrānane—cf [शत] सहस्रानने—SM, p 435

Read विसञ्चद for विसद

विसञ्चद—Gen singular

visaa—visaya—There are six visayas (objective elements) —

- (1) रूप धातु (colour)
- (2) शब्द-धातु (sound)
- (3) गन्ध धातु (odour)
- (4) रस-धातु (taste).
- (5) स्पर्शव्य धातु (tangibles)
- (6) धर्म धातु or धर्मा (non-sensuous objects)

रूचस्स—Gen singular

laanam—laganam

Read जलइततिजसइ for जल इति जसइ

jalaṭṭatijasaṭ—jvalitatejase—cf ज्वलिततेजसे—SM, p 435

मणद—Gen singular

visaṭ—visaya

मणद विसउ—Non sensuous object

jālahamuhī—jvālāmukhī—cf ज्वालामुखि—SM, p 435

kajja—kāya—The shortening has caused the doubling

vissau—visaya—The doubling is due to the accent

कज्जद विसउ—The object of touch

Read पिग्घञ्जलीञ्जनौ together

piḡghaalojjanī—piḡghaalojanar—piḡghaalocanaṭ—piḡgalalocane—cf पिङ्गललोचने
 SM, p 435

cakkhu—caksu(s)

vijānu—vij āna—There are six vijānas (consciousness) —

- (1) चक्षुर्विज्ञान धातु (consciousness of vision)
- (2) श्रोत्र विज्ञान धातु (consciousness of hearing)
- (3) घ्राण विज्ञान धातु (consciousness of smelling)
- (4) जिह्वा विज्ञान धातु (consciousness of taste)
- (5) काय विज्ञान-धातु (consciousness of touch)
- (6) मनो-विज्ञान-धातु (non-sensuous consciousness)

चैक्खु विजानु—visual consciousness

vajjasareraui—vajja'sare—cf वज्रशरीरे—SM, p 435

काज विजानु (काय विज्ञान)—tactile consciousness

वज्जअ आहन मन्तो घान विसूसउ लअण ॥

मिलइत पउ घान विजान ॥

चिलिए मन्त सरजति विसूसउ ॥

हे मन्त भिन्निभणिअब्भं सह विसअओ

सहह सरजति भिणिणइ विजान ॥

एअं मन्त पअ सत्तअ अधइ मिसूसउ

सब्रभह मरण रूअ जनु ॥

वज्रकासन-मन्त्रो घ्राण-विषय-लग्नः ।

मिलित-पद घ्राण-विज्ञानम् ।

चिलिते-मन्त्र. स्वरपति-विषय.

हे-मन्त्र-(पदम्) द्विर्भणितव्य शब्द-विषयश्च

शब्दस्य स्वरपतिः, द्वयस्य विज्ञानम् ।

एवं मन्त्र-पद-सप्तकम् अर्द्धेन मिश्रितं सर्वस्य मरणं रूपं जनुः ।

वज्जअ आहर, मुन्तो, घान, विसूसउ लअण ॥

मिलइत^१, पउ, घान, विजान ॥

चिलिए^२, मत्तु^३ सरजत^४ विसूसउ ॥

हेमन्त भिन्निभणिअब्भ । सह विसअओ,

सहह, सअजत^५, भिणिइ^६, विजान । एअं मन्त, पअसत्त^७,

अधइ मिससउ, सबभह मरणरूअ तत्तु^८ ॥

1 N मिरइत

2 N चिलिय

3 N मत्त

4 N सरजात

5 N सरजात

6 N भिन्नोइ

7 N पअसत्तका.

8 A - N जन्तु

badzīa ā sa ne yr nī snags /
 sna yr yul la reg pa ho /
 mī lī ta yr snags kyi tshig /
 sna yr nam paī śes pa ho /
 tsi lī te yr snags kyi tshig /
 dbyans kyi bdag po yr nī lus /
 he snags gñis biyod sgīa yr yul /
 sgīa dan dbyans gñis kyi nam śes /
 de ltar snags tshig phyed bcas bdun /
 hchi dan shye bo kun gyr gzugs //

NOTES

Read आह्न for आहर—न and र are often confused
 घान विसृज (= घ्राण विषय)—Sense of smelling
 milāta—mīlita—cf मिलित—SM , p 435
 घान विज्ञान (= घ्राण विज्ञान)—Consciousness of smelling
 Read सरजति for सरजत
 sarajati—sarayati—saraati—saravati—svarapati
 हे मल भिन्निभणिअब्भ—1 e , हे हे—cf हे हे—SM , p 435
 sadda—sabda
 सद्ध—Gen singular
 भिन्नि—Gen singular
 Read सत्तअ for सत्त
 satta—saptaka
 अद्ध—Inst singular
 Read मिससज for मिससज
 missau—mīśrita
 Read जनु for तत्त Tib skye bo
 janu—janu(s)—Birth

XIII

सवरो षट्ठ सर आहनो खण्डेन्दुबिन्दु
 मुअड मण्डिओ भिन्निभणिअब्भं वज्जसत्त गुइहइअ ॥
 ख भिन्नि धु भिन्नि मुरु भिन्नि कमह भाइओ
 अप्राणड सम्मअट्ठ ॥

स-परं षष्ठस्वरासनं खण्डेन्दुबिन्दु-मुकुट-मण्डितम् (बीजम्)-

द्विर्भणितव्यं वज्रसत्त्वो गुह्यकः (= गुह्यक-रूपम्) ।

ख-द्वयं धु-द्वयं मुरु-द्वयं कर्मणो भावश्च प्राणैः समस्थम् ।

सवरो षष्ठ सर, आहनो, खण्डेन्दुबिन्दु

मुअड मण्डिओ, मिन्निभिणिअब्भं ॥

वज्रसत्त^१ गुह्यक ॥ ख मिन्नि र मिन्नि

मुरु मिन्नि कमह भाओ । प्रआणइ सम्म अट्ठ ॥

1. N वज्रसन्तु-

sa mthah drug pah dbyans stan can /
zla dum thig les mgo la brgyan /
lan gn̄is su n brjod par bya /
ido rje sems dpah gsan bahr qzugs /
lha gn̄is dhu gn̄is mu ru gn̄is /
las nam̄s h̄y n̄ dn̄os po ste /
so g dan m̄nam du gn̄as pa ho /

NOTES

manduo—manduu—mandua—mandiya—mandia—mandita

सवरो मण्डिओ—1 e, हँ

guhaia—guhyaka Pischel § 594

वज्रसत्त गुह्यक—The mystical form of वज्रसत्त In the mystic language, वज्र means शून्यता and सत्त means ज्ञान (knowledge) So वज्रसत्त means 'the knowledge of शून्यता', cf —

वज्रेण शून्यता प्रोक्ता सत्त्वेन ज्ञानमाप्ता ।

तादात्म्यमनयो सिद्ध वज्रसत्तस्वभावतः ॥—AS, p 24

Read धु for र Tib dhu

ख मिन्नि धु मिन्नि मुरु मिन्नि—ख ख, धु धु and मुरु मुरु,—cf ख ख धु धु धु धु मुरु मुरु—SM, p 435

kama—kamma—karma, cf Bengali काम (work)

कमह—Gen singular of कर्मन् where the consonantal base is dropped and the vowel base is formed

प्रआणइ—Inst plural

sammaattha—samastha—Similar

अधते महअ जुइणि पहिअ सिद्धइए

मन्तपउ स अ काअन्त रुअ ॥

दे ध भिन्नि पउ ग्रं भिन्नि पउ हे भिन्नि पउ ह भिन्नि पउ

कोह दशउ अक्खरइ जमधिबोहब्भं ॥

अद्वैते-महायोगिनिपठितसिद्धे-मन्त्रपद तच्च कायान्तरूपम् ।

दे-ध-द्वयं पदम्, ग्रं-द्वयं पदम्,

हे-द्वयं पदम्, ह-द्वयं पदम्,—

क्रोध-दशकाक्षराणि यमादि-बोद्धव्यम् ।

अधते, महअ^१ जुइणि, पहि असिद्धइए,

मन्तपउ^२, सअ काअन्त रुअ ॥ ओध^३ भिन्नि पउ,

ग्रं भिन्नि^४ पउ, हे भिन्नि पउ, ह भिन्नि पउ ।

कोह दशउ अक्खरइ । जमधिबोहब्भं ॥

1 N. सअ

3. N उध

2 N ०पउउ

4 N ग्रं भिन्नि ग्रं भिन्नि

*a dvar te mahā yo gr nī /
pa thī ta sī ddhehi snags kyī tshig /
de yan lus mthah yi m gzugs /
dī ē dha tshig gñis gr am tshig gñis /
he yi tshig gñis ha tshig gñis /
khro bcuhi yi ge gñin rje mī /
mthar byed la sogs kyis^१ gor bya /
1 X kyū*

NOTES

adhate—advāte

mahaa—mahā

juini—yoginī

pahia—paḥita

siddhaie—siddhe

अधते सिद्धइए—cf अद्वैते महायोगिनि पठितसिद्धे—SM, p 435

स—Nom singular of the pronoun तद् in Neut gender This form is the successor of the earlier form सो In Masc gender, we find the same form,—cf स शौवन (p 65), स वन (p 173), स उन्न (p 175), स विकनौ (p 256), स अवक् (p 391)—SK

अ—And

काञ्चन—Combination of काञ् (—काया) and अन् In Sanskrit we expect an आ which is shortened here It represents शून्य (void)

Read दे ध for औध Tib dre dha

de—dre^h dha—dhā

दे ध भिन्नि—ह भिन्नि पउ—cf द्रे^h द्रे^h धं धं यं यं हे हे ह ह—SM, p 435

koha—krodha

daśau—daśaka

अक्खरइ—Nom plural in Neut gender

जमधि—Combination of जम (—यम) and आधि(—आदि) In Sanskrit we expect an आ which is shortened here

bohabbham—boddhavyam

प वधस्स चउत्थ बीअ इ सिरइ लग्गउ

मे स मन्तो सअलह सहि सहाव डाइ ॥

एअं द्वाअदस्सउ मन्तपउइ प्रएत सउत पअ लअणं ॥

प-वर्गस्य चतुर्थ-बीजम् ई-(कारः) शिरसि लगतु,

मे-स-मन्त्र —सकलस्य सन्धिः, स्वभावो डाकिनीनाम् ।

एवं द्वादशकमन्त्रपदं हि प्रेतसत्त्वपद-लग्नम् ।

पवधस्स चउत्थ बीओ^४ इसिरह^५ लग्गउ^६ ॥

सेस^७ मन्तौ सअलह^८ सहि । सदावडाइ ॥

एअ^९ द्वाअ दस्सउ , मन्त्रपउइ ,

प्रएत सउत पअ^{१०} लअणं^{११} ॥

1. N. चउ बीत्थओ.

2 N इ सिरइ

3 N रग्गउ

4 A N. मेस

5 N सअरह

6 N एअ

7 N अप

8 N निअण.

pa sdehi bshī pañi sa bon la /
 ī yig mgo la iey pa ho /
 me sañi snags ni tshags kun te /
 mkhah hgi o ma yi ian bshin no /
 de ltañ snags ni bcu gñis ni /
 * † * * //

NOTES

vagha—vagga—varga

प वघस्स चउत्य बीओ—The fourth bija of the प class—1 e, म

1—ī—ई is shortened here, cf Tib ī yig

सिरङ्—Loc singular

लग्गउ—Imperative, third person, singular number Here the double con-
 nant is, perhaps, due to the change of conjugation, rt लग् being
 regarded as of the 4th class

प वघस्स—लग्गउ—1 e, भी

saddi—sandhi

पवघस्स—सञ्जलह सद्दि—1 e, the whole मन्त्र is भीमैस,—cf भीमै हस हस—SM,
 P 435

डाङ्ग = डाकिनी

dvaadassau—dvādaśaka

दस्सउ (=दशक) —The doubling is due to the accent

praeta—preta

sautā—sattva

laana—lagana—lagna

XIV

हस हस वीरए मन्तपउ छ तथअ वेओ

गुणह अइनन्त वक्खन । हाआर चउ बावइ

हो अक्कु हु भिन्निभणिअब्भं सत्त अक्खरइ

सूसत्तधाइह चम्मदि ॥

हस-हस-वीरे-मन्त्रपदानि षट् तथता-बीजं गुणस्यानन्तव्याख्यानम् ।

हा-कारश्चतुर्बीजानि, हो-एकम्,

हुं-द्वयं भणितव्यम्-सप्ताक्षराणि स्वत्व-धातुर्हि चर्मादिः ।

हसह वीरए, मन्तपउ , छतथअ^१ वेओ,
 गुण भअइ ॥ ननु, वक्खन्न^२ ॥ हाआर चउ वीवइ,
 होअक्कु , हुभिन्निभणिअब्भं , सत्त अक्खरइ,
 स्सत्तथाइह, चम्मदि^३ ॥

1 N चतथअ.

2 N वक्खन्न

3 N चम्मदि

sa ha dpa ho gcig snags tshig /
dc bshin gśegs drug sa bon te /
yon tan mthah med hchad pa ho /
hā yr sa bon yr ge bsh /
ho gcig hu^१ gñs brjod pa bya /
yr ge bdun po lpags sogs^२ kham /
 1 X ho 2 X. sog

NOTES

Read हस हस for हसह

vīrae—vīre

हस हस वीरए—cf हस हस वीरे—SM, p 435

छ (—षट्)—six —ODB, p 789

tathaa—tathatā (Truth)—आ is shortened here

bea—bīja—II P § 40

Read गुणह and अइनन्त for गुण भअइ नन्त.

गुणह—Gen singular

aīnanta—ananta

vakkhana—vyākhyāna

हा आर—cf हा हा—SM, p 435

bīva—bīa—bīja—Here is व-श्रुति

वीवइ—Nom plural in Neut gender

अक्कु (=एक)—The weakening of ए necessitates the doubling

हो अक्कु—cf हो हो—SM, p 435

hu—hu^१

इ भिन्नि—cf. इ इ—SM, p. 435

satta—sapta—seven

ssatta—svatva—self existence The doubling of स्स is due to the loss of व

dhāi—dhātu (element).—The elements are—(I) Six indriyas (six faculties—

(1) चक्षुर्धातु 'sense of vision', (2) श्रोत्र धातु 'sense of hearing', (3) घ्राण-धातु 'sense of smelling', (4) जिह्वा धातु 'sense of taste', (5) काय धातु 'sense of touch', and (6) मनो धातु 'faculty of intellect' , (II) *Ṣiṣ visayas* (*ṣiṣ* kinds of objective elements) , and (III) *Ṣiṣ vijñānas* (*ṣiṣ* kinds of consciousness)

स्वतन्त्रधातु—The elements represented in the composition of self-existence

चक्षुर्धातु—Combination of चक्षु (—चक्षु) and आदि In Sanskrit we expect an आ which is shortened Here चक्षु is चक्षु धातु which is another name for काय धातु (sense of touch)

तिलोअनासनि इअ मन्तो दुट्ठक वाचिअइ ॥

सत सइस एक कोटइ तथअगह परइवाअरइतए ।

सवरअइ ऊसरइ मअइओ खण्डिन्दुबिन्दु उसइअओ ।

एअं उपसमहरउइ मन्त सअलह ह ऊ अं मन्त सहावइ ॥

एअं मन्तपउ चउरइ जुवणि उअन्ति जअअ सिद्धइ ॥

त्रैलोक्यनाशनि इति मन्त्रो दुष्टकवाचिको हि ।

शत-सहस्र एककोटि-तथागत-परिवारिते-(मन्त्रः),

स-परकं हि ऊ-स्वरेण मण्डितं (बीजम्)

खण्डेन्दुबिन्दुभूषितञ्च, एवम् उपसमाहार्यो मन्त्रः

सकलो हि ह-ऊ-अं-मन्त्र-स्वभावो हि ।

एवं मन्त्रपदानि चत्वारि योगिन्युत्पत्ति-जातसिद्धिः ।

तिलोअ^१ नासनिइअ मन्तो, दुट्ठ कवचिअइ^२ ॥

सतसहस एक बोटइ^३ , तथअ गह^४ परइ वाअरइ त ए ।

सवरअइ, ऊसरइ^५, मअइओ , खण्डिन्दुबिन्दु उसइअओ^६ ।

एअं उस पस हरउइ, मन्त । सअलह^७ । हऊअं । मन्त^८ सहावइ ॥

एअ मन्तपउ, चउरइ, जुवणि , उअन्ति , अजअ सिद्धइ ॥

1 N त्रिलोमु

5 N. ऊरइस

2 A. N कवाचिअइ

6 N ० बिन्दु उसइअओ

3 N रोटइ

7 N सअरइ

4. N तथाकागह

8. A. N मन्त.

tīar lo kya br nā śahr snags /
 sdan ba la n cho ga ho /
 śa ta sa ha sīa ko tī /
 ta tha ga ta pa rī ba rīe /
 sa mthah ū yr dbyans kys spras /
 zla bahr dum bu thig les rgyan /
 de ltar snags kun ñer sdud paho /
 ha ū am snags kys rīan bshin /
 de ltar snags kys tshig n bshī /
 rnal hbyor ma shyed dnos grub hgyun //

NOTES

tiloanāsanī—trailokyanāśanī—cf त्रैलोक्यविनाशनि—S M , p 435

इअ—इति

dutṭhaka—dustaka

vācia—vācika

sata—śata

sahasa—sahassa—sahasra

Read कीटइ for बीटइ Tib ko tī

kotaī—kotī

tathaagaha—tathaagaa—tathāgata

paraivāaraitae—parivārite—This an extended form

सत सहस्र

परइवाअरइतए—cf शतसहस्रकोटितथागतपरिवारिते—

S M , p 435

maaio—mandita

ऊ सरइ मआइअ—Decorated with the vowel ऊ

खण्डिन्दु—Combination of खण्ड and इन्दु In Sanskrit we expect an ए, which is weakened first into short ए and then into इ

सवरअइ

उसइअ—ī e, हँ

Read उपसमहरउइ for उस पस हरउइ which does not give any sense

उपसमहरउइ—Potential participle

ह—a particle used for emphasizing a preceding word

चउरइ—Nom Neut gender

juvanī—yoginī

Read उअति for उअति

uattī—utpattī

Read जञञ for अजञ which gives no sense.

jaaa—jāta

siddhai—siddhi.

XV

पुणोहि सवरो पञ्चबाण पासट्ठइअ आसणो
खण्डिन्दुबिन्दु ओसणो विहिना तत्तबीओ ॥
प पासट्ठइअ बीओ पतानइ जुइनिजालु ॥
टअर उद्दीवणो मन्तु ॥

पुनर्हि स-परं पञ्चस्वरपार्श्वस्थितासन
खण्डेन्दुबिन्दुभूषणं विधिना तत्त्वबीजम् ।
प-पार्श्वस्थितबीजं प्रतनोति योगिनीजालम् ।
ट-कार उद्दीपन-मन्त्रः ।

पुणोहि सवरो, पञ्चबाण, पासट्ठइअ आसणो ।
खण्डिन्दुबिन्द ओसणो^१ विहिना, तत्तबीओ ॥
पपा^२ सट्ठइ बीबीओ^३ । पतारइ^४ जुइनिजालु ॥
फअर^५ उद्दीवणो^६ मन्तु ॥

1	N	ओसनो	4.	N	पटारइ
2	N	पाप	5	N	टअर
3	N.	बीनिओ	6	N.	उद्दीवणो

slar yan sa mthah dbyans lna pah /
drun na gnas pah stan can la /
zla dum thig les brgyan pa ho /
cho gas de kha nah sa bon /
pa drun gnas pa rnal hbyor mah /
tshogs n bskyed par byed pa ho /
ta yig hbar bar byed pah snags /

osano—usana—ūsana—hūsana—bhūsana

vihinā—Inst singular

Read पासट्ठइअ for पासट्ठइ

Read बीओ for बीबीओ which gives no sense

Read पतानइ for पतारइ as it makes no sense and न and र are often confused

patānai—pratanoti—produces, creates

Read टअर for फअर Tib ta yrg

uddivano—uddipana

सिहरूअए खअ मन्तपउ विनायक, विधस्सनो इअ ॥

गजरूअए ग मन्त सत्तविण्णकअओ ॥

तैलोअउदरए पउ वरहइ धूइ सअलु उअत्ति ॥

समुदमेअले गह भिन्निपउ मन्तु

साजरुमिहउ मन्तअ मेउ ॥

सिंह-रूपे ख.—मन्त्रपदं विनायकविध्वसनमिति ।

गज-रूपे गः—मन्त्रः सत्त्व-विघ्नकरश्च ।

त्रैलोक्योदरे-पद वाराहीदूतिसकलोत्पत्ति ।

समुद्रमेखले-‘ग्रस’-द्वयपद-मन्त्रः सागरमेखलामन्त्रकमेखला ।

सिहरूअ ए खअ मनुपउ विनाअ¹ कुविधस्सनो इअ ॥

गजरूअ, ए गमन्त, सत्त विण्णकअओ ॥

तैलोअ उदरए पउ वरइह, धूइ सअलु उअन्ति ॥

समुद मेअले² गहभिन्निपउ , मन्तु³

साजरु मिहउ, मन्त अमेउ ॥

sin ha ru pe khah snags tshig /
bgegs kyi gtso ba b'lug byed paho /
ga dza ru pe gah yi snags /
sems can lun gyi bgegs byed paho /
traa lo kyo da re yi tshig /
rab mchog pha ña kun bshyed paho /
sa mu dra me kha la gra ha gñis kyi tshig /
rgya mtsho lta buhi sha rays rgyan /
de ni snags kyi sha rays so /

NOTES

सिद्धरूपे खं—cf सिद्धरूपे ख —SM, p 435

khaa—kha ka—The letter ख

vidhassano—vidhvamsana

इक्ष—इति

गजरूपे ग—cf गजरूपे ग —SM, p 435

vinna—vighna

तैलोक्ष उदर—cf तैलोक्खीदरे—SM, p 435

Read वरहह for वरहह

varahañ—vārāhī.

dhūi—dūtī

samuda—samudda—samudra.

meale—mehale—mekhale

gaha—grasa.

समुद्र सेचले गह भिन्नि पड—cf समुद्रसेखले गस गस—SM, p. 435

sājaru—sāyara—sāara—sāgara

mihau—mekhalā—II P § 363

meu—meau—mehau—mekhalā

हुँ फडाख डाइनि प्रभु अ ।

वीरदैतए हुँ मन्तपड पकेत उअत्ति यह यजउ भिन्निअबूभं ।

एअं सत्तपड मन्त सबूभ कम्मअ

लोअ जनभोम उअत्ति मन्न हाइ ॥

हुँ-फद्-कारो डाकिनीप्रभुश्च ।

वीराद्वैते-हुँ-मन्त्रपदं प्रकेतोत्पत्तिर्यथा योगश्च विज्ञातव्यम् ।

एवं सप्तपदमन्त्रः सर्वकर्मकलोकज्ञानभूमोत्पत्तिर्मनो जहाति ।

हुँ फडाख, डाइनि, पभूअ ।

वीरद्वैतए हुँ मन्त्रपड , पकेत उअन्ति ।

यमे , यजउ^१ भिन्निअब्भ ॥

एअ सत्त पडमन्त, सव्वभ कम्मैअ लोअ ।

जन भो मउअन्ति मन्न हाइ ॥

1. A. यजेउ

N यउउ

hum dan phat gyr yr ge nr /
mkhah hgr o ma yr khyab bdag go /
bī 1 ā dvar te hum snags tshig /
thabs dan ses 1 ab gñs med las /
tha ma la hdus byas skyes paho /
de ltar 1 kan pa bdun snags te //

NOTES

फडाख—Combination of फद् and आख (—कार)

अ—And

vīraddantae—vīrādvaita—cf वीराद्वैते हुँ हुँ—SM , p 435.

paketa—praketa—knowledge, perception, appearance

uatti—utpatti.

Read यद् for यने, as the latter does not give any sense

yaha—yathā.

yaja—yoya—yoa—yoga

अ—And

bhinnabbham—bhinnaviyabba, vinnaviyavva—vijñātavyam—Potential participle

jana—jñāna—knowledge

bhoma—bhūma(n)—World.

manṇa—maṇa(s)—The doubling is due to the accent,—Acc singular, =सकल्प,
विकल्प (desire, conception formed in the mind, volition)
हाइ (—हा, 'to remove') =जहाति—Present tense, third person, singular number

XVI

हुँ हा भिन्नि महापसुमोअनइ पउ ससरउ ॥
योगएसरइत्त मन्त सान्तिरूइनि ॥
डाइनी लोआना वद्धनइ पउ बोइ निभानो लोअ ॥
हुँ-हा-द्वय-महापशुमोहनि-पदं ससारश्च ।
योगेश्वरि त्वम्-मन्त्रः शान्तिरूपिणी ।
डाकिनी-लोकानां वन्दनि-पद बोधिनिभानो लोक ।

हुँ हाभिन्नि, महापसु मोअनइ, पउ ससरउ ॥
योग एसर इत्त मन्त, सान्तिरूइनि ॥
डाइनी लोआना¹ वद्धनइ², पउ, बोइ निभानो³ लोअ⁴ ॥

1. A. N. लोआना. 3 N. मित्तानो.
2. N omits it. 4. N. रोअ.

hum hā gñis mahā pa su mo ho niho /
tshig gi hkhori baki rmons pa ho /
yo ge śva ri tvam gi snags /
shi ba yi ni gzugs su ho /
dā hi nā lo kā nām ba nda nihi tshig /
hyig rten byan chub tu hyug byed /

NOTES

हुँ हा भिन्नि महापसुमोअनइ—cf हुँ हुँ हा हा महापशुमोहनि—SM, p 435
sasara—samsāra
योगएसरइत्त—cf योगेश्वरि त्व—SM, p 436.
sānti—śānti

rūṇi—rūṇi.

लोअना—Gen plural

vaddhana—vandan

डाइनी लोअना वडनइ—cf डाकिनौलीकाना वन्दनि—SM, p 436

— • —

सत्तकम्मे हुँ फडमन्तपउ चउट्ठीअ हसइअओ ॥

भूतत्तासनइ पउ तीथओजान नासअइ ॥

एअं सत्त मन्तपइ भणिअ कम्म करइ ॥

सत्यकर्मणि हुँ फट्-मन्त्रपदं चतुर्थ्यं दर्शितञ्च ।

भूतत्रासनि-पद तीर्थिक-ज्ञानं नाशयति ।

एवं सप्तमन्त्रपदं भिन्नकर्म करोति ।

सत्तकम्मे हुँ¹ फडमन्तपउ, चउट्ठीअ हेसइअओ ॥

भूतन्ता² सनइ, पउ, तीथओ जान नसअइ ॥

एअ सत्त मन्तपइ, भणिअ³ कम्म करइ ॥

1 N. हुँ. 2. N भूता०

3 A N भणिअ

sa tya me hum phathā snags kya tshag /
mthah bshī po ni ston pa ho /
bhūta trā sa na ya tshag /
mu stegs ye śes hjom pa ho /
de lta snags tshag bdun pos ni /
las kya dbye ba byed pa ste //

NOTES

satta—satya

कम्मे—Loc singular

फडमन्तपउ—Combination of फट् and मन्तपउ (— मन्त्रपद)

सत्तकम्मे हुँ फडमन्तपउ—cf. प्रत्ययकारिणि हुँ फट्—SM, p 436

cautthia—caturthya

ddasaia—darśita—The doubling is due to the accent

bhūtattāsanai—bhūtatrāsanai—cf भूतवासि—SM, p 436

tīthao—tīthau—tīrthika—Non Buddhist, such as the followers of Brahminism
or Jainism

jāna—jñāna

नासञ्ज—Present tense, third person, singular number

paī—pada

bhannia—bhinnaka

करञ्ज—Present tense, third person, singular

XVII

पहन्तो सवरो अ जुत्तोइ यहन्तो ईसर जुत्तउ ।
एओ नहन्तो रेओ पहन्तो सिद्धे पउ विद्ये पउ स्वरि मन्तो ।
प पासउ ट बीओ हु खण्डिन्दुबिन्दु ओसन्नो
पुणोवि भणिअब्भं ॥

प-(कार)-स्यान्तं स-परम् अ-युक्त हि य-(कार)-
स्यान्तम् ई-स्वर-युक्तञ्च ।

एवं न-(कार)-स्यान्तं रेफ-(युक्तम्), प-(कार)-स्यान्त
सिद्धे-पद विद्येपदम्—श्वरि-मन्त्रः ।

प-(कार)-पार्श्वञ्च ट-बीजं हुः खण्डेन्दुबिन्दु-भूषणः,
पुनरपि भणितव्यम् ।

पहन्तो, सवरो अजुत्तइ¹, यहन्तो, ईसजुत्तउ, एओ ।

नहन्तो, रेओ, पहन्तो, सिद्धे पउ, विद्ये पउ ।

स्वरिमन्तो, पपासउ, टबीओ, हु खण्डिन्दुबिन्दुओ ।

सन्नो, पुणो विभणिअब्भं ।

I N. अजुत्तोइ

pa mthah sa mthah a dan ldan /

ya mthah ī yr dbyans dan bcas /

yig na mthah na ra yig dan /
pa mthah dan sid¹ dhehr tshig /
bid dyehr tshig dan śva rhr snags /
pa drun ma dan ta sa bon /
hum la zla dum thig les brgyan /
bskya la yan n brjod par bya /

1 X sen

NOTES

Read ईसर for ईस

ईसर—The vowel ई

eo—eu—eva, evam—Thus Cf Old German, eo

reo—reu—rea—reha—repha

osanno—usana—ūsana—hūsana—bhūsana—The doubling is due to the
 accent

vi—api Pischel § 143

सिद्धे पञ्च पुण्यो वि भणित्वम्—cf परमसिद्धे महाविद्येश्वरि हुँ हुँ फट् हुँ हुँ फट्,—SM
 p 436

प पासट्ठइओ टआरो हुँ फडाख साहोइ सअउ ॥

एअं मन्तु नाभिट्ठइअ विहिना सधनाओ सह कअओ ॥

प-पार्श्वस्थितः ट-कारो हुँ फट्कारः स्वाहया सह च ।

एवं मन्त्रो नाभिस्थितो विधिना स्वधा-नाम्ना सह कथितः ।

पपासट्ठ टईओ,¹ टआरो, हुँ फडाख साहोइ सअउ ॥

एअ मन्तु नाभि ट्ठइअ, विहिना, सधनाओ, सह कअओ² ॥

1. A ँट्ठइओ. 2 N कअउ

N. ँट्ठइउ

pa drun gnas dan ta gīg ste /
hum phat dan n svāhā bcas /
snags hdr lte bar cho ga yis /
bsgrub bya mn dan bcas par brjod //

NOTES

फडाह—combination of फट् and आह (—कार)
 साहोइ—Inst singular of साहा—cf इँ इँ फट् इँ इँ फट् साहा—SM, p 236
 saa—saha—with Tib bcas
 उ—and
 vihinā—vidhinā—Inst singular
 sadha—svadhā
 nāo—nāu—nāva—नावँ—nāma Pischel § 152
 kaao—kaau—kahau—kahiu—kahia—kathita

XVIII

इन्द्रिय विसज न दिक्खदउ न भुअ नइ सत्थानाइ होइ ।
 समु पपञ्चु भाअ गहुअओ छडइ मोह पम्मत्थ पविस्स ॥
 इन्द्रियविषयो न दृश्यताम्, न भुजो न हि संस्थानादिर्भवति ।
 सर्वं प्रपञ्च भावेन गृहीत्वा च छर्दय मोहं परमार्थं प्रविश ।

इन्द्रिय विसजन दिक्खदउ, न भ्रअ^० नइ सत्थान हइ ।
 समु पपञ्चुभाअ गहुअओ छडइ मोह पम्मत्थ पविस्स ॥

1 N* दिक्खपउ A. N. भुअ

dban pohi yul ni mi lta shin /
phyag dan bshugs tshul la sogs min /
bsgoms pas spros pa kun bzun ste /
gti mug de ni span bor gyis /

* * * * *

*

NOTES

Read इन्द्रिय for इन्द्रय
 indriya—indriya
 visaja—visaya
 दिक्खदउ—Pass Imperative mood, third person, singular number
 bhua—bhujā
 According to Tib sogs (=आदि) and also for the sake of metre, read सत्थानाह
 for सत्थान

*

satthānāḥ—samsthānāḥ

Read होइ for हइ, for the sake of metre

hoḥ—bhavati

sabhu—sabba, savva—sarva

papañcu—prapañca.

bhāa—bhāva—This form is taken here as Inst. singular.

गहुअ—This is a gerundial form.

समु गहुअ ओ—And realising all the phenomena (प्रपञ्च) through भाव.

Thus it is said—

“भावेन लभ्यते स”

भावाधीनमिदं जगत ॥”

chadaḥ—chadaḥ—Imperative mood, second person, singular number

नोह—Acc singular

pammattha—paramārtha

पविस्स (= प्रविश)—Imperative mood, second person, singular number The doubling is entirely due to metre

छडइ पविस्स—Give up illusion and enter into Highest Truth

Metre—सहकारकुसुममञ्जरी

ओजि त्रयोदश सन्नि पञ्चदश सहकारकुसुममञ्जरी । —कन्दोनुशासन ।

—,०—

XIX

रम रम परम महासुह वज्जु प्रज्ञोपायइ सिज्जउ कज्जु ।

लोअण करुणा भावहु तुम्म सअल सुरासुर बुद्धहु जिम्म ॥

रमस्व रमस्व परममहासुखवज्जे, प्रज्ञोपायेन सिद्धिः कार्या ।

लोकानां करुणां भावय त्वं सकलसुरासुरेषु बद्धो हि यथा ।

रम रम परम महासुख^१ वज्जु, ^२प्रज्ञोपायइ सिज्जउ कज्जु^३ ।

लोअण करुणा^४ भावहु तुम्म, सअल सुरासुर बुद्धहु^५ जिम्म ॥

1. A N. महासुह

3. N कज्ज

2. N वज्ज

4 N करुणा

5. N बुद्धहु.

mchog tu bde ba chen pañi do 1je 1ol cug 1ol /
śes 1ab thabs kyi dgon pa giub pa mdzod /
hyig 1ten 1nams la khyod kyi¹ thugs 1je bsgoms /
ñ lta lha dan lha dan min ma lus sans 1gyas mdzod //

1 X kyi

NOTES

रम—Imperative mood, second person, singular number

mahāsuha—mahāsukha

प्रज्ञोपायइ—This form is Inst singular of—अ bases

siṣṭau—siddhi

kajju—kāryā

प्रज्ञोपायइ सिञ्जउ कज्जु—The way to attain सिद्धि is the proper combination of प्रज्ञा (wisdom) and उपाय (means) प्रज्ञा is शून्यता, devoid of all प्रपञ्च and उपाय is करुणा (compassion) For the realisation of मोक्ष (salvation), both of them are required together They are inseparable like the lamp and its light (AS, p 2).

सोअण—Gen plural of—अ bases

भावहु—Imperative mood, second person, singular number

hu—khu—khalu Pischel§ 94 and 148

जिन्म = यथा

Metre—चोपाई, 8 + 7 = 15 Final syllable must be short

आराहिअ महसुहि बोहि वज्जहरोइ

के सुण समाहिअ अच्छसि तुम्म ।

रामय वज्ज पम्मे अजुइ निबोहइ

जि सह सुण समाहिअ अच्छइ तुम्म ॥

आराधितो महासुखेन बोधिवज्रधरो हि, कः शून्यसमाधौ असि त्वम् ।
 रामय वज्र पद्मे अद्य हि निबोधसि येन सह शून्यसमाधौ असि त्वम् ।

आराहिअ मह सुहिवो^१ बोहि वज्जहराइ,
 के सुण सहाहिअ अऊसि तुम्म ।
 रामय वज्ज पम्मेअ जुइनि^२ बोहइ,
 जिमहे^३ सुण^४ समाहिअ अऊइ तुम्मे ॥

1 A छहि

3. N. मह

2 N जुइति.

4 N छन

*byan chub ıdo ıje hdzin pas bde chen gyis nı
 mñes par mdzod /
 lhyod nı ston ñid tin ne hdzin la shugs sam ci /
 ıdo ıje pa dma ıol bas den nı nes rtogs mdzod /
 gan gis lhan cig ñid tin hdzin la kyod bshugs /*

NOTES

ārāhıa—ārādhıta

mahasuhı—mahāsuhaı—Inst singular of महासुह (—महासुख)

bohi—bodhi

Read वज्जहरो for वज्जहरा.

vajjaharo—vajradhara.

के—Nom singular of the pronoun किम् The real pronoun form in Sanskrit
 * is कद् and not किम् (cf कद्व, कदुण, etc) किम्, as a matter of fact, is in
 Neut gender, which comes from कम्, क becomes कि as it is followed
 by न् (cf पूर्णिमा—पूर्ण्या) cf Bengali, কে used in the same sense

suna—sunna—śūnya

समाहिअ—This form is Loc singular It has been declined like—इ bases in
 the feminine gender

Read अऊसि for अऊसि

अऊसि (=असि)—Present tense, second person, singular number

तुम्म=त्वम्

रामय—Causative, Imperative mood, second person, singular number

वज्ज (=वज्र)—Acc singular

पम्मे—Loc singular In the esoteric doctrine the वज्ज symbolizes the लिङ्ग and
 the पद्म represents the female organ The union of the वज्ज (the
 thunderbolt) and the पद्म (the lotus) symbolizes the highest bliss
 (महासुख) arising out of conjugal union.

aju—ajju—ajja—adya

nibohai—nibohahi—nibodhasi—Present tense, second person, singular number

Read जि सह for जिमहे Tib gan gis lhan cig

ji—jaī—Inst singular This form is shortened here due to metre

Read अच्छइ for अच्छ

acchai—acchahi—acchasi (=असि)—Present tense, second person, singular number

Read तुम्ह for तुम्हो

Metre—भमरद्रुतम्

षाचुता भमरद्रुत अजै । षण्मातव्यं चतुर्मातपञ्चकं त्रिमातञ्च भमरद्रुतम् । अजैरिति दशभिरष्ट भिष्यति ।—इन्दोनुशसन ।

जारहि तुम्हि पभु चउधाउ बीओ
उठति चआलि अवधूइ सज्जअ ।
तिहुयण डहइ न दिसूइ कोह
जलति जलति निव्वाणसरूअ ॥

ज्वालय त्वं प्रभो चतुर्धातुबीजम्, उत्तिष्ठति चण्डाली अवधूतीसज्जा ।
त्रिभुवनं दह्यते न दृश्यते कोऽपि, ज्वलति ज्वलति निर्वाणस्वरूपम् ।

जारहि तुम्हि पभु चउधाउ बीओअ
उठति वआलि^१ निवधूइ सज्जअ ।
तिहुअण डफइ^२ न दिसइ कोह
जलति जलति निवाणसरूअ ॥

1. A N चआलि

2. A. N डहइ

mnah bdag khyol krys khams bshiri sa

bon hdzag pa mdzod /

a ba dhu tiki ran bshin gtum mo ldan ba hgyu /

sa gsum sreg pa byed de gan duhan mī mtho no /

mya nan h̄das pañ no boṣ hbar shin hba bar hgyu /

jārahī—jālahī—jvālaya

तुम्हि—This form is in the plural number of the pronoun of the second person both in Nom and Acc cases But it is used here in the sense of Nom singular

प्रभु—Voc singular of—उ bases

चउधाउ—Four elements In Buddhism only four elements are recognized —

चत्तारि महाभूतानि कथम् ? पठवीधातु, आपोधातु,
तेजोधातु, वायोधातु, भूतरूप नाम ॥

—अभिधम्मत्थसंगहो, p 30

The Buddhists do not recognize आकाश as an element —

आकासधातु परिच्छेदरूप नाम ॥

—अभिधम्मत्थसंगहो, p. 30

उठति—Present tense, third person, singular number

caālī—candālī

Read अवधूइ Tib a ba dhu tihi

avadhūi—avadhūti

sajja—sajjā

उहइ—Pass present tense, third person, singular number

Read दिसइ for दिसइ

दिसइ—Pass present tense, third person, singular number

koha—ko o—ka-wa—ka-va —ka-vi—kapi—ODB , p 845

जलति जलति निव्वाणसरूअ—There shines and shines the character of निर्वाण

Metre—चौपाई (also called पादाकुलक and कुलपाई) The last foot is commonly, though not invariably, a spondee.

डाइनि सहजरूइ आनन्दइ

जरण मरण पडिहास न दिसूइ ।

इ बोह करहु चित्त जिननाहइ

सत्तधाउ उतारहु माइअइ ॥

डाकिनी सहजरूपेणानन्दति, जरण-मरण-प्रतिभासो न दृश्यते ।

इमं बोध कुरु चित्त जिननाथस्य सत्त्वधातुमुत्तारय मायायाः ।

डाइनि सहजरुइ^१ आनन्दइ ।
 जरण मरण^२ पडिहास न दिसइ ।
 इबोह करहु^३ चित्त जिण^४ ना हइ ।
 सत्तघाउ उतारहु माइअइ ॥

1	N	सहजरुइ.	3	N	कारहु
2	N.	omits it	4.	N.	जिन

lhan skyes ran bshin gyis ni mkhahgro
ma namsgah bar mdzod /
rga ba dan ni hchi bar snan ba ma mthon no /
thugs kyi rgyal ba ngon po yis ni hdi
dag sad pa mdzod /
sgyu mas sems can kham ni bsgyal bar mdzod //

NOTES

dāini—dākinī They are generally represented as five in number —

- (1) बुद्ध डाकिनী—holding a wheel
- (2) वज्र डाकिनী—holding thunderbolt
- (3) रत्न डाकिनী—holding jewel
- (4) पद्म डाकिनী—holding lotus
- (5) कर्म-डाकिनী—holding a sword

Some add another डाकिनी, called विश्व, holding double thunderbolt

डाकिनीs correspond to the five female energies of the five Dhyāni—Buddhas
 saḥajārūi—saḥajārūai—Inst singular Tib ran bshin gyis This form is
 shortened due to metre

आनन्दइ—Present tense, third person, singular number

paḍihāsa—pratibhāsa

जरण मरण पडिहास न दिसइ—The appearance of old-age and death is not seen
 (there)

इ—Acc singular of the pronoun इद्म् in Masc gender Cf इ (—this) in the
 Maithilī language

boha—bodha

करहु—Imperative mood, second person, singular number

चित्त—Voc singular

jīnanāhai—jīnanāhaha—Gen singular of जिननाह (—जिननाह)^१ इ in the place of
 इ (genitive singular affix), is due to rhyme.

sattadhāu—sattvadhātu—A world of living beings

माइआइ—Abl singular of—आ base

Metre—चौपाई

XX

बोहि सहावइ सब्भु जनु मोहिअ बालहु अविजिनु ।

जुइनि तत्तु सब्भु सारु जोहि सो नरु वज्जधरु ॥

बोधि-स्वभावे सर्वजनः, मोहितो बाल खलु अविज्ञः ।

योगिनीतत्त्वे सर्वसारे यो हि स नरो वज्रधरः ।

बोहि सहावइ सब्भु जनु, मोहिअबालहु अवि' ।

जि जुइनि तत्तु सब्भु सारु, जोहि सो नरु वज्जधरु" ॥

1 N combines अवि with जि in the third pāda

2 N. वजधरु

shey bo thams cad byan chub ran bshin te /
mons pahr byis pas ses pa ma yin no /
sems can thams cad nal hbyor mahr de nd /
mi gan yin pade m rdo rje hchan //

NOTES

बोहि सहावइ सब्भु जनु—All men have the nature of (acquiring) supreme knowledge (बोधि)

Read—अविजिनु for अवि and जि in the third pāda The metre, rhyme and the sense require the reading अविजिनु

avijinu—avijānu—avijānua—avijna Pischel§ 118

jumin—yoginī—The doubling is due to metre

सब्भु सारु—Which is the essence of all

naru—nara (man)—Nom singular

vajjadharu—vajjadhara

जुइनि तत्तु सो नरु वज्जधरु—That man who stands on the truth of योगिनी which is the essence of all, is regarded as वज्रधर

Metre—कुसुमितकीटकीटस

तथा सने दशोदश ओजे चतुर्दश कुसुमितकीटकीटस —इन्दोनुशासन ।

XXI

सुणु सुणु तुम्मि भाइनिइ सत्तधाउ सहाइ निमोचनी ।

तुम्मिहु सत्तहु भेउ नाइ वीरहु सब्भहु उत्तारनी ॥

शृणु शृणु त्वं भगिनि हि, सत्त्वधातुस्वभावनिमोचनी ।

तव सत्त्वस्य भेदो नास्ति, वीरस्य सर्वस्य उत्तारणी ॥

सुणु सुणु तुम्मि भाइनि । इ ।

सत्तधाउ सहाइनि^१ मोचनि^२ ।

तुम्मिहु सत्तह^३ भेउ नाइ,

वीरहु सब्भ हउ तारनि ॥

1 N. omits इ सत्तधाउ सहाइनि

2 N मोचनी. 3 N. सत्तहु

4 N omits इ and connects उ with तारनी

gson cig gson cig¹ sūn mo khyod /
sems can khamś kyī ran bshin grol byed ma /
khyed dan sems can namś la dbye ba med /
dpah bo thams cad sgrol bor mdzad pa mo //

1 X omits 'gson cig'

NOTES

तुम्मि—Nom singular of the pronoun of the second person But really speaking, this form is plural

भाइनि—Voc. singular This is long due to metre

इ—is used here as expletive

सुणु सुणु तुम्मि भाइनि—Hark, hark, o sister । hark.

nimocanī—nirmocanī

तुम्मिहु—Gen singular (strictly speaking plural)

सत्तहु—Gen singular

bheu—bheda

nāi—nāhi—nāthi—natthi—nāsti—(na+asti) Dr S K Chatterji in O D B, p 555, derives नाइ from na+āsīt (na+āsīt—nāhī—nāi) and consequently takes it as a past form (p. 953) But Bengali नाइ is really a

present form, and when preceded by some finite or infinite verbs, a past one, e g, आनां हाते टाका नाई (present tense) and आनि एई काज करि नाई (past tense) The second example, आनि एई काज करि नाई=आनि एई काज करिषा आहि ना—I am not, after doing this work—I e, I did not do this work It should also be noted here that Gujarātī ‘nathi’ or ‘nathi’ (=Bengalī नाइ) comes from नास्ति

तुम्हिहु सत्तहु भेउ नाइ—There is no difference between yourself and the living beings

वीरहु—Gen singular A साधक is called वीर who attains सिद्धि (success), after sticking to the वामाचार

सबुभहु—Gen singular

utāran—uttāran

वीरहु सबुभहु उत्तारनी—you are the deliverer of all the vīras

Metre—द्विपदी

चतुर्मावादिकविश्वप्रान्तेरक्रियुगै पुन ।

एकानेकैरन्तवर्णैर्दमके द्विपदी विदु ।

—छन्दोगशासन ।

XXII

सूअरओइ जगु मुदिअओ सहज सहाइ तत्तु सरो ।

पुणु संसारह दुःख न हो जि पसु सोइ बुद्ध तु जनो ॥

शू-कारेण जगन्मुदितञ्च, सहजस्वभावतत्त्वं स्मर ।

पुनः संसारस्य दुःखं न भवति, यः पशुः स हि बुद्धस्तु जनः ॥

सूअरओइ जगु मुदिअओ, सहज सहाइ तत्तु सरो ।

पुणु संसारह दुःखनहो, जि पसु सोइ बुद्ध तु जनो ॥

sū yī yī ges hgrō kun ʾgyas btab ste /
lhan skyes ʾaṅ bshin de kḥo na nīd dān par bya /
slar yān hkhon bahr slug bsnal mī hoṅ no /
phugs gan yin pa skyē bo de ʾnams sans ʾgyas so //

NOTES

sū—sū—It symbolizes सूनु.

सूअरओइ—Inst singular

jagu—jagat—The world

mudia—mudita

सहज सहाइ (=सहजधर्म)—The Sahajyā doctrine

Read तत्तु for तन्तु which gives no sense

tattu—tattva—Truth

सरो (=सर)—Imperative mood, second person, singular number.

ससारह—Gen singular

हो—भवति, cf अप्यणु नाहो अस् वि रुद्धो—DKS, p 112, जिम तिम हो णिसरि जाइ—DKS, p 118

जि—Nom singular

pasu—paśu.

तु—an emphatic particle The emphasizing^a particle त in Bengali comes from तु Cf एहि त इन्द्रावन—SK

Metre—द्विपदी

XXIII

जमदूअ जोइ अच्छहु तुम्मि तइ अजरामरु पावहु पुणिइ ।

मरण न पाइ बोहि अनुत्तओ जुइनि पाप न पुन्नइ जुत्तउ ॥

यम-दूतो योगी असि त्वम्, तत्राजरामर प्राप्स्यासि पुनर्हि ।

मरणं न प्राप्नोति बोधिरनुत्तरः, योगिनी पापेन न पुण्येन युक्ता ॥

जमदुअ¹ जोइ अच्छहु² तुम्मि,

तइ अजरामरु पावहु पुणिइ³ ।

मरण न पाइ बोहि अनुत्तओ,

जुइनि⁴ पाप न पुन्नइ जुत्तउ ॥

1 N ०दूअ , 3 N पुणीइ

2. N अच्छहु 4 N. जुइनी

gāin rje pho ŋa mo yī rnal hbyoi ma lhyol bshugs /
de yis slar yan rgas dan hchi ba med pa kthob /

*hch ba slon ba byed paḥ ,nal hbyoḥ ma bla med /
nal hbyoḥ ma la sdig dan bsod namḥ mḥ ldan no //*

NOTES

jama—yama—In Post-Vedic mythology we find that यम is the appointed Judge or Punisher of the deed and for this reason, he is also called धर्मराज or simply धर्म (Law or Justice personified) धर्म, i.e., यम is, in later period' identified with धर्म, one of the Buddhist Trinity So यम दूत means here धर्म-दूत (i.e., the messenger of धर्म in Buddhism) There is a chapter on यमदूत-संवाद in शृङ्खपुराण of रामाङ्ग पण्डित, where यम has been identified with धर्म (one of the Buddhist Trinity) In the same work, we also find the mention of धर्मदूत instead of यमदूत यम is held in high estimation in the Dharma-cult—a form of Buddhism

dūa—dūta—The messenger

taḥ—tahi—tāhi—tamhi—tamhi—tasmin or from ta dhi (ta dhi—tahi—taḥ), where 'dhi' is an old locative suffix, not found in Sanskrit, but derived from Pāli—dhi (cf Pāli, सर्वधि=सर्वत्र) and from Greek—thi — ODB, p 745 Cf तहि, तहि (=तत्र)—AC, 14 1, 28 1, 43 4, 50 6, तहि (=तत्र)—SK, p 306

पावहु—Future tense, second person, singular number

पुणि (पुनर्)—cf पुनि—GCG, p 316, 321, 328, 340, 342, पुणि—SK, p 124, 160, 229, 397

इ—used as expletive

पाइ—Present tense, third person, singular number, cf गण श्रुत पाइ—SK, p 204.

anuttao—anuttara

punna—punya

पुनइ—Inst singular of—अ base

Metre—चोपाई

—o—

XXIV

इन्दिअ बोइसत्तजनु विसजह बुद्धत्त करो ।

कन्द बुद्धसहाइ धरो घातह वजधरुइ धरु ।

बन्धइ आवउगमु न हो अमरह भाइ समु धरु ।

करुणा जुवइ अच्छसि तो जि जि परउअआर करो ॥

इन्द्रियाणि बोधिसत्त्वजनितानि,
 विषयाणां बुद्धत्वं कुरु ।
 स्कन्धं बुद्ध-स्वभावं धर,
 धातून् वज्रधरेण धर ॥
 बन्धो हि गमागमो न भवति,
 अमरस्य भाव सर्व धर ।
 करुणा-योगेनासि त्वम्,
 येन येन परोपकार कुरु ॥

इन्द्रिअ चोइ^१ सत्तजनु^२, विसजइ^३ बुद्धत्त करो ।
 कन्द बुद्ध सहाइ धरो, धातह वजधरइ धरु ।
 बधइ आचउगमु, महो, अमरह भाइ सव्भु धरु ।
 करुणा जुवइ अच्छसतो, जिजिपर उआरकरो^४ ॥

1. A. N	बोइ	3 N	वीसजइ
2 N	सत्तजव	4 N	उआलकरो

dban pa rnam s m byan chub sems dpah bshyed /
gul rnam kyir m sans rgyas n̄id du gyis /
phun po dan m sans rgyas lhan cig zuns¹ /
khams rnam s rdo rje hdzin paṅ gzum baṅ byos /
srid par slaṅ yaṅ ldog paṅ hgyur ba ma yin no /
thams cad heḥ ba med paḥ no boi zuns¹ /
sñin rje yin m sbyor bas khyod bshugs śin /
gan dan gan gyis gshan gyi dogs pa gyis //

1 X zun

NOTES

इन्द्रिअ (—इन्द्रिय)—Organs of senses It is used here in the sense of इन्द्रिय ज्ञानानि and though the form is in singular, it conveys the plural sense

boi—bohī—bodhī

satta—sattva

बोधिसत्त्व is a mystic term which means वस्तु (objects) बुद्ध and बोधिसत्त्व are mystic terms and are fully explained in डाकार्णव, पटल XIV —

क बुद्ध क बोधिसत्त्वक विशेष नात्र विद्यते ।

वस्तुबोधनाद बुद्धोऽहन्तवस्तु बोधिसत्त्वकम् ॥

janu—janu—janīa—janita

visaja—visaya

विसजह—Gen singular Really it conveys the plural sense

करो—Imperative mood, second person, singular number

इन्द्रिअ — करो—The knowledge of the इन्द्रिय (organs of senses) is generated by बोधिसत्त्वस (objects) Attain Buddha hood about the objects

kanda—skandha—In the mystic language the five Skandhas represent the five Dhyāni Buddhas But originally they would mean—(1) रूप 'matter', (2) वेदना 'feelings', (3) सञ्ज्ञा 'ideas', (4) सस्कार 'volition' and (5) विज्ञान 'consciousness' In JS, p 41, स्कन्ध is explained in its technical sense —

पञ्चबुद्धस्वभावत्वात् पञ्चस्कन्धा जिना स्मृता ।

sahāi—svabhāva But in Tib lhan cig = सह (with)

धरो—Imperative mood, second person, singular number

धातह—Acc plural of—उ base

वजधरह—Inst singular

धर—Imperative mood, second person, singular number

Read बन्धह for बधह which makes no sense here

बन्ध—Mundane bondage, attachment to this world

Read आवउगमु for अवउगमु which gives no sense

आवउगमु—combination of आवउ (—आ + या—to come) and गमु (going)

आवउगमु = गमागम —going and coming

Read न हो for मही

हो (=भवति)—Present tense, third person, singular number

bhāi—bhāva

Read ससु for सवसु for the sake of metre

ससु—All

juvaī—juaī—Inst singular of jua(—yoga) Here is व श्रुति.

Read अच्छसि for अच्छस and also read ती separately

to—tu—tva—tvam—you cf —

চরিতে তো নাগিনি দুই লোকে ॥—SK, p 56

jī—jaī—Inst singular of the pronoun यह It is shortened due to metre,

Read उअआर for उआर for the sake of metre and this is also the real Prakrit form

uaāra—upakāra

Read पर and उअआर together.

परउअअर = परीपकार

Metre—उपदोहक, 13 + 12

ससे द्वादश औजि तयोदश।पदोहक ।

—इन्दोनुशासन ।

XXV

जगइ निमन्त नुदिहि पहु के तुमि सुण पवेसगओ ।

उठहु करुण सभावु महु कामसि महसुह वजधर ॥

जगति निमन्त्रयोनुदिवसं प्रभुः, कस्त्व शून्यप्रवेशगतः ।

उत्तिष्ठ करुण-स्वभाव मम, कामयसे महासुख वज्रधर ॥

जगइ निमन्तनु दिहि पहु,

के तुमि सुण पवेस गओ ।

उठहु करुण सताथु महु,

कामसि महसुह वज्जधर ॥

mnah bdag ñr ma 1e 1e1 hg1o mg1on hbod na /
lhyod m ci yr phyr na ston pa ñrd du bshug /
bshens ñg bdag m sñm 1jehr 1an bshim te /
1do 1je h1z1m pa bde chen bdag la h1dod pa mdzod /

NOTES

जगइ—This form is Loc singular—In the world

nimanta—nimanta1—nimanta1a—nimantrya Pischel § 594

nudihi—anudih1—anudiah1a—anudivasa

pahu—prabhu—Nom singular of—उ base

के—Who But in Tib ci yi phyr —कथम् के is a N B form

तुमि (you)—Nom singular of the pronoun of the second person This a NR form

सुण—शून्य

उठहु—Imperative mood, second person, singular number

महु (= मम)—Gen singular of the pronoun of the first person

तिम—It is a synonym of तथा Its derivation seems to be from tat+iva—
ta+iva—tiva—तिवँ—tima

Read सभु for सव्भ for the sake of metre

सभु (=सर्व)—All

suhantao—suhanta_u—sukhantaka—Present participle.

Metre—अप्सरोविलसितम्

रम रम माइ वज्रहराइ सहजसरूअ न वाचाइ ।

सत्तलोअ परदन्द आइ जिम तुम्मि सुन्न निकज्जअइ ॥

रमस्व रमस्व मयि वज्रधर हि, सहजस्वरूपं न वाच्यम् ।

सत्त्वलोकं परं द्वन्द्वं याति, यथा त्व शून्यं निष्कार्यम् ॥

रम रम माइ वज्रहराइ,

सहज सरूअ न वाचाइ¹ ।

सत्त लोअ परदन्द आइ²

जिम तुम्मि सुन्न निकज्जअइ ॥

1 A N. वाचाइ 2. A. N आइ.

ī do rje hdæn pas bdag la ıol cig ıol /
lhan skyes ıan bshun bıjod ba med pa thob /
sems can hıg rten gshan n ımons gyur pas /
ıı ltar khyod kyıs¹ ston pa don med hgyur /

1 X kyn

NOTES

रम—Imperative mood, second person, singular number

माइ—Loc singular of the pronoun of the first person

māi—maı—mayı—It is long due to metre

वज्रहरा—Voc singlar,—long due to metre

सहजसरूअ—The Sahajıyā doctrine.

vācāı—vācaı—vācaıa—vācya

न वाचाइ (=न वाच्य) =अवाच्य—not to be expressed.

पर—supreme

danda—dvandva—dualistic knowledge

चाइ (—याति)—Present tense, third person, singular number.

nikajjaai—nikajjaai—niskārya = niskriya—inactive

Metre—अनङ्गललिता, 15 + 14

समे चतुर्दश ओजे पञ्चदशानङ्गललिता ।

—छन्दोनुशासन ।

कारनु सब्भ धम्मह तुम्मिइ के अच्छसि सहजसरूअ न गाइ ।

कामह मइ परमाथाइ जिम तुम्मि समलोअइ जाइ ॥

कारणं सर्वधर्मस्य त्वं हि, क-(स्त्वम्) असि सहजस्वरूप नगम्यम् ।

कामयस्व मा परमार्थेन, यथा त्वं समलोके यासि ॥

कारनु सब्भधम्मह तुम्मिइ^१,

के अच्छसि सहज सरूअ न गाइ ।

कामह मइ परमाथाइ,

जिम तुम्मि समलोअइ जाई^२ ॥

1 N तुमिइ. 2 A N जाइ

*khyod nr chos 1 nams kun gyr byed pa ste /
ci phyir lhan skyes ran bshin hgro med bshugs /
bdag la mchog gr don gyis hdod pa mdzod /
de ltan khyod nr hrg 1 ten 1 nams hthun bshud //*

NOTES

के—Who. But in Tib ci phyir=कथम्, किमथम्

gāi—gaai—gavāi—गवँइ—gamai—gamaia—gamya

न गाइ (—न गम्य)—अगम्य—unintelligible

मइ (—मयि)—Loc singular of the pronoun of the first person But in Sanskrit Acc singular

परमाथाइ—Inst singular

Read समलोअइ for समलोअह

समलोअइ—समलोके समलोके is the world of समाधि where करुणा and शून्य, or उपाय and प्रज्ञा or वज्र are united

jāi—jāhi—yāsi—Present tense, second person, singular number

Metre—आर्या (the first of which contains 30, and the second, 27 mātrās)

XXVI

मण्डल चक्र महासुह भाड

द्वादशजोइ पुण न पाड ।

सबूभ विअक्क सरूइण मणहि तु

मण्डलु तहि सुह विजाणउ ॥

मण्डलचक्रं महासुखभावम्, (तत्र) द्वादशयोगी, (तत्र) पुण्य न पापम् ।
सर्व वितर्क स्वरूपेण मन्यस्व त्वम्, मण्डले तत्र सुखं विजानीहि ।

मण्डल चक्र महासुह भाड, द्वादशजोइ पुण न याड^१ ।

सबूभ^२ विअक्क सरू इण मणहितु, मण्डलु तहि सुह दिण^३ जाड ॥

1 A N पाड 2 N. सम.

3. A विण N. वित.

*dkyil hlchor bde ba chen po bsgom paṅ gyis /
rnal hbyor bcu gñis bsod nams sdiḡ med paḥo /
thams cad zag med ṛan bshin mos par gyis /
dkyil hlchor nan pa de m bde baṅ ṣes paṅ byos /*

NOTES

cakka—cakra

मण्डल चक्र—The centre of the magic circle

bhāu—bhāva

joi—yogi(n)

puna—punna—punya

• pāu—pāpa.

viakka—vitarka—Thought

सरूइण—Inst singular

मणहि—Imperative mood, second person, singular number

तु—Nom singular of the pronoun of the second person

tu—tva—tvam—you

तहि—तव

Read विजाणउ for दिण जाउ which gives no sense

विजाणउ—Imperative mood, second person, singular number

Metre—मन्मथविलसितम्, 16 + 14

समे चतुर्दश ओजे षोडश मन्मथविलसितम् ।—कन्दौतुशासन ।

इन्द्रिय भन्ति महासुह मन्नसि
ता खनि पर ण अपान सजाउ ।
विविहरुअ जि करहु पहन्त
तिहुजण मण्डल चक्र फुरन्त ॥

ईन्द्रियभ्रान्ति महासुखं मन्यसे, तत् क्षण परस्य नात्मनः स्वभावः ।
विविधरूपं यस्य कुरु प्रघ्नन् त्रिभुवने मण्डलचक्र स्फुरत् ॥

इन्द्रिय भन्ति* महासुह मन्नसि भाखनि* परण अपाण सजाउ ।

विविहरुअ जिकरहु पहन्त तिहुजण* मण्डल चक्र फुरन्त ॥

1. N. भवन्ति.	3. N तिहुजन.
2 N. भाषणि	4. N. फुरन्तो

dban po hkhruḷ ba bde ba chen poḥa mos pa gyis /
skad cig de la ran dan gshan gyi no bo med /
gan gi rnam pa sna tshogs gzugs chen gyis /
sa gsum du ni dkyil hkhor hkhor lo spo bar byos //

NOTES

bhanti—bhrānti.

मन्नसि (=मन्यसे)—Present tense, second person, singular number

Read ता खनि for भाखनि which gives no sense

ता—Nom. singular of the pronoun तद् in neuter gender

kham—kṣana. Tip. skad cig

apāna—appana—ātmana(h). Cf. अगण अज्जेन नविमो—SK., p 129.

sajāu—sayāu—saāu—sahāu—svabhāva

jī—jāī—jahī—jaha—Gen singular of the pronoun यद्

करहु—Imperative mood, second person, singular number

पहन्त—Present participle (प्र - हन् + the suffix अन्)

tihujana—tihuyana—tihuana—tribhuvana

पुरन्त—present participle

Metre—चोपाई

XXVII

परमान्दि जगु महसुह भाइ ।

विहरहु जुइणि चक्कु सहाइ ॥

अरि रि रि मोहपशुलोअ न जाइ ।

सहज सुन्दरि लइ महसुह ठाइ ॥

तिहुवण सयलह जन बुद्ध सहाइ ।

करुणा जुवइ रमहु सहाइ ॥

अरि जि तुमि परमाथु न भावहु ।

ते तुमि सहि बुद्धत्त न पावहु ॥ अरि ॥ ० ॥

अन्तर बहु जि अभिन्नहु जानहु ।

लोअहु सब्भहु उत्तारणु परहु ॥ अरि ॥ ० ॥

परमानन्द जगत् महासुखभावम् ।

विहर योगिनीचक्रस्वभावे ।

अरि रि रि मोहपशुलोको न याति ।

सहज-सुन्दरीं गृहीत्वा महासुखे तिष्ठति ।

त्रिभुवने सकलो हि जनो बुद्धस्वभावः ।

करुणा-युवत्या रमस्व स्वभावे ।

अरि यस्त्वं परमार्थं न भावयसि ।

तत् त्वं स हि बुद्धत्वं न प्राप्स्यसि ॥ अरि ॥ ० ॥

अन्तर्बहिरेवाभिन्नं हि जानीहि ।

लोकस्य सर्वस्य उत्तारणं पारयसि ॥ अरि ॥ ० ॥

परमान्दि जगु महसुह भाइ,
 विहरहु जुइणि^१ चक्कु सहाइ ।
 अरिरिरि मोहपशुलोअ न जाइ,
 सहज सुन्दरि^२ लइ महसुह ठाइ ॥
 तिहुवण^३ सयलह जन बुद्ध सहाइ,
 करुणा जुवइ रसहु^४ सहाइ ।
 आराज तुमि परमाथु न भावहु,
 ते^५ तुमि सहि बुद्धतु न वाचहु^६ अरि^७ ॥ ० ॥
 अन्त^८ बहुजिअ भिन्नहु जानहु,
 लोअहु सब्भट्ट^९ उत्तरणु^{१०} पुरहु । अरि^{११} ॥ ० ॥

1 N जुइनि	7. N omits it.
2 N सुन्दरी	8 A N अन्तर
3 N. तिहुवन.	9 A सब्भट्ट
4 A N रसहु	N. सर्वहु
5 N ति.	10. A N उत्तरणु.
6 A N पावहु.	11 N omits it

hgro ba lun ni mchog tu dgah bahr ran bshin te /
 mal hbyor ma yi hkhori lohr ran bshin du gnas kyis /
 a re re re gtri mug phyugs kyis ni ses so /
 lhan shyas mdzes ma blads nas bde ba che la gnas /
 sa gsum ma lus hgro ba sans rgyas kyir ran bshin /
 snin rjehr gshon nu ma dan lhan cig rol bor byos /
 a re / gan grs don dam la ni ma bsgoms pas /
 de yi sans rgyas nid¹ ni thob pa ma yin no / la re /
 nan dan phyr ni dbye ba med par ses par gyis /
 hyig rten thams cad bsgyal bar nus paho / a re //

1 X nim.

NOTES

paramāndi—paramāranda—It is shortened due to metre.
 jagu—jagat

bhāi—bhāu—bhāva

विहरहु—Imperative mood, second person, singular number

अरि—a vocative particle

रि—a vocative particle

jāi—yāti = जानाति (knows)

सहज सुन्दरि—Here सहज (i.e., the Sahajyā doctrine) is compared to a beautiful lady (सुन्दरी)

लइ (= गृहीत्वा 'having taken')—This is a gerundial form NB नईना,—ODB, pp 1044-1045 Cf नई—SK, p 264, 322

ठाइ (= तिष्ठति)—Present tense, third person, singular number

मोहपशुलोअ महसुह ठाइ—सहज-सुन्दरी गृहीत्वा साधको महामुखे तिष्ठतीति महापशु-लोको न जानाति ।

juvai—yuvati—A young lady

करुणा जुवइ—Here करुणा (Compassion) is compared to a young lady

रमहु—Imperative mood, second person, singular number

तुमि (you)—It is a NB form

paramāthu—pāramattha—paramārtha

Read बुद्धत्त for बुद्धतु which makes no sense

बुद्धत्त (—बुद्धत्व)—Buddhahood

पावहु—(will attain)—Future tense, second person, singular number

अरि—It is the refrain of the song

अन्तर (—अन्तर्)—inside

बहु (—बहिर्)—outside

jī—jeva—eva Pischel§ 150 and 336

उत्तारण परहु—you can deliver

Metre—चौपाई (also called पादाकुलक and कुलपाई)

XXVIII

केवल सहजसहाउ रि दिसइ
नमहु सुरासुर तिहुयण नाहइ
इन्दिय लोअ ण जावइ कोइ
परम महासुह पूजहु गाइइ ॥

केवलं सहजस्वभावो रि दिश्यते, नम सुरासुरत्रिभुवननाथं हि ।
इन्द्रियलोको न जानाति कुत्र परममहासुखं पूजय गाथया ॥

केवल सहजसहाउ रि दिसइ नमहु सुरासुर तिहुयण^१ नाहइ ।
इन्द्रिय लोअ ण^२ जानइ कोइ परम महासुह पूजहु गाहइ ॥

1. N तिहुयन 2 N न

kye lhan cig skyes pahr 1 an bshin gcig pur bstan /
lha dan lha mn sa gsum mgon pa¹ la phyag tshol /
dban po dan n hyig 1 ten pa yis mī śes te /
mchog tu bde ba chen pahr glu yis mchod par gyis /
1 X hjom pa

NOTES

केवल—only

सहजसहाउ (—सहजस्वभाव) = सहजधर्म—The Sahajiyā doctrine

रि—a vocative particle

दिसइ—Phonological descendant of pass दिश्यते

नमहु—Imperative mood, second person, singular number

nāha—nātha

koī—kaī—kahī—ka—dhi (—कुत्र) 'dhi' is a locative suffix

इन्द्रिय लोअ ण जानइ कोइ—कुत्र स सुरासुरत्रिभुवननाथो वर्तते—इति इन्द्रियलोको न जानाति ।

पूजहु—Imperative mood, second person, singular number

गाहइ (—गाथया)—Inst singular

Metre—चौपाई (also called पादाकुलक and कुलपाई)

सम्भ कम्म जिम भावह रुइ

भव निव्वाण न दिसइ कोइ ।

माइमोहइ अच्छसि नाइ

सत्तउ धान ज नासइ कोइ ॥

सर्वकर्म यथा भावस्य रूपम्, भवो निर्वाणं न दृश्यते कुत्र ।
मायामोहेनासि नाभौ, सत्त्वकयानमद्य नाशयति कुत्र ॥

सम्भ कम्म जिम भावइ रूइ भव निर्माण¹ न दिसइ कोइ ।
माइमोहइ अऊसि नाइ सत्तउ यान ज नासइ कोइ ॥ ॥

1 N निर्वाण

gan shig las thams cad pahr gzugs bsgom par byas /
si id dan mya nan hdaṣ pa ston pa ga la ci /
sgyu ma gti mug gis nr ri mor gnas /
sems can theg pa da dun nams par ga la byed //

NOTES

sambha—samba—savva—sarva—When the conjunct is simplified, the preceding syllable gets an अनुस्वार as a compensation, cf. वक् (—वक्), दसण (—दर्शन), etc

जिम—It is a synonym of यथा But Tib differs

Read भावइ for भावइ

भावइ—Gen singular

Read निव्वाण for निर्माण which makes no sense here

nivvāna—nirvāna

दिसइ—Phonological descendant of Pass दृश्यते

कोइ—कुत्र

māi—māyā

माइमोहइ—Inst singular

nāi—nāhi—nābhi—It is used here in a locative (singular) sense

sattaṭṭ—sattvaka

सत्तउ यान—सत्त्वयान or बोधि-सत्त्वयान i e, the Mahāyāna The Mahāyāna is called सत्त्वयान or बोधि-सत्त्वयान as every staunch follower of the Mahāyāna is a बोधिसत्त्व

ja—aja (āja)—ajja—adya.

Metre—चोपाई.

Bibliography of References

[The order is that of the English Alphabet The letters inside the parentheses represent the abbreviated forms used in the references]

Abhidhammatthasamgaho—1st Edition, Vikrama Samvat 1979

Advayavajrasamgraha (AS)—Edited by Mm Dī H P Śāstri, 1927

Āścaiyacaiyācaya (AC) i e, Caiyācayavimścaya—Edited by H P Śāstri, B S 1323

Bhadrabāhucaritra

Buddhist Iconography (BI)—By Benoytosh Bhattacharyya, M A , 1924

Central Conception of Buddhism and the Meaning of the word 'Dharma' (CCB)—By Th Stcherbatsky, Ph D , 1923

Conception of Buddhist Nirvāna (CBN)—By Th Stcherbatsky, Ph. D , 1927

Chāndogya Upanishad

Chandonuśāsana of Hemcandra

Cittavīśuddhiprakarana

Dākāṇḍīya (DA)

Deśināmamālā of Hemcandra—Edited by Muralydhari Banerjee, M A , 1931

Dohākosa of Sarojavajra (DKS)—Edited by H P Śāstri, B S 1323

Dohākosa of Kṛṣṇācārya (DKK)—Edited by H P Śāstri, B S. 1323

Gaudian Grammar—By R Hoernle

Gods of Northern Buddhism (GNB)—By A Getty, 1914

Gopīcandrer Gān (GCG)—Edited by Dineshchandra Sen and Basantarañjana Rāya, 1922

Goraksa-vijaya (GV)—Edited by Munshi Abdul Karim, Sāhityaviśārada, B S 1324

Grammatic Der Prakrit—Sprachen (Pischel)—By R Pischel
1900

Guhyasamājatantia (GST)—Edited by .B Bhattacharyya,
M A , Ph D , 1931

Hemcandīa's Prakrit Grammar (Hc. Gr)

Indo-Iranian Phonology (IIP)—by L H. Gray, Ph D , 1902

Jñānasiddhi (JS)—Edited by B Bhattacharyya, M A ,
Ph D , 1929

Madhyamakavṛtti of Nāgārjuna

Manasāmangal of Vijaya Gupta—Edited by Pyarimohan
Dasgupta, BS 1318

Origin and Development of the Bengali Language (ODB)—
By Suniti Kumar Chatterji, M A., D Lit, 1926

Padakalpataru—Edited by Satischandra Roy, M A , BS
1325

Pāṇi-sadda-mahannavo—By Pandit Haigovind Das T Sheth,
Nyaya-Vyakarana-tūtha 1st Edition

Post-Caitanya Sahajiyā Cult (PCS)—By Manindramohan
Bose, M A , 1930

Prajñopāyavinīscayasiddhi (PS)—Edited by B Bhatta-
charyya, M A., Ph. D 1929

Prākṛta-Paṅgala (PP)

Sādhana-mālā (SM)—Edited by B Bhattacharyya, 1925

Sadbhāṣācandrikā of Laksīdhara (SBC)—Edited by K P.
Trivedi, B. A , Bombay. 1916

Śrīkrṣṇakīrttana (SK)—Edited by Basantarañjana Rāya,
BS 1323

Śūnyapurāṇa (SP.)—Edited by Charuchandra Banerjee.

Sarvadarśanasamgraha

Vidyāpatr—Edited by Nagendranath Gupta, B.S. 1316

Vajradākatantra

Abbreviations

IA =Indo-Aryan

MB =Middle Bengali

MIA =Middle Indo-Aryan

NB =New Bengali

NIA =New Indo-Aryan

OB =Old Bengali

Pkt =Prakrit

Skt =Sanskrit

X.=Xylograph.

ERRATA

Page	Line	For	Read
2	9	papañcagau	papañcagau
6	9	सज्ज	सिज्ज.
9	13	re	ge
9	27	Sasī	sasī
13	14	Tibetae	Tibetan
25	10	juttai	juttau
27	4	कर्मम्	कर्मन्
28	21	य as initially	य as ज initially
29	6	योगिनीमन्त्रः	योगिनीमन्त्र
30	26	मिन्न	भिन्न
34	3	vunathaio	vunathaio
37	17	year	ear
45	7	rūs	rūo
45	22	rutthai	rutthai.
71	9	इह	इह.
122	23	बद्धो	बुद्धो

INDEX

शब्दा	पन्नाङ्काः	शब्दा.	पन्नाङ्का
अ (अ)	—२७, ३२, ४९, ६१, ७०, ८४, ८७, ९२, ११४, ११९	अच्छइ (असि)	१२३
अ (आ)	—७०, ८९, ९४, ९६	अच्छसि (असि)	१, १२३, १३८, १४४
अ (च)	१४, ३२, ६४, ६७, ६९, ७९, ९७, १०७, ११९	अजान (अज्ञान)	३२, ५९, ९९
—आर (—कार)	२५, ३६, ६१, ६३, ६७, ७५, ७७, ८०	अजानु (अज्ञान)	८७
—आह (—कार)	६१, ७९	अजु (अद्य)	१२३
—आल (—कार)	४७	अट्ठ (अष्ट)	४५
—कर (आ-कार)	३६	अट्ठअ (अष्टम)	४१
अअरुधोअनु (अवरोधन)	७३	अण्ठ (अन्त)	१६
अइनन्त (अनन्त)	१०९	अतिसरुव (अतित्वरूप)	३२
अओ (अत्र)	३	अत्थ (अस्त)	५
अओर (ए-कार)	४२	अत्थु (अर्थ)	५३
अं (अम्)	६९, ९२, १११	अघ (अघस्)	१६
अंभर (अम्बर)	५९	अघ (अर्द्ध)	१०४
अंसर (अं-स्वर)	७५, ९५	अघगुण (अघोगुण)	७
अक्खु (आकाश)	६४	अघते (अद्वते)	१०७
अक्कु (एक)	१०९	अघम्म (अघर्म)	८६
अक्खजु (अक्षय)	६१	अघम्म (अघर्म)	५९
अक्खर (अक्षर)	६६, १००, १०७, १०९	अध्वह (ध्वंस)	४३
अक्खरु (अक्षर)	१९, २२, ३७, ४५, ६७, ८०	अध्वहराओ (ध्वसराज)	४२
अग्ग (अग्र)	८९, १००	अन (अन्य)	३९
अग्गि (अग्नि)	२५, ४२, ६७	अनन्तु (अनन्त)	८९
—जाल (—ज्वाला)	७७	अनुअत्ति (अनुत्पत्ति)	९५
अचल्लअ (अचलक)	३९	अन्त (अन्त)	१०, ७५, ८४
		अन्तठ्ठ (अन्त स्थ)	६४
		अन्तर (अन्तर)	१४१
		अन्न (अन्य)	९३

શબ્દા.	પન્નાક્ષા	શબ્દા	પન્નાક્ષા
અનાહ (અનાહત)	૧૪	આ-આર (-કાર)	૧૦
અનાહ (અનાશ)	૩૨	આહ (આદિ)	૧૯, ૩૯
અન્ય (જન્ય)	૭	આહ (યાતિ)	૧૩૭
અપડ (અપ્ય)	૩૬	આઠહૂઅ (આસ્થિત)	૩૯
અપમાણ (અપ્રમાણ)	૩૨	આનન્દહૂ (આનન્દતિ)	૧૨૬
અપહાહાનુ (અપાન)	૮૨	આમરણ (આમરણ)	૧૦
અપાન (આત્મન)	૧૪૦	આમરન (આમરણ)	૫૩
અપ્રાણહ (પ્રાણૈ)	૧૦૫	આરાહિઅ (આરાધિત)	૧૨૩
અબોઅનિ (અબોધન)	૭૪	આલુ (જાલ)	૭૯
અમાહ (અમાવ)	૮૬	આવહૂ (આયાતિ)	૫
અમાવ (અમાવ)	૩	આવહૂહ (આવહતિ)	૬૧
અભિણ (અભિન્ન)	૬૪	આસઅનુ (આસન)	૮૨
અભિન્ન (અભિન્ન)	૬૯, ૧૪૧	આસણ (આસન)	૧૧૩
અભિન્નુ (અભિન્ન)	૨૯	આસન (આસન)	૫૩
અમર (અમર)	૮૦	આહન (આસન)	૫૮, ૧૦૪, ૧૦૫
અવહૂઓ (અવધૂત)	૩૨	આહનુ (આસન)	૫૬, ૬૪
અવધૂહ (અવધૂતી)	૧૨૫	આહરણ (આમરણ)	૬૬
અવિજિનુ (અવિજ્ઞ)	૧૨૮	આહુ (અથવા)	૧૦
અવિહવ (ખેદ)	૮૪	હ (હ)	૨૨, ૨૫, ૨૭, ૩૨, ૪૪, ૪૭, ૪૯, ૫૩, ૫૪, ૬૪, ૭૭, ૭૯, ૮૦, ૯૭, ૧૦૮
અરિ (અરિ)	૧૪૧	—આર (કાર)	૪૫, ૪૭
અલગા (અલગ)	૭૫	—ઓઆર (-કાર)	૫૯
અસર (અ-સ્વર)	૭૭, ૮૨	—જુત (યુક્ત)	૫૧
અસર (આ-સ્વર)	૩૯	—સર (-સ્વર)	૨૭, ૩૨, ૩૯, ૪૨, ૮૬, ૮૯, ૧૧૯
અસર (અસર)	૫, ૩૭, ૧૨૨, ૧૪૩	હ (હિ)	૩, ૭, ૧૨, ૧૪, ૧૬, ૧૯, ૩૪, ૩૬, ૩૭, ૩૯, ૪૧, ૪૪, ૪૫, ૪૯, ૫૩, ૫૮, ૬૧, ૬૩, ૬૪, ૬૭, ૬૯, ૭૦, ૭૧, ૭૩, ૭૪, ૭૫, ૭૭
અસસ્ (અસ્ય)	૮૯		
અહ (અદ)	૨૯		
અહઆરુ (અહઙ્કાર)	૫૪		
અહકારુ (અહઙ્કાર)	૭૪		
અહનગ (અહનક)	૭૦		
આ (આ)	૮૨		

शब्दाः	पन्नाङ्काः	शब्दाः	पन्नाङ्काः
इ (हि)	७९, ८०, ८२, ८४, ८६, ८७, ९०, ९२, ९४, ९६, ९७, ९९, १००, १०८, १११, ११९, १२१, १२३, १२९, १३७, १३८, १४३	उत्तारभ (उत्तारक)	१
इ (इमम्)	१२६	उत्तारनी (उत्तारणी)	१२९
इअ (इति)	६६, ७३, १११, ११४	उत्तारहु (उत्तारय)	१२६
इअम् (इदम्)	१०	उति (द्युति)	१६
इइ (इति)	९४, ६९, ७९	उत्तारणु (उत्तारण)	१४१
इउ (इति)	१६	उदरए (उदरे)	११४
इकलु (एकल)	६६	उदइ (उदयति)	९९
इकलु (एकल)	६६	उदेअ (उद्वेग)	८४
इकु (एक)	७०, १००	उदोवण (उदीपन)	११३
इच्छइ (इत्यादि)	९७	उध (ऊर्ध्व)	१६
इन्द्रिय (इन्द्रिय)	१२१, १४०, १४३	उपत्तइ (उत्पातयति)	८२
इन्द्रिजइउ (इन्द्रियक)	९२	उपसमहरउइ (उपसमाहार्य)	१११
इवर (इतर)	७	उप्पकम्म (उपकर्म)	९९
इसान (ईशान)	७७	उसइअ (भूषित)	४९, ६३, ७७, ९०, १११
इह (इह)	३	उसहाम (उष्म)	९८
उ (उ)	८२	उसिअ (भूषित)	४९, ९०
—सर (-स्वर)	१४	ऊ (ऊ)	१११
उ (च)	८०, ९७, ११७, ११९, १२०	—आर (-कार)	३४
उअत्ति (उत्पत्ति)	४९, ७०, ९७, १००, १११, ११४, ११६	—सर (-स्वर)	१११
उआर (उ-कार)	८७	ऊसइअ (भूषित)	८७
उआरइ (उच्चारयति)	६१	ऊसइउ (भूषयितु)	८७
उकय (प्रसरण)	८४	ऊसिअ (भूषित)	४१
उखित (उत्क्षिप्त)	७१	ए (ए)	३९, ४१, ९४, ६४, ६९, ८४
उज्जल (उज्ज्वल)	९६	—आर (-कार)	३२, ३६, ४२, ९३, ६६, ७३
उठओ (उत्तिष्ठतु)	७	—आर भरण (-काराभरण)	४२
उठति (उत्तिष्ठति)	१२६	—आरु (-कार)	३७
		एअ (एवम्)	६६
		एअ (एवम्)	३७, ९१, ७४, ८७, ९७, १०४, १०८, १११, ११६, ११८, १२०
		एओ (एवम्)	११९

शब्दा	पन्नाङ्का	शब्दा	पन्नाङ्का
एक (एक)	१११	कज (कार्य)	१०२
एकुक्खरु (एकाक्षर)	९२	कज्जु (कार्या)	१२२
एब्भ (एवम्)	९२	कण्णु (कर्ण)	९९
एसर (ए-स्वर)	२९	कण्हाहरण (कर्णोभरण)	७३
एभ (एव)	२७	कन्न (कर्ण)	२९, २९, ९१, ९३, ८४
ओ (ओ)	६३	कन्नाहरण (कर्णोभरण)	६९, ८४
—आर (-कार)	४४	कपहल (कपाल)	४९
—कर (कार)	२९	कम (कर्म)	२९, १०९
—सर (-स्वर)	१९	कमन्त (कामयमान)	१
ओ (च)	३४, ३७, ३९, ४१, ४७, ४९, ५१, ५३, ५४, ५८, ५९, ६१, ६३, ६४, ७०, ७१, ७४, ७५, ७७, ७९, ८०, ८४, ८६, ८७, ८९, ९०, ९२, ९४, ९५, ९७, १०४, १०५, १११, ११४, १९८	कम्म (कर्म)	२२, ३७, ४७, ७४, ९७, ९९, ११५, ११८, १४४
ओअत्ति (उत्पत्ति)	८०	कम्मु (कर्म)	९७
ओइ (बोधि)	८२	करओ (क-र-अ)	४५
ओज्जओ (ओजोजात)	६१	करइ (करोति)	११८
ओत्तारण (उत्तारण)	२५	करहु (कुरु)	१२६, १४०
ओसइअ (भूषित)	८६	कराइनी (करालिनी)	९९
ओसण (भूषण)	११३	कर्हणा (कर्षणा)	१२२, १४१
ओसन्न (भूषण)	११९	कल (कला)	१२
ओसिअ (भूषित)	४४, ४७, ५४	कलरद (कलार्द्ध)	१४
ओव् (अन्न)	३	कलवुइ (कारयति)	७३
क (क)	४७, ६४, ७१, ७५, ८९	कलाधर (कलार्द्ध)	१०
—पुव (-पूर्व)	२९	कर्षण (कर्षण)	४४
—मज्ठइअ (-मध्यस्थित)	६३, ७९, ७५	कहणदेश (कर्णदेश)	१४
—वर्ग (-वर्ग)	७५	कहन (कर्ण)	३६
कअओ (कथित)	१२०	कहन्न (कर्ण)	१०
कक (कङ्काल)	४१	कहला (कला)	१०
		का (का)	७१
		काअन्त (कायान्त)	१०७
		काइमओ (कामक)	६३
		काज (कार्य)	१९

शब्दा	पत्राङ्का	शब्दा*	पत्राङ्का*
कामह (कामयस्त्व)	१३८	गहन (गगन)	९२
कारण (कारण)	२७, ८०	गज (गज)	११४
कारणु (कारण)	२२, २९, १३८	गलजन्त (गलपर्यन्त)	७
किअ (कृत)	७९	गह (ग्रस)	११४
कुण्ड (कुण्ड)	४२	गहइ (गृहीत्वा)	४९
कुम्म (कुम्भ)	९७	गहइअ (गृहीत)	२२, ४७, ९४, ९८, ७९,
के (क)	१२३, १३८		७७, ८६
केवल (केवल)	१४३	गहइओ (गृहीत)	३६
कोइ (कुत्र)	१४३, १४४	गहन (ग्रहण)	१६
कोटइ (कोटि)	१११	गहन्तइ (गृह्णाति)	९१
कोवि (कुत्रापि)	९४	गहिअ (गृहीत)	४९, ४९
कोह (क्रोध)	१०७	गहिअइअभं (ग्रहीतव्य)	२९
कोह (कोऽपि)	१२९	गहुअओ (गृहीत्वा)	१२१
कप्पइ (कल्प्यते)	९४	गाहइ (गाथया)	१४३
क्रमइअ (क्रमिक)	८४	गिओ (गत)	९
क्रम (आक्रम)	९७	गिकर (गि कार)	६३
क्रो (क्रो)	९७	गुइहइअ (गुह्यक)	१०९
ख (ख)	१०९	गुण (गुण)	९२, १०९
खअ (ख)	११४	—नाहो (—नाथ)	३९
खण्डिन्दु (खण्डेन्दु)	१११, ११३, ११९	गुरवो (गुरव)	९६
खण्डेन्दु (खण्डेन्दु)	१०६	ग्रं (ग्रम्)	१०७
खानि (क्षणम्)	१४०	घान (घ्राण)	१०४
खहन्तइ (क्षयति)	४७	घानु (घ्राण)	१००
खुइउ (क्षुद्रक)	९०	च (च)	२२, ३७, ९४, ७३
खेअ (खेद)	७१	—वघ (—वर्ग)	९६
ग (ग)	११४	चअनइ (चतुरानन्द)	४४
गअन (गगन)	६६	चआलि (चण्डाली)	१२९
गइ (गत)	९	चउ (चतुर्)	९१, ९७, १०९
गइअ (गमित)	९९	चउओदश (चतुर्दश)	८७
गइओ (गृहीत)	४७	चउट्ठीअ (चतुर्थ्य)	११८

शब्दा	पन्नाङ्का	शब्दा.	पन्नाङ्का
चउत्थ (चतुर्थ)	१२, ३४, ४१, ५६, ७७, ८९, १०८	छयपद (षटपद)	३७
चउत्थु (चतुर्थ)	३४	छेत्तु (छेत्तृ)	९७
चउधाउ (चतुर्धातु)	६७, १२५	ज (ज)	३२, ५४, ५९
चउपह (चतुष्पदी)	९७	—आर (—कार)	२७
चउय (चतुर्थ)	५३	—बीओ (—बीज)	५६
चउरइ (चत्वारि)	१११	—वर्गगहन्त (—वर्गस्यान्त)	३२
चउसरगिह (चतुर्थस्वरग्रह)	१४	ज (य)	२२, २७, ३७, १२८
चक (चक्र)	९९, १३९, १४०	ज (अद्य)	१४४
चकवन्तु (चक्रवान्)	५४	जअअ (जात)	१११
चक्कु (चक्र)	२२, ३७, ६६, ९७, १००, १४१	जइ (जयी)	९७
चक्खु (चक्षुस्)	१०२	जइ (यत्र)	५
चण्डावइ (चण्डावति)	१६	जइअ (यदा)	९७
चतुत्थ (चतुर्थ)	१९	जग (जगत्)	९९
चन्दभिन्न (चन्द्रबिन्दु)	१४	जगु (जगत्)	१४१
चन्दभिहिना (चन्द्रबिन्दुना)	१४	जटइअ (जटित)	६४
चम्मदि (चर्मादि)	१०९	जन (जन)	१४१
चलइ (चलति)	७७	जनइ (जनयति)	७
चहाइ (स्वभाव)	५९	जनभोम (ज्ञानभूमन्)	११५
चित्त (चित्त)	१, १२६	जनु (जन)	१२८
चिन्न (चिह्न)	८२	जनु (जनुस्)	१०४
चिलिण् (चिलिते)	१०४	जमधि (यमादि)	१०७
चे (चे)	९५	जरण (जरण)	१२६
छ (छ)	९५	जलइत (ज्वलित)	१०२
छ (षट्)	१०९	जलति (ज्वलति)	१२५
छट्ठ (षष्ठ)	२७	जव (जात)	१६
छडइ (छर्दय)	१२१	जवर (ज्वर)	४२
छय (षट्)	९०	जहअ (यथा)	५४
छयगइ (षट्गति)	२२	जहलेओ (जलित)	२२
		जहव (द्योतस्व)	१६
		जाइ (याति)	१४१

शब्दा	पन्नाङ्का	शब्दा	पन्नाङ्का
जाइ (यासि)	१३८	जुअ (योग)	५८
जान (ज्ञान)	२५, २९, ३२, ४९, ५४, ८४, ११८	जुअन (योगिनी)	६६
—कखर (ज्ञानाक्षर)	१६	जुअनि (योगिनी)	७
जान (ज्ञानी)	७४	जुइ (युत)	६९
जान (यान)	५६	जुइ (योगि)	७४
जानइ (जानाति)	१४३	जुइन (योगिनी)	५४, ५६
जानहु (जानीहि)	१४१	जुइणि (योगिनी)	७१, १०७, १४१
जानु (ज्ञान)	६३, ८७, ९४	जुइनि (योगिनी)	६९, ८७, ९०, ११३
जायनि (यापन)	९०	जुइनि (योगिनी)	१२८
जारहि (ज्वालय)	१२५	जुगइ (योगी)	६१
जारुओ (ज्वालयतु)	१४	जुगइ (योग्य)	८४
जाल (जल)	२२	जुजो (योग)	८९
जालनए (ज्वालनीय)	८६	जुओ (योग)	८९
जालह (ज्वालय)	१६	जुत (युक्त)	७, १४, १९, २२, २५, २७, २९, ३२, ३४, ३६, ३९, ४२, ६४, ७०, ७९, ८०, ८९, ११९
जालह (ज्वाला)	१०२	जुन (योनि)	४२
जालु (जाल)	११३	जुन (योगिनी)	२७
जाव (यावत)	७	जुव (युग)	५१
जावनि (यापन)	८९	जुव (युक्त)	४१, ४७
जि (एव)	१४१	जुवइ (युवत्या)	१४१
जि (य)	१४१	जुवण (योगिनी)	६४, ९४
जि (येन)	१२३	जुवन (योगिनी)	१९, ३७, ५३, ५८
जि (यस्य)	१४०	—तत्त (—तत्त्व)	४१
जिअम्मु (जिह्वा)	३९	—विन्दइक (—वृन्दक)	४५
जिननाह (जिननाथ)	१२६	जुवणि (योगिनी)	४५
जिम (यथा)	१३७, १३८, १४४	जुवनि (योगिनी)	६१, ९०, १११
जिम्म (यथा)	१, २५, १२२	जुविनि (योगिनी)	१९, २७
जिह्वा (जिह्वा)	३९	जुवनिजन (योगिनीजन)	७५
जीवण (जीवन)	१०	जुवविन्द (योगिनीवृन्द)	१९
जुअ (युक्त)	४९		

शब्दा	पन्नाङ्का	शब्दा	पन्नाङ्का
जुहओ (यथा)	७	ण (ण)	८४, ९२
जो (य)	१२८	ण (न)	१, ३, ७१, ९०, १४०, १४३
जोअण (योगिनी)	३९	णट्ठ (नष्ट)	७४
जोइ (योगि)	१२	णि-आर (णि-कार)	४५
जोइ (योगी)	१३९	णिग्गड (निग्रह)	९२
जोइनि (योगिनी)	५९	त (त)	१९, ३४, ४१, ४२, ४५, ४९, ५३, ५८, ६७, ६९, ७७, ८२, ९५
जोग (योग)	६७	—आर (—कार)	८९
जोवइ (योगी)	८६	—क्खर (—अक्षर)	३२
जोवु (योग)	५६	—मन्त (—मन्त्र)	५८, ८०
ज्जठिअ (मध्यस्थित)	४५	—वग्ग (—वर्ग)	८९
ट (ट)	७५, ११९, १२०	—हन्त (—स्यान्त)	४२, ४५, ४७, ७१, ८०, ८६
—अर (—कार)	११३	तत्त (तत्त्व)	४५, ६१, ७४, ७५, ८७
—हन्त (—स्यान्त)	४४, ५१, ७०, ७७	—गिअर (—केतर)	६३
टहर (दहर)	१६	—बीओ (बीज)	११३
ट्ठइअ (स्थित)	५१	तत्तु (तत्त्व)	९०, १२८
ट्ठइओ (स्थित)	८२, १२०	तथ (तथा)	७१, १११
ट्ठिअ (स्थित)	७१	तथअ (तथता)	१०९
ठइअ (स्थित)	१०, ९६, ४१	—गह (—ग्रह)	७९
ठइओ (स्थित)	१०, २७	तथत (तथता)	२२
ठाइ (तिष्ठति)	१४१	तथा (तथा)	९०
ठिअ (स्थित)	३९, ४२, ९०	तयइसइ (त्रयस्त्रिंशत्)	८४
ठिइ (स्थिति)	१९	तरहवइ (तारयति)	५८
ठिइओ (स्थित)	४२	तसु (तस्य)	१९, ३७, ६६
ठिओ (स्थित)	४१	तस्स (तस्य)	६७, ७५, ८९
ढहइ (दह्यते)	१२५	तह (तस्य)	५३
डाइ (डाकिनी)	१०८	तहि (तत्र)	१३९
डाइणि (डाकिनी)	७३	ता (तत्)	१४०
डाइन (डाकिनी)	१००*	ताइ (तत्र)	५
डाइनि (डाकिनी)	११५, १२६		
झइनी (डाकिनी)	११७		

शब्दा	पत्राङ्का	शब्दा	पत्राङ्का.
तावणि (तायिणी)	२९	तुम्म (त्वम्)	१, १२२, १२३
ति (ति)	९९	तुम्मि (त्वम्)	१२८, १२९, १३७, १३८
तिअ (तृतीय)	८९	तुम्मिहु (तव)	१२९
तिइज (तृतीय)	२२, ९६	ते (तत्)	१४१
तिकन (त्रिकोण)	४७	तेह (तादृश)	५६
तिजसइ (तेजसे)	१०२	तैलोअ (त्रैलोक्य)	११४
तिण्णो (तृतीय)	५८	त्तासनइ (त्रासनि)	११८
तिथउ (तीर्थक)	८९	त्थिअ (स्थित)	५३
तिन्न (तृतीय)	७३	त्रायण (तायिणी)	२२
तिन्नि (त्रय)	२७	थिअ (स्थित)	५६, ८९
तिन्नि (त्रीणि)	६७	थिअउ (स्थितक)	३४
तिन्नि (तृतीय)	५४, ५८, ६१, ६३, ७१, ७७, ८६, ९०	द (द)	९५
तिल (तिल)	१२	दट्ठा (दृष्टा)	९९
तिलउ (तिलक)	९४	दन्त (दन्त)	२९
तिलोअनासनि (त्रैलोक्यनाशनि)	१११	दन्द (द्वन्द्व)	१३७
तिहाक (त्रैधातुक)	६६	दश (दश)	१०७
तिहु (तत्र)	७१	दसतेअ (त्रयोदश)	१२
तिहुअण (त्रिभुवन)	१, १६	दसर (दस)	८४
तिहुअन (त्रिभुवन)	३२	दसोस (षोडश)	१०
तिहुजन (त्रिभुवन)	१४०	दायण (दान)	१०
तिहुयण (त्रिभुवन)	१९, ३६, ७७, १२५, १४३	दिअस (देवस्य)	१००
तिहुयन (त्रिभुवन)	४९	दिक्खदउ (दृश्यताम्)	१२१
तिहुवण (त्रिभुवन)	७, २५, १४१	दिट्ठान्तु (दृष्टान्त)	५६
तिहुवन (त्रिभुवन)	३९	दिस (दश)	५१
तीथओ (तीर्थक)	११८	दिसइ (दिश्यते)	१४३, १४४
तु (त्वम्)	५, १३९	दिसस (दृश्यते)	२५
तुइइ (त्रुव्यति)	५	दिससइ (दृश्यते)	१२५, १२६
तुमि (त्वम्)	१४१	दिहुस (दिवस)	१४
		दीजओ (दीयताम्)	५३
		दीयज्जानन्द (दीप्यमानानन्द)	१२

शब्दा	पन्नाङ्का	शब्दा	पन्नाङ्का.
दीवोपम (दीवोपम)	७	धाभा (धातु)	६३
दुष्टक (दुष्टक)	१११	धातभ (धातव)	४१
दुठ (दुष्ट)	२७	धातह (धातव)	२७
दुसट्ट (दुष्ट)	८२	धानभ (ध्यानक)	८६
दे (देँ)	१०७	धारनु (धारणी)	८९
देइ (देय)	९९	धारु (आधार)	२९
देव (देव)	३७	धीयन (ध्यान)	१०
दसइअ (दर्शित)	११८	धु (धु)	१०९
दइअ (द्योतित)	६३	धूइ (दूति)	११४
दिट्ट (दृष्ट)	९४	धूइल (दूर)	४९
द्ये (ल्ये)	३४	धेय (ध्येय)	८६
द्वाअदस्सउ (द्वादशक)	१०८	न (न) २९, ३९, ४९, ५३, ७०, ७१, ८२	
द्वाइक्खरु (द्वयक्षर)	८२	८६, ९४, ९९, ९७, ११९, १२१,	
द्वादिश (द्वादश)	७४	१२९, १२६, १३७, २३८, १३९,	
द्वय (द्वय)	१०	१४१, १४४	
द्वादश (द्वादश)	१३९	नइ (इव)	३६, ८६
द्वि (द्वौ)	१०	नइर (नगर)	८६
ध (ध)	९७	नगाइ (न गम्यम्)	१३८
ध (धँ)	१०७	नट्ट (नष्ट)	७१, ७९
धनविहिना (धनविधिना)	१६	नठ (नष्ट)	२२, ३४
धम्म (धम्म) ३४, ५९, ८६, १३८		नत्थ (अनर्थ)	९९
धम्माधम्मु (धर्माधर्मौ)	९	नभ (नभ)	१९
धम्मु (धर्म) ३, २९, ५३, ८९, ९९		नमहु (नम)	१४३
धरइ (धराया)	७७, ८७	नरु (नर)	१२८
धलनु (दलन)	९७	नव (नव)	६६
धाअ (धातु)	३९	नस्स (नाश)	९०
धाइ (धातु)	१०९	नेहन्त (न-स्यान्त)	११९
धाइकोण (धातुत्रिकोण)	४९	नाअ (नाग)	७३
—धाउ (—धातु)	१९	नाइ (नाडी)	४४, ४९, ९२
धाउ (धातु)	२९	नाइ (नाथ)	९१

शब्दा	पत्राङ्का	शब्दा	पत्राङ्का
नाइ (नाभि)	४९, १४४	निव्वान (निर्वाण)	१२५, १४४
नाइ (नारी)	४१	निससहार (नि स्वभाव)	६३
नाइ (नास्ति)	१२९	निससहार (नि स्वभाव)	८०
नाओ (नाम)	१२०	निसहसि (नि शेष)	५८
नाथ (नाथ)		निसेअ (निषेध)	५९
नाभि (नाभि)	१२०	निस्सेस (नि शेष)	९७
—ट्ठइअ (—स्थित)	१२०	निहिभिन (निखिलाभिन्न)	५१
—ठिअ (—स्थित)	७	नु	३६
नाडइअ (नाडिका)	९७	इट्ट (नष्ट)	८९
नासअइ (नाशयति)	११८	प (प)	३४, ४५, ५३, ५४, ६३, ६४, ७०, ७९, ८२, ८४, ९२, १०८, ११३, ११९, १२०
नासइ (नाशयति)	३४, १४४		
नाशु (नाश)	८४, ८६		
नाह (नाथ)	७, १६, ४२	—ट्ठिइ (—स्थिति)	६७
नाहओ (अनाहतो)	७३	—वगहन्त (—वर्गस्यान्त)	६४
नाहनु (नाशन)	८४	—वग्ग (—वर्ग)	८२
नाहि (नाभि)	४२	—हन्त (—स्यान्त) १९, ३२, ३६, ४४, ४९, ५६, ५९, ७५, ७९, ८०, ८७, ९४, ९५, ११९	
नि (नि)	५८		
—आरु (—कार)	५९		
नि (एव)	८९, ९२	पअ (पद)	८७, ९२, १०४, १०८
निकज्जअइ (निष्कार्य)	१३७	पआनइ (पदानति)	९४
निजानु (निजानाम्)	५	पइ (पद)	४५, ९७, ११८
नित्त (निमित्त)	३९	पहत्तु (पवित्र)	८४
निन्नात्त (निर्ज्ञात)	७९	पउ (पद)	५१, ७१, ९०, १००, १०२, १०४, १०७, १०८, १०९, १११, ११४, ११७, ११८, ११९
निप्पपञ्चु (निष्प्रपञ्च)	९७		
निबोहइ (नबोधसि)	१२३		
निभान (निभान)	११७	पकेत (प्रकेत)	११५
निमनहउद्ध (निर्मानाधऊद्ध)	४७	पज (पद)	६९
निमोचनी (निमोचनी)	१२९	पञ्चबाण (पञ्चस्वर)	११३
निम्महि (निर्माथी)	५३	पडिअरु (परिकर)	८०
निबभिअ (निवर्त्तित)	८६	पडिहास (प्रतिभास)	१२६

शब्दा	पत्राङ्का	शब्दा	पत्राङ्काः
पतिअ (पतित्व)	३९	पवन (पवन)	५४, ६७, ८६
पतानइ (प्रतनोति)	११३	—हन्त (—स्यान्त)	६१
पद (पद)	६६	पवभतु (प-वत्)	९२
पनच (पञ्चम)	२२	पविस्स (प्रविश्य)	१२१
पनचउ (पञ्चम)	१९	पसु (पशु)	१४१
पनचम पञ्चम	१९	पहअ (पक्षक)	१२
पपञ्चु (प्रपञ्च)	१, ५४, १२१	अहइअ (प्रथमम्)	६३
—गओ (—गत)	१	पहइय (प्रथम)	२२
पभु (प्रभु)	१२५	पहन (पवन)	३६, ६७
पमह (पद्म)	३७	पहन्त (प्रहन्)	१४०
पमाह (प्रथम)	५१	पहम (पञ्चम)	४१
पमेज (प्रमेय)	२५	पहहिअ (प्रथम)	५३
पमेजु (प्रमोदस्त्व)	३	पहिअ (पठित)	१०७
पम्म (पद्म)	४९	पहिअ (प्रथम)	७, ३९
पम्मत्थ (परमार्थ)	१२१	पहिअम् (प्रथमम्)	१२, २२, २७, ४१
पम्मत्थु (परमार्थ)	७०	पहिगहिअइ (परिगृह्य)	२७
पम्मे (पद्मे)	१२३	पहु (पद)	७४
पम्मो (पद्म)	६१	पाइ (उपाय)	६९
पयट्ठइओ (प्रवर्त्तित)	९२	पाउ (पाप)	१३९
पर (पर)	३७, १४०	पाथिय (पार्थिव)	४७
पर (परम्)	१३७	पाववड (पावक)	६४
परइवाअरइओए (परिवारिते)	१११	पावहु (प्राप्स्यसि)	१४१
परओ (प-र-ओ)	६७	पास (पार्श्व)	१०, ६६, ११३, ११९, १२०
परम (परम)	१२२, १४१, १४३	—ट्ठइअ (-स्थित)	११३, १२०
परमाथाइ (परमार्थन)	१३८	—ट्ठइओ (-स्थित)	१२०
परमाथु (परमार्थ)	१४१	पि (पि)	७९
परमान्दि (परमानन्द)	१४१	पिग्घअ (पिङ्गल)	१०२
परहु (पारयसि)	१४१	पुन (पुण्य)	१३९
परानिअ (प्राण)	९४	पुणु (पूर्ण)	९२
पव (पद)	७४	पुणो (पुनर्)	१०, १६, ३४, ६१, ११३

शब्दा	पन्नाङ्का	शब्दा	पन्नाङ्का
—वि (पुनरपि)	६९, ७०, ११९	वि (अपि)	१६
पुण्णिअओ (पूर्णीकृत)	८२	विनिधम्मु (अभिन्नधम्म)	३
पुण्णो (पुनर्)	६९	विनु (बिन्दु)	८०
पुओइअ (पूर्वक)	७५, ७७, ८२	बिन्दु (बिन्दु)	१०५, १११, ११३, ११९
पुन (पुनर्)	१९, २७, ७१	बिन्नक्खरु (द्वितीयाक्षर)	८९
पुनु (पुनर्)	७२, ८०	बिन्नि (द्वितीय)	७५, ८६
पुब्भ (पूर्व)	८०	बिन्नि (बिन्दु)	८९
पुमदि (प्रमर्दयति)	७१	बिन्निह (बिन्दुकित)	७१
पुर (पुर)	१६	बीअ (बीज)	१०, १२, ९२, १०८
पूअ (पूजा)	९०	बीओ (बीज)	१०, १९, २२, २५, २६, २९, ३४, ३६, ३७, ४१, ४२, ४७, ४९, ५१, ५६, ६४, ६६, ६७, ६९, ७०, ७३, ७५, ७७, ७९, ८०, ८२, ८४, ८७, ९४, ९५, ९६, ११३, ११९, १२५
पूजहु (पूजय)	१४३	बीव (बीज)	४४, १०९
पूरइअ (पूरित)	९४	—हन्त (-स्यान्त)	६४
पूरइओ (पूरित)	६७	बुद्ध (बुद्ध)	१२२, १४१
पूरिह (पूरय)	१६	बेओ (बीज)	८६, ८९, ९७, १०९
पूव (पूर्व)	५३	बोअन (बोधन)	७४, ८९
प्रएत (प्रेत)	१०८	बोअनु (भीषण)	८२
प्रज्ञोपायइ (प्रज्ञोपायेन)	१२२	बोइ (बोधि)	१०, २९, ३९, ८९, ९४, ११७
प्रभु (प्रभु)	११५	—सत्त (-सत्त्व)	९५
फ (फट्)	१६	बोवु (बीज)	२२, ४४
फड (फट्)	११८	बोह (बोध)	१२६
फडारु (फट्कार)	११५, १२०	बोहन (बोधन)	५८
फहन्तो (स्फुरति)	२७	बोहनु (बोधन)	९०
फुरन्त (स्फुरत्)	१४०	बोहब्भ (बोद्धव्य)	१०७
फुरन्त (स्फुरन्ति)	१९	बोहि (बोधि)	१, ५, २२, १२३, १२८
बन्धसि (बध्नासि)	५	—चित्त (-चित्त)	१६
बम्म (ब्रह्मन्)	६१		
बाण (स्वर)	५४, ६१, ६३, ७१, ८६, ९०, ११३		
बान (स्वर)	५८		
बाळ (वाल)	१२८		

शब्दा	पन्नाङ्का	शब्दा	पन्नाङ्का.
भ (भ)	४२	भिनि (द्वितीय)	२५
भइ (भवति)	१०	भिन्न (बिन्दु)	१०
भखइअ (भक्षित)	७९	भिन्न (भिन्न)	२९, ८६
भज (भय)	३४	भिन्न (द्वितीय)	६४
भण (भण)	७	भिन्नि (द्वय)	७९, १०४, १०५, १०७,
भणिअ (भणित)	६१, ७०		१०९, ११७
भणिअइओ (भणितव्य)	७४	—पउ (-पद)	११४
भणिअब्भ (भणितव्य)	६९, ७१, ७९, ९०,	भिन्नि (द्वि)	३९, ६७, ७१, ७४, ९०,
	१०४, १०५, १०९, ११९		१०४, १०५
भदअ (भृतक)	८०	—गुणिअ (गुणित)	१६
भनति (भ्रान्ते)	३६	भिन्नि (द्वितीय)	२५, ४१, ४२, ४४, ६३,
भनिअ (भनित)	१०		६७, ८०, ८२
भनिअभ (भणितव्य)	१६	भिन्नि (बिन्दु)	७
भन्ति (भ्रान्ति)	१४०	भिन्निअब्भ (विज्ञातव्य)	११५
भन्निअ (भिन्नक)	११८	भुअ (भुज)	१२१
भव (भव)	७७, १४४	भुअणगुण (भुववगुण)	१२
भहम (ब्रह्म)	२५	भुतु (भवतु)	२७
—सहाइ (-स्वभाव)	२५	भुमहइ (भूमे)	७४
भाअ (भाव)	१२१	भुयन (भुवन)	८२
भाइ (भाव)	२७, १०५, १४१	भूसइअ (भूषित)	७७
भाइ (भाति)	८६, ९५	भूषउ (भूषित)	१४
भाइनि (भगिनि)	१२९	भूत (भूत)	११८
भाउ (भाव)	१३९	भेउ (भेद)	१२९
भाओ (भाव)	२२	भोओ (बीज)	१६, १९
भाव (भाव)	३, ४४, ४५, १४४	भोरन (आभरण)	१०
भावहु (भावय)	१२२	म (म)	३२, ७९, ९९
भावहु (भावयति)	१४१	मअइओ (मण्डित)	१११
भाहवइ (बाहवे)	१००	मअरक्कु (मारक)	८७
भि (द्वि)	३९	मअरन्द (मकरन्द)	३४
भिन (बिन्दु)	४१	मआर (म-कार)	३४

शब्दा.	पन्नाङ्का	शब्दा	पन्नाङ्का
मइ (माम्)	१३८	मन्त (मन्त्र) ७, २७, ३४, ३६, ३७, ३९, ४४,	
मइसि (महिषि)	१००	५१, ५४, ५८, ६६, ६७, ७०,	
मउड (मकुट)	८०	७१, ७३, ७४, ७९, ८६, ९०,	
मउत्थ (मस्त)	३९	९२, ९४, ९९, १००, १०२,	
मग्ग (मार्ग)	९०	१०४, १०७, १०८, १०९, १११,	
मज्झिअ (मध्यस्थित)	२२	११४, ११५, ११७, ११८, १२०,	
मज्झि (मध्ये)	४७	—पअ (-पद)	९०
मज्झ (मध्य) ३२, ३७, ४५, ५४, ६१, ८९		—पउ (पद)	११४, ११५
—ट्ठइअ (-स्थित)	९५	मन्तु (मन्त्र) २९, ५३, ५५, ८२, ९०, ९२,	
—ट्ठइओ (-स्थित)	७३	९५, ९७, ९९, १०२, ११३, ११४	
—ठिअ (-स्थित)	५३	मन्तो (मन्त)	७३, ९७, ११९
—ठिओ (-स्थित)	३	-ति (इति)	७
मज्झइ (मज्ज्यते)	७९	मन्न (मनस्)	११५
मज्झसरूअ (मज्झास्वरूप)	३६	मन्नमि (मन्यसे)	१४०
मज्जा (मध्यात्)	४७	मम्मरूओ (मम्मरूप)	४४
मन (मनस्)	१०५	मर (मर)	२७
मनहि (मन्यस्व)	१३९	मरउ (मृत्यु)	१००
मण्डइअ (मण्डित)	६३, ९५	मरइअप्प (मरविकल्प)	८०
मण्डल (मण्डल)	१३९, १४०	मरण (मरण)	२९, १०४, १२६
मण्डलु (मण्डल)	१३९	मरत्तु (मरत्व)	९७
मण्डिअ (मण्डित)	४२, ४४, ७५, ७९	मरुइ (म्रियते)	७७
मण्डिइओ (मण्डित)	१०५	मसालु (श्मशान)	८०
मत्थ (मस्त)	१०, १४, २२, ८९, ९४	मइ (महा)	९४
—थिओ (-स्थित)	३७	मइअ (महा)	१०७
मधइ (मध्य)	७३	मइइ (माया)	६४
मधइमि (मध्यम)	४९	मइउ (महत्)	३४
मधु (मधु)	९४	मइगइनु (महाग्रहण)	८२
मन (मनस्)	७९	मइन (महा)	१०
मनउ (मणि)	३६	मइणिहि (महानिधि)	४४
मना (मनस)	८२	मइन्तु (मन्त्र)	२९

शब्दा	पत्राङ्का	शब्दा	पत्राङ्का
महूपउ (महाप्रभु)	७७	मुदइअ (मुद्रिका)	९९
महूपह (महासुख)	६७, १४१	मुरु (मुरु)	१०५
महूह (महा)	६७	मुह (मुख)	६१
महापसुमोअनइ (महापशुमोहनि)	११७	मुहि (मुखि)	१०२
महाराउ (महाराव)	४७	मू (मू)	९७
महासुह (महासुख)	१२२, १३९, १४०, १४३	मूढ (मूढ)	९७
महिषज (महिषक)	८६	मे (मे)	१०८
माइ (माया)	४९, १४४	मेअले (मेखले)	११४
माइ (मयि)	१३७	मेउ (मेखला)	११४
माइअइ (मायाया)	१२६	मोअ (मोह)	७३, ७९, ८६
माइरूअ (मायारूप)	३६	मोअनइ (मोहनि)	११७
माइवइ (मायावी)	८७	मोअनासन (मोहनाशन)	१९
माग (मार्ग)	१०	मोकरूअ (मोक्षरूप)	५९
माति (म-अति)	३२	मोह (मोह)	१२१, १४१, १४४
मानु (मन)	५	मोहिअ (मोहित)	१२८
माया (माया)	२७	य (य)	१४, ३९, ४१, ४२, ५१, ५६, ७३, ८४, ११९
मायि (माया)	१	—वर्ग (-वर्ग)	५४, ५९
मारणु (मारण)	१०	—वर्ग (वर्ग)	१२
मारोइ (मकार)	६१	—वर्ग (-वर्ग)	१०
माहन्त (मायावत्)	६४	यसन (य-आसन)	
मिल्लइत (मिलित)	१०४	—सन (आसन)	२९
मिससउ (मिश्रित)	१०४	—हन्त (-स्थान्त)	१४३, ११९
मिहउ (मेखला)	११४	यज (योग)	११५
मुउड (मुकुट)	६३	यसनु (आसन)	८९
मुअड (मुकुट)	९५, १०५	यह (यथा)	११५
मुअहु (मुकुट)	७५	यान (यान)	१४४
मुज्ज (मुज्य)	४७	यासट्टइओ (आसंस्थित)	८४
मुड (मुण्ड)	५९	युइओ (युक्त)	१६
मुद (मुद्रा)	६९	येमन्त (यथा)	७, ४४

शब्दाः	पत्राङ्काः	शब्दाः	पत्राङ्काः
योगएसरइ (योगेद्वरि)	११७	रुअए (रूपे)	११४
र (र)	२७, ३७, ४९, ४७, ४९, ७०, ७१, ८२, ८४, ८९, ९०, ९२	रुइ (रूप)	९९, १४४
—भार (कार)	९४	रुओ (रूप)	४४
—हन्तइअ (ह्यान्तक)	७७	रुव (रूप)	१९
—हासनुमन्तु (आसनवान्)	९९	रुइनि (रुपिणी)	११७
रइ (रवि)	४२, ४४, ९१, ८७	रेओ (रेफ)	११९
—सन (रव्यासन)	१४	रेह (रेखा)	३९
रइअ (रहित)	७७	रोअ (उरग)	२९
रग (राग)	३	ल (ल)	२९
रज (रज्य)	३	लअन (लग्न)	१०४, १०८
रज्जु (राज)	८७	लअन (लगन)	१०२
रन्द (रन्ध्र)	१६, ३४, ७३	लइ (गृहीत्वा)	१४१
रम (रमस्त्व)	१२२, १३७	लाइ (लगति)	२९
रमहु (रमस्व)	१४१	लगन (लग्न)	१४
रयइ (रवि)	२२, ६१, ७७	लागइ (लगति)	२९
—सन (रव्यासन)	७३	लागउ (लगतु)	१०८
रवइ (रवि)	१०, ४२	लागु (लगतु)	८२
रवरवइ (रवरवायते)	३४	लाघु (लगतु)	८०
रवि (रवि)	३४	लवइ (लगति)	२२
रहइ (रवि)	९३	लथु (लगतु)	२९, ३६, ९९
राओ (राज)	४२	लवो (लगतु)	३९
राओ (राग)	६७	लह (लग्न)	८७
रागहन्त (रागल्यान्त)	१४	लोअ (लोक)	९८, ९७, ११९, ११७, १४१, १४३
रामय (रामय)	१२३	लोआना (लोकानाम्)	११७
रि (रि)	१४१, १४३	लोओ (लोक)	२९
रुटइ (रुष्टि)	४४	लोओण (लोकानाम्)	१२२
रुअ (रूप)	१९, ४९, ९४, ९६, ९८, ६१, ६४, ७०, ७७, ९४, १००, १०२, १०४, १०७, १४०	लोक (लोक)	१४१
		लोजनी (लोचने)	१०२
		लुघु (लगतु)	३७

शब्दा	पत्राङ्का	शब्दा	पत्राङ्का
व (व)	९२	वाद (वायु)	९४
वक्खन (व्याख्यान)	१०९	वापइ (व्याप्नोति)	१९
वग (वर्ग)	६४	वामगाहण (वामग्राहण)	७
वग्ग (वर्ग)	१९, २२, २७, ४१, ४२, ६३, ७३	वाहण (वाहन)	१०
—हन्त (-स्यान्त)	१४, ३७, ३९, ८२	विअअक्क (वितर्क)	७१
वघ (वर्ग)	२२, १०८	विअक्क (वितर्क)	८३, १३९
ववि (वर्ग)	१९	विआलु (वेताल)	७७
वच्चुओ (वचोयुक्त)	७९	विइनठइओ (विनिष्ठक)	३२
वजसठु (वज्रसत्त्व)	३२	विजाणउ (विजानीहि)	१३९
वज्ज (वज्र)	७, ५९, ७३, १०२, १०४, १०५, १२३, १२८, १३७	विजान (विज्ञान)	६९, १०४
—हरा (-धर)	१३७	विजाणु (विज्ञान)	१०२
—हरो (-धर)	१२३	विद्ये (विद्ये)	११९
वज्जु (वज्र)	१२२	विधस्सन (विध्वंसन)	११४
—धरु (-धर)	१२८	विनायक (विनायक)	११४
वज्ज (वज्र)	४२	विन्द (वृन्द)	३७, ६६, ९४
वण (वर्ण)	७९	विन्नकअ (विटनकर)	११४
वणु (वर्ण)	६३	विम्बु (बिम्ब)	६४
वद्धनइ (वन्दनि)	११७	विरग (विराग)	३
वन (वर्ण)	७३	विविह (विविध)	१४०
वपइ (व्याप्नोति)	३४	विसेस (विशेष)	२९
वरउ (वाराही)	२९	विस (विष)	७५
वरहइ (वाराही)	११४	विसअ (विषय)	१०२, १०४
वहइ (वहति)	३४	विसउ (विषय)	१०२
वहन (वहन)	३४	विक (एक)	८४
बहु (बहि)	१४१	विसज (विषय)	१२१
वाअओ (वायु)	६४	विसमित धम्म (विस्मितधम्म)	३६
वाचाइ (वाच्यम्)	१३७	विसेस (विशेष)	९९
वाविअ (वाचिक)	१११	विसेसु (विशेष)	२२
		विसोसणिअ (विशोषणीय)	४४
		विस्स (विश्व)	५३, ५४, ५९

शब्दा	पत्राङ्का	शब्दाः	पत्राङ्का.
चिन्सु (विश्रय)	१९	सअस (सहस्र)	१००
चिन्सु (विषय)	१०२, १०४	सइअ (सहित)	५४, ९२
चिहर (विहर)	१४१	सइअचारइ (सहितचारी)	८०
चिहि (विधि)	११३, १२०	सइल (सकल)	५६
चीर (वीर)	१२९	सउत्त (सत्त्व)	१०८
चीरण (वीरे)	१०९	सकल (सकल)	९०
चीरहैतण (वीरहैते)	११५	सकिइअतअ (सङ्केतक)	५८
वैरोयण (वैरोचन)	७	सगहइअ (षड्गते)	७५
वैरोयनो (वैरोचन)	१९	सच्चलु (सञ्चल)	६६
चोउ (वहतु)	१६	सचइओ (सञ्चित)	२२
शार (स्वर)	७७	सजर (सजड)	५८
षट् (षष्ठ)	१०५	सजाउ (स्वभाव)	१४०
षह (सह)	४१	सजुअ (संयोग)	५३
स (स)	३९, ४९, ७५, ८४, ८६, ९२, १०८, १२८, १४१	सजुअइ (सयोगो हि)	७७
—अरु (कार)	९५	सजुत्त (संयुक्तक)	२७
—आर (-कार)	८०	सजोइ (सयोगि)	९७
—आरु (-कार)	७९, ९२	सज्जअ (सज्जा)	१२५
—वर (-पर)	७, १४, २५, ३२, ३६, ५९, ६१, ७०, ७३, ७९, १०५, १११, ११३, ११९	सज्जरुअउ (सहजरूपक)	६३
—वरो (-पर)	९४	सज्जोव (सयोग)	४५
स (तत्)	१०७	संजोव (सयोग)	४९
स (श)	४४, ७३	सइअइअ (सस्थित)	८७, ९२
—इअइअ (-स्थित)	८०	सइअइओ (सस्थित)	५४, ६१
सअ (सह)	१२०	सइअओ (सस्थित)	३२, ७३
सअउओ (सत्त्व)	३९	सणठइ (सनश्यति)	३
सअल (सकल)	३४, ४१, ८७, १०८, १११, १२२	सत्त (शत)	१११
सअलु (सकल)	११४	सतस (शतश)	१००
		सत्त (सत्त्व)	२५, २७, ५१, ५९, ९७, १०५, ११४, १२९, १४४
		—घाउ (-घातु)	१२६, १२९
		—लोअ (लोक)	१३७

शब्दा-	पत्राङ्का	शब्दा	पत्राङ्का
सत्त (सत्य)	११८	सम्मज्झ (समस्थ)	१०५
सत्त (सप्त)	१०४, १०९, ११८	सयल (सकल)	२७, ६१, ६४, ७१, १४१
—पद (पद)	११५	सर (स्वर)	२२, २५, २७, ३२, ३४, ३९, ८०, १०५
सत्तु (शत्रु)	३४	—जति (-पति)	१०४
सत्थानाह (सस्थानादि)	१२१	—भूषण (भूषण)	१२
सद्द (शब्द)	१०४	—वह (-पति)	१००
सद्दि (सन्धि)	१०८	सरग (स्वरक)	२५
सन्द (सन्ना)	९२	सरीउ (शरीर)	१००
सध (स्वधा)	१२०	सरुअ (सरूप)	२७, ३२, ३७, ४४, ४५, ५४, ६३, ६६, ६७, ६९, ७४, ८६, ९०, ९५, ९९, १००, १२५, १३७, १३८
सधा (सदा)	२५	सरुइण (स्वरूपेण)	१३९
सनठइ (सस्थित)	१०	सरुओ (स्वरूप)	७५
सनठइउ (सस्थित)	१९	सरुव (स्वरूप)	३२, ३९, ४१, ४५
सनठिअ (सस्थित)	१४	सरेरउइ (शरीरे)	१०२
सनिरुहण (संरोहण)	१४	सल्ल (सकल)	१
सनु (आसन)	७५	सव (सर्व)	२२
सन्तासन (सन्नासन)	१६	—रुअ (रूप)	९२
सन्न (आसन)	३४	सष (शशी)	७
सबोअ (सम्बोध)	५६	सस (इवासा)	८४
सब्भ (सर्व)	३७, ५६, ७३, ७७, ७९, ८०, ८७, ९५, ९७, ९९, १०४, ११५, १२९, १३८, १३९, १४१	ससर (संसार)	११७
सब्भु (सर्व)	५१, ७१, १२८	ससार (संसार)	९७
सभु (सर्व)	२९, १२१	ससर (संसार)	२५
सभोअनु (सम्बोधन)	७१	सस्स (स्व स्व)	९२
सभोग (सम्भोग)	१६	सह (सह)	३६, ८७, १२०, १२३
समजुत्तु (संयुक्त)	५४	सहइअ (सहित)	४९
समलोअ (समलोक)	१३८	सहओ (स्वभाव)	३४
समाहिअ (समाधौ)	१२३	सहज (सहज)	३२, ९९, १३७, १३८, १४१, १४३,
समुद (समुद्र)	११४		
सम्भ (सर्व)	१४४		

शब्दाः	पत्राङ्काः	शब्दाः	पत्राङ्काः
—रुइ (-रूप)	१२६	सिर (शिरस्)	४७, ५४, ६१, ६३, ७७, ८६, १००, १०८
सहधना (साधना)	४५	सिह (सिंह)	७९, ८६, ११४
सहरह (सहारयो)	७०	सीहेउक (श्रीहेरुक)	१००
सहस (सहस्र)	१११	सुभल (शुक्र)	१२
सहसननइ (सहस्रानने)	१०२	सुक (शुक्र)	४१, ५९, ६४
सहाअ (स्वभाव)	३४, ५९, ७९, ८६	सुण (शून्य)	१२३
सहाइ (स्वभाव)	४१, ५१, ६४, ६७, ७५, १२९, १४१	सुणु (शृणु)	१, १२९
सहाउ (स्वभाव)	१९, २५, १४३	सुन्दरि (सुन्दरि)	१४१
सहाओ (स्वभाव)	२९, ३४, ३९, ५४, ६६, ९९, १००	सुधम्म (सुधर्म)	९५
सहार (सम्भर)	१६	सुन्न (शून्य)	७५, १३७
सहाव (स्वभाव)	१, १४, २५, ३७, ४४, ६३, ९२, १०८, १११, १२८	सुमण्डिअओ (सुमण्डित)	४२
सहिअ (सहित)	१२	सुम्भनि (सुम्भनि)	९०
स्व (स्व)	७१	सुम्भे (सुम्भे)	९०
स्वरि (स्वरि)	११९	सुर (सुर)	१२२, १४३
स्सत्त (स्वत्त्व)	१०९	सुरासुर (सुरासुर)	५
साजर (सागर)	११४	सुह (सुख)	३२, १३९
साधइ (साध्य)	८२	—रुअ (-रूप)	१४
सान्ति (शान्ति)	११७	सूचरनी (शूकरी)	१०
सार (सार)	१२८	सून (शून्य)	४१
सास (श्वास)	७	सेस (शीर्ष)	१४, २५, ८२
साहोइ (स्वाहया)	१२०	सेह (स हि)	५
सिज (सिद्ध)	५	सोउ (तच्च)	४७
सिजड (सिद्धि)	१२२	सोउ (स्वभाव)	६१
सिजन्तु (सिध्यन्)	६४	सोजह (सयोग)	६७
सिद्धइ (सिद्धि)	१११	सोसकइलाधर (षोडशकलार्द्ध)	१०
सिद्धइए (सिद्धे)	१०७	सोसय (शोषय)	७४
सिद्धे (सिद्धे)	११९	सोहण (शोभन)	७
		स्त (स्त)	५८
		ह (ह)	७, ४३, १०७, १११

शब्दाः	पन्नाङ्काः	शब्दाः	पन्नाङ्काः
ह (हि)	८७, ९९, १०९, १४१	हु (हि)	१२२, १४१
हृ (भवति)	१६, ७१, ७९	हु (हुः)	११९
हओ (भवतु)	१४	हु (हुँ)	१०९
हृउ (हर्ता)	९०	हुअ (भवति)	१
हन (हन)	९०	हुइ (भवति)	७१
हर (हर)	७९	हुँ (हुँ)	११९, ११७, ११८, १२०
हस (हस)	१०९	हे (हे)	१०४, १०७
हसणट्ठइअ (ह-आसनस्थित)	७३	हेओ (भवति)	९
हा (हा)	७९, ९९, १०९, ११७	हेतउ (हेतु)	३६
हाइ (जहाति)	११९	हेय (हृदय)	४४
हाउ (भाव)	८६	हेरण (हेरम्ब)	१२
हाओ (भाव)	४९	हो (हो)	१०९
हि (हि)	११३, १२८, १४१	होइ (भवति)	१२१
हु (खलु)	१२, २९, १२८		

ADDITIONS AND CORRECTIONS

P 14 L 15 for अनाही read अनाहत

Intro P 6 f n L I, add) after (Bengal

